

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை.

வெள்ளிக்கிழமை, 1981 பிப்ரவரி 27.

மாசி 16, ரௌத்திரி 2012—திருவள்ளுவராண்டு.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில் மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

முந்திரிப் பருப்புத் தொழிற்சாலைகள்.

* 87 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எத்தனை முந்திரிப் பருப்பு தயார் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன?

(இ) அதற்குரிய காரணங்கள் யாவை?

(உ) மூடப்பட்டிருப்பதால், வேலையின்றித் தவிக்கும் தொழிலாளர்கள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : (அ) 23.

(இ) தேவையான அளவு கச்சாமுந்திரி கிடைக்காமையால்.

(உ) 1,520.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 23 முந்திரிப் பருப்பித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த ஆலைகளில் வேலை செய்துவந்த பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு இப்போது வேலை இல்லாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கச்சா முந்திரியை ஒதுக்கீடு செய்வதில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்து, தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாக்க அரசு முன்வருமா?

[1981 பிப்ரவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : கச்சா முந்திரி ஒதுக்குவதை, மத்திய சர்க்காருக்கு உட்பட்ட கொச்சியில் உள்ள இந்திய முந்திரி நிறுவனம் செய்து வருகிறது. அதிக அளவிற்கு தமிழகத்திற்கு ஒதுக்குமாறு தமிழக அரசு கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தமிழகத்தில் முந்திரிப் பயிரின் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துகிற திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறதா? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், பிற மாவட்டங்களிலும் முந்திரியைப் பயிரிட ஊக்குவிக்கும் வகையில் சப்சிடியைக் கொடுத்து உதவ அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : முந்திரியை அதிக அளவு உற்பத்தி செய்ய வனத் துறையும், வேளாண்மைத் துறையும் அதிக முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : சுமார் 75,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யும் 150 முந்திரி ஆலைகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. அங்கே ஆண்டில் நான்கைந்து மாதங்களுக்குத்தான் அவர்களுக்கு வேலை இருக்கின்றது. முந்திரிக் கோட்டாவை ஒதுக்குவதில் ஏற்கெனவே கோளாவிற்குத் தான் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. தமிழ் நாட்டில் 75,000 தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி தவிப்பதால், தமிழகத்திற்கு உரிய பங்கைப் பெற அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : தமிழக அரசு, அதிக அளவு தேவை என்பதை மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தி, நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது.

சிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள்.

* 88 வினா.—திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1980, செப்டம்பரில் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, திருச்சி, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள சுமார் 850 சிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள், தொடர்ந்து சில நாட்கள் மூடப்பட்டிருந்தன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அதற்குரிய காரணங்கள் யாவை?

(உ) அரசுக்கு அதுபற்றி முறையீடு ஏதும் வந்துள்ளதா?

(ஈ) ஆம் எனில், அரசு அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

1981 பிப்ரவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : (அ) மற்றும் (இ) கலால் வரி உயர்வுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதற்காக சில தீப்பெட்டித் தொழிலதிபர்கள் 22—9—1980-லிருந்து 24—9—1980 வரை 3 நாட்கள் தங்கள் தொழிற்சாலைகளை மூடினர்.

(உ) மற்றும் (எ) இந்த கலால் வரி மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பிற்குள் வருவதால், மாநில அரசு இதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கில்லை.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மத்திய அரசின் கலால் வரி உயர்வால் தமிழகத்தில் உள்ள தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதனால் பல தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி தவிக்கும் நிலை உருவாகியிருக்கிறது. மாநில அரசு, மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு சிறு தொழில்களுக்குக் கலால் வரியைக் குறைக்க, தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : ஏற்கெனவே சிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்குச் சலுகைகள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசு, தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர்களை மூன்று தரமாகப் பிரித்துள்ளது. ஒன்று, இயந்திரங்கள் மூலம் தீப்பெட்டி உற்பத்தி செய்யும் “விம்கோ” நிறுவனம்; இரண்டு, உற்பத்தி வரம்பின்றி கையால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டிகள்; மூன்று, குடிசைத் தொழிலில் உற்பத்தி செய்யும் தீப்பெட்டிகள் என்று மூன்று வகையாகப் பிரித்து மூன்று வகையான கலால் வரி விதிக்கப்படுகிறது. முதல் வகைக்கு குரோஸ் ஒன்றுக்கு ரூ. 7.20, இரண்டாவது வகைக்கு குரோஸ் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.50, மூன்றாவது வகைக்கு ரூ. 1.60 கலால் வரியாக விதிக்கப்படுவதால், சிறு தொழிலில் உற்பத்தி செய்பவர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள்.

Master Plan for Kodaikanal.

* 89 Q.—THIRU D. SANTOSHAM : Will the Hon. the Minister for Information and Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have prepared a Master Plan for the development of Kodaikanal;

(b) if so, the details thereof; and

(c) when it is likely to be implemented?

[1981 பிப்ரவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : (அ), (இ) & (உ) கொடைக்கானல் ஏரிப் பகுதியை மேம்படுத்தும்பொருட்டு பரத் அண்டு அசோசியேட்ஸ் என்னும் கட்டிடக்கலை நிறுவனத்தால் பெருந்திட்டம் (Master Plan) ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. த. சந்தோஷம் : கொடைக்கானலில் உள்ள ஏரியில் படகு ஓட்டுவதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான பொழுதுபோக்கு வசதிகளும் அங்கு இல்லை. குறிப்பாக “பிரயன்ஸ் யார்க்கில்” சிறுவர்களுக்குப் போதுமான பொழுதுபோக்கு வசதிகள் இல்லை. வயது வந்தவர்களுக்குக் கூட, ஏரியில் படகு ஓட்டுவதைத் தவிர, வேறு எந்தவிதமான வசதிகளும் இல்லை. ஆகவே அங்கே குழந்தைகளுக்கான பூங்காவையும், மிருகக் காட்சி சாலையையும், பெரியவர்களுக்காக மீன் பிடிக்கும் வசதிகளையும் செய்து தருவதில் அரசு தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : அவர்கள் அளித்திருக்கிற திட்டத்தில் சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப் பூங்கா அமைக்கும் திட்டம் அடங்கியிருக்கிறது. அதைப் போல பெரியவர்களுக்காக, “இன்டோர் ரெக்ரியேஷன் ஸ்டேடியம்”, நீச்சல் குளம், போன்ற வேறு பல திட்டங்களை பொழுது போக்கு வசதிகளுக்கேற்ற வகையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. த. சந்தோஷம் : வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டுகொண்டிருந்த காலத்தில் நான் கொடைக்கானலுக்குப் போயிருக்கிறேன். இப்போதும் சென்று வந்திருக்கிறேன். இரண்டுக்கும் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மக்கள் திறந்த வெளியைக் கழிப்பிடமாக உபயோகப்படுத்தும் வழக்கம் இப்போது இருக்கிறது. அதனால் அங்கே தூர்நாற்றம் அடிக்கிறது. ஆகவே பொதுக் கழிப்பிடங்களை அங்கே ஏற்படுத்தவும், திறந்தவெளியைக் கழிப்பிடங்களாக உபயோகப்படுத்துபவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கவும் அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : இதுபோன்ற திட்டங்களை கொடைக்கானல் நகரியம்தான் ஏற்றுச் செய்ய வேண்டும். இது சுற்றுலாத் துறையின் பொறுப்பில் வராது. மேலும் இந்தக் கருத்தை நகரியத்திற்கு அறிவித்து, மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, இதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து நிறைவேற்றுகிற முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும் என்று சுற்றுலாத் துறை அறிவுறுத்துமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 27]

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : கொடைக்கானலில் “ஆப்சர்வேட்டரி” ஒன்று இருக்கிறது. கல்கத்தாவில் “பிரீலா பிளானடோரியம்” என்று ஒன்றை வைத்து சுமார் இரண்டு, மூன்று மணிக்கு ஒரு முறை வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்கள், அவற்றின் நடமாட்டங்கள் ஆகியவற்றைச் சாதாரண மக்களும் புரிந்துகொள்ளுகிற அளவிற்கு விளக்கிச் சொல்லுகிறார்கள். கொடைக்கானலில் உள்ள “ஆப்சர்வேட்டரியையும்” அப்படி மாற்றி கொடைக்கானலில் தங்குபவர்களுக்குப் பொழுதுபோக்காகவும், அதே நேரத்தில் விஞ்ஞானரீதியில் விஞ்ஞான அறிவைப் பெறுவதற்காகவும் ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : “ஆப்சர்வேட்டரி” என்ற வானிலை ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் மக்கள் போய்ப் பார்க்கின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது இயலாது என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவிக்கிற கல்கத்தாவில் இருக்கிற அந்த அமைப்பு தனியாக ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற அமைப்பாகும். அப்படிப்பட்ட ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சில தனியார் திறவனங்களால் சில திட்டங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னையில் கூட அப்படிப்பட்ட ஒன்றை அமைக்கலாம் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பல இலட்சக்கணக்கான, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு ஏற்படுகிற அளவிற்கு அந்தத் திட்டம் இருக்கிறது.

கொடைக்கானலில், பொதுமக்களை, துல்லாப் பயணிகளைக் கவர்கிற வகையிலே, தொலைநோக்கு (டெலஸ்கோப்பை) இரண்டை வைத்து, ஒரு புறத்திலே வகை அணைக்கட்டுப் பகுதியையும், இன்னொரு புறத்திலே பழனி ஆண்டவர் கோயிலையும் பார்க்கிற வகையிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன திட்டம் நீண்டகாலத் திட்டமாக, பெரிய செலவில் நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டமாக இருப்பதால், பொருளாதாரச் சூழ்நிலை, மற்ற வசதிகள் ஆகியவற்றை ஒட்டித்தான் இதைப் பரிசீலிக்க இயலும்.

(முற்பகல் 10-40)

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : கொடைக்கானலில் இந்த மேம்பாட்டுத் திட்டம் சிறப்படைந்தாலும் பலரும் வருவதை மேலும் கவாக்கடியா வகையில், அதை மத்திய அரசு சுற்றுலா மையம் என்று அறிவிக்குமா? கழிப்பிடங்கள் கட்டினாலும் வருத்தப்படுகின்றவர்கள் இருப்பதால், கொடைக்கானலில் அப்படிக்கட்டாமல் விட்டுவிடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மத்திய அரசு சுற்றுலா மையம் என்று அறிவித்து மத்திய அரசு தத்து எடுத்துக்கொண்டு மொத்தச் செலவுகளையும் அவர்களே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆனால், சில திட்டங்களுக்கு

[1981 பிப்ரவரி 28]

உதவி செய்கிறார்கள். சில இடங்களிலே இந்தியச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் சில திட்டங்களை, விடுதிகளை நடத்துகின்றார்கள். தமிழகத்திலேயும், பல்வேறு திட்டங்களுக்கு என்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்திற்கு உதவி கிடைக்கிறபோது, இது பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்த யோசனையின்படி, யாரோ குறை சொல்கின்றார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, கழிப்பிடங்களைக் கட்டுவதை அரசு நிறுத்தாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கண்காணிப்புப் பொறியாளர் அலுவலகங்கள்.

* 90 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) பெரும்பாலான நெடுஞ்சாலைத் துறை கண்காணிப்புப் பொறியாளர்கள் அலுவலகங்கள், சென்னையிலேயே உள்ளன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், இவற்றை, கண்காணிப்புப் பொறியாளர்களின் ஆளுகைக்குட்பட்ட இடங்களில் மையமாக உள்ள நகரத்திற்கு மாற்ற, அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) ஆம்.

(இ) நெடுஞ்சாலைத் துறையைச் சார்ந்த ஊரகச் சாலை (Rural Roads Circle) மற்றும் ஆய்வு (Investigation) வட்ட கண்காணிப்புப் பொறியாளர் அலுவலகங்களை சென்னையிலிருந்து முறையே சேலத்திற்கும், மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் 1—4—1931 முதல் மாற்றுவதற்காக உத்தரவுகள் வழங்கப்பட்டு உள்ளன. மற்ற அலுவலகங்கள் அவைகள் மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளை உத்தேசித்து சென்னையிலேயே இருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்த நெடுஞ்சாலைத் துறைக் கண்காணிப்புப் பொறியாளர் அலுவலகங்களில் பெரும்பாலானவற்றை வேறு இடங்களுக்கு, மாநகரங்களுக்கு, மாவட்டத் தலைநகரங்களுக்கு மாற்ற வேண்டும் என்ற எனது கோரிக்கையின் அடிப்படையில் முன்பு நெடுஞ்சாலைத் துறை பொறுப்பேற்றிருந்த அமைச்சர் அவர்கள்கூட இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லி, நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் என்ற அரசின் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கருத்து பரிசீலிக்கப்படும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இதிலே முக்கியமானது “ரெபடிஷன் ஆஃப் மார்ச்சஸ்”

[1981 பிப்ரவரி 27]

என்பது. இதன் மூலம் கண்காணிப்புப் பொறியாளர்களுக்கு வீண் செலவும், வீணாக நேரத்தைச் செலவழிக்கக்கூடிய குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள், இந்த அலுவலகங்கள் மாநிலத் தலைநகரத்திலே இருப்பதால் ஏற்படுகின்றன. இதனால், திறன் வாய்ந்த மேற்பார்வை (Effective supervision) என்ற பணியிலும் குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் இந்த இரண்டு அலுவலகங்களை மாற்றியமைத்தாலும்கூட, இன்னும் சில அலுவலகங்களை மாற்றியமைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லிய, “ரெபடிஷன் ஆஃப் மார்ச்சல்”, அதாவது சரியான முறையிலே மேற்பார்வை செய்யமுடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. அதுபோலவே ஊரகச் சாலைகள் திட்டத்தின் கண்காணிப்புப் பொறியாளர் அலுவலகத்தை உடனடியாக சேலத்திற்கும், அதே நேரத்தில் இன்வெஸ்டிகேஷன் சர்க்கிள் அலுவலகத்தை திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் மாற்றியிருக்கிறார்கள். மொத்தம் ஒன்பது கண்காணிப்பு நிறுவனங்கள் சென்னையிலேயே இருக்கின்றன. அதிலே இரண்டு மட்டும் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஏழு நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஏழிலே ஒரு சில கண்காணிப்புப் பொறியாளர் வட்ட அலுவலகங்களை மாவட்டத் தலைநகரங்களுக்கே மாற்றலாமா என்பது பரிசீலனையில் இருக்கின்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல கண்காணிப்புப் பொறியாளர்களும், அவர்களின் அலுவலர்களும் பல காரியங்களைப் பார்க்கவேண்டிய சூழ்நிலைகள் இருப்பதால், பல சாலைகள் பராமரிக்கப்படமுடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக, அவர்களுடைய ஜூரிஸ்டிக்ஷனை இன்னும் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே இன்னும் கண்காணிப்புப் பொறியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தலாமா என்பது அரசினுடைய யோசனையில் இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர் பதவி.

* 91 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் (திரு. செ. முத்துசாமி சார்பில்) : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர் பதவிக்கு, நேரடி நியமனத்திற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதம் ஒதுக்க வகை செய்யும் செயற்குறிப்பு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) இல்லையெனில், இது குறித்து அரசு பரிசீலிக்குமா?

[1981 பிப்ரவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை.

(இ) ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறையில் எல்லா நிலைகளிலும் தேக்க நிலை இருப்பதால் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர் பதவிக்கு நேரடி நியமனத்திற்கென ஏதும் தனி ஒதுக்கீடு செய்வது விரும்பத்தக்கதல்ல. ஆகவே இதுபற்றி இப்போது பரிசீலிக்கும் உத்தேசமில்லை.

Sale of Vegetables etc. on Platforms

* 92 Q.—THIRU K. RAMAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether permission has been granted by the Corporation of Madras for the sale of vegetables, fish and meat on roads and roadside platforms ; and

(b) if so, the names of such places ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : சைதாப்பேட்டை கட்டுறவு மீன் விற்பனை சங்கத்திற்கு அண்ணாநகர் 3-வது அலிவியூவில் நகராட்சிக்கு சொந்தமான ஓர் இடத்தில் ஒரு மீன் அங்காடி நடத்த மூன்று வருட காலத் திற்கு மாநகராட்சி அனுமதியளித்துள்ளது. இதைத்தவிர ரோடுகளிலோ தெரு ஓர நடைபாதைகளிலோ காய்கறி, மீன் இறைச்சி விற்பதற்கு நகராட்சியில் எவருக்கும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாநகராட்சியினுடைய அனுமதி யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை என்று சொன்னாலும், சாலையோரங்களிலே நிரத்தரமாகக் கடைகள் வைத்துக்கொண்டு மீனையும், இறைச்சியையும், காய்கறிகளையும் விற்கின்ற நிலைமை தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கின்றது. லாயிட்ஸ் ரோடு போன்ற பல்வேறு பகுதிகளிலே கடைகள் வைப்பதற்கு அனுமதி வழங்க வில்லை என்றாலும், அந்தப் பகுதிகளைத் துப்புரவு செய்து சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் காரணத்திற்காக மாநகராட்சி அந்தப் பகுதிகளைத் துப்புரவாக வைத்துக்கொள்கின்ற பொறுப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ளாமல், அந்த இடங்களில் உள்ள பொதுவான கழிப் பிடங்களை மாற்றியமைக்க அரசு முன்வருமா? அதற்கு ஏற்ற வகையில் மாநகராட்சிக்கு அரசு உத்தரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இதுபோன்ற நிலைமைகள் பல பகுதிகளில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, தெருவோரக் கடைகள் என்று வைத்து விடுகிறார்கள். அப்புறப்படுத்தினாலும் கூட, அந்த நேரத்தில், உடனடியாக

1981 பிப்ரவரி 27]

பக்கத்திலுள்ள சந்துகளுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். ஒரு மூலையில் போய் கடை வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அதிகாரிகள் போன பிறகு மீண்டும் அதே இடத்திற்கு வந்து கடையை வைத்துக்கொள்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பு இருந்தால், இதுபோன்ற தெருவோர நடைபாதைக் கடைகளை அப்புறப்படுத்த முடியும். இதை ஏன் சொல்கின்றேன் என்றால், இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்கிவிடுகிறார்கள். அந்த மாகிரி பிரச்சினைகள் எழாமல் பார்த்துக்கொண்டால், இந்த நிலைமைகளைப் போக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அப்புறப்படுத்துவது என்பது வேறு. அவர்கள் அந்த வழியிலேயே கடை வைக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டிய பொறுப்பு மாநகராட்சிக்கு இருக்கிறது. இறைச்சி, மீன் போன்றவைகளையெல்லாம், அந்தக் கழிப்பிடங்களுக்கு அருகில் பாதை ஓரத்தில் பக்கத்துப் பக்கத்திலே, வைத்து விற்கிறார்கள். மக்கள் உபயோகப்படுத்துகின்ற பாதையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக மக்களுடைய சுகாதாரம் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே யாரும் காரிலோ, சைக்கிளிலோ, நடந்தோ போகமுடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. சாலையோரக் கடைகள், அங்காடிகள், மாநகராட்சியினுடைய அனுமதியில்லாமலேயே நிரந்தரமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்புறப்படுத்தப் பட வேண்டிய இடங்களில், கடைகளை எடுக்கும்போது, அரசியல் பிரச்சினைகள் வந்துவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த இடங்களில் அரசே ஆய்வாளர்களை வைத்து, நல்ல பொருள்களை விற்கக்கூடிய அளவுக்குக் கண்காணிக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரும்பாலும் அந்தப் பகுதிகளில் அழுகிய, கெட்டுப்போன காய்கறிகள் விற்கிற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் மாநகராட்சி அதிகாரிகள் மூலம் தடுப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு இடங்களில் இதுபோன்ற நிலைகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சாலையோர, நடைபாதை மீன், இறைச்சிக் கடைகளை மாநகராட்சி அதிகாரிகள் அப்புறப்படுத்துகின்றார்கள். இந்த அடிப்படை நிலைமைகளை உணர்ந்துதான் மாநகராட்சியும் நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது. இன்னும்கூட லாயிட்ஸ் சாலை, பட்டேல் சாலை, ரங்கநாதன் தெரு, தெற்கு மாடலீதி, நாராயணநாயக்கன் தெரு, இந்த இடங்களில் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. நாம் அந்த இடங்களை எவ்வளவு சுத்தமாக, சுகாதாரமான முறையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டு

[1981 பிப்ரவரி 27]

மென்று அறிவித்தாலும்கூட, மீன், இறைச்சி விற்கின்ற இடத்தைச் சுகாதாரமாக வைத்துக்கொள்வது சுலபமல்ல. அங்குள்ள கழிப்பிடங்களைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் என்னுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : இந்த மாதிரியான நடைபாதைக் கடைகளைத் தவிர்க்க, அவர்களுக்கென்று தனியாகக் கட்டிடங்கள் கட்டி கடைகளாகத் தருகிறபோது, 'ஏர் கண்டிஷன்' அறைகள் வைத்துள்ள கடைகளாகக் கொடுக்கலாம். அங்கே வைத்துள்ள மீன்கள் இப்போது கருவாடுகளாக மாறித்தான் கிடைக்கின்றன. ஆகவே இந்த நிலையை மாற்ற, அதுபோல செய்து கொடுக்கும் யோசனை அரசுக்குண்டா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : சாதாரணமாகவே அங்கே கடைகள் வைக்கக்கூடாது என்றிருக்கிறது. பிரச்சினையே அப்படி இருக்கிறது. 'ஏர் கண்டிஷன்' கடைகள் கண்டிப்பாக இப்போது கொடுப்பதாக இல்லை. அந்த இடங்களை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள மாநகராட்சியின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போல, சென்னைப் பெரு நகரத்தில் மாத்திரமல்லாமல் பிற நகரங்களிலும் நடைபாதைகளில் கடைகள் வந்து, அதனால் மக்கள் நடைபாதைகளில் நடக்க முடியாமல், சாலைகளில் நடந்து, அதன் காரணமாக விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. நடைபாதைக் கடைக்காரர்களுக்கு அரசியல்வாதிகள் பக்கபலமாக இருந்துகொண்டு, அவர்களை கடைகளை வைக்கச் சொல்கிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே, இதில் அரசு தயவு தாட்சண்யமின்றி நடைபாதைக் கடைகளை அகற்றி, விபத்துக்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளுமா? மேலும் நடைபாதைகளில் கடைகள் இருப்பதால், அங்கே பெருந்த கூட்டம் ஏற்பட்டு, பெண்கள், பள்ளிக்கூடம் செல்லும் மாணவிகள் போகும்போது, அநாகரீகச் செயல்கள் நடக்க வாய்ப்புகளும் ஏற்படுகின்றன. எனவே, அத்தகைய செயல்களை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னதைப் போல, இதுபோன்ற நிலை தமிழகமெங்கும் இருக்கிறதென்பது உண்மை. குறிப்பாக, நெடுஞ்சாலைத் துறையின் மூலமாக

*81 பிப்ரவரி 27]

பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நெடுஞ்சாலைத் துறையிலேயே இதுபோன்ற ஆக்கிரமிப்புகள் ஆங்காங்கே இருப்பதால், நடைபாதைகளில் மக்கள் நடக்க முடியாமல், சாலைகளின் குறுக்கே நடந்து, விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே அவைகளைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. த. சந்தோஷம் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னபோது, உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால், இந்தக் கடைகளை அகற்றி விடலாமென்று சொன்னார்கள். இது சரியாகப் புரியவில்லை. உறுப்பினர்கள் என்ன மாதிரி ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும்? உறுப்பினர்கள் அந்தக் கடைகளில் உள்ள காய்கறிகளை அள்ளிக் கொண்டு போக வேண்டுமா? வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அரசு இதுபோன்ற ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுகிற்போது, அவர்கள் உறுப்பினர்களிடத்தில்தான் வருவார்கள். இதை ஒரு பிரச்சினையாகக் கொண்டு வருவார்கள். அப்போது, அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று அதை ஒரு பிரச்சினையாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொண்டு வரக்கூடா தென்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

சென்னை-வேதாரண்யம் திருவள்ளுவர் துரிதப் பேருந்து.

* 93 வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) நல்ல வசூலைத் தந்து வந்த சென்னை-வேதாரண்யம் திருவள்ளுவர் துரிதப் பேருந்து நிறுத்தப்பட்டு விட்டதால், திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரண்யம் ஆகிய இரு வட்டங்களிலுமுள்ள பொதுமக்கள் அல்லல்படுவதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அதன்மீது அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) & (இ) பொது மக்களின் நன்மையைக் கருதி மீண்டும் இத்தடத்தில் திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகம் துரிதப் பேருந்துகளை விரைவில் இயக்கவிருக்கிறது.

[1981 பிப்ரவரி 27]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : ஏற்கெனவே சென்னையிலிருந்து வேதாரண்யம் சென்று திரும்பிய திருவள்ளூர் துரிதப் பேருந்து சரியான நேரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தது. ரயில்வே சால அட்டவணைப்படி 9-20-க்கு சென்னை எக்ஸ்பிரஸ் வருகிறது. அதற்கு முன்னதாக பஸ் வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தால், இதில் இடம் இல்லாவிட்டாலும், ரயிலிலே செல்லும் வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் 9-20-க்குள் பஸ் வரும் சூழ்நிலை இல்லாததால், பஸ்ஸை நம்பாமல் ரயிலிலேயே செல்ல ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எனவே ரயில் வருவதற்கு முன்பு திருத்துறைப்பூண்டிக்கு பஸ் வருவதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன கருத்து கவனத்தில் கொண்டு செயலாற்றப்படும். அங்கே யாரும் வண்டியில் ஏறவில்லை என்ற காரணத்திற்காக நிறுத்தப்படவில்லை. அது குறைந்த தூரம்தான் ஓடுகிறது. சாதாரணமாக 550 கிலோ மீட்டர் ஓட வேண்டும். ஆனால் அங்கே 396 கிலோ மீட்டர்தான் ஓடுகிறது. இதனால் கட்டுமானச் செலவுகள் அதிகமாகுமென்பதால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இன்னொரு டிரிப் அதிகமாக்கப்பட்டு, மூன்று பேருந்துகளை விட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

Bus Permits

* 94 Q.—THIRU K. RAMAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state—

(a) the number of bus permits issued to individuals who have undertaken to lay the roads on which the Buses were intended to ply;

(b) the details of the distances so laid for each of the permits so issued; and

(c) the cost thereof in each case?

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) & (உ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இது போன்றதொரு திட்டத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் அறிவித்ததாக எனக்கு நினைவு. அரசு அந்த அறிவிப்பின் அடிப்படையில் ஏதாவது நடவடிக்கைகளை இனிமேல் எடுக்க இருக்கிறதா அல்லது அந்தப் பரிந்துரை அரசின் கவனத்திற்கு வராமல் கைவிடப்பட்டிருக்கிறதா?

1961 பிப்ரவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி: இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இதைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்தது. அப்படி முயற்சி எடுக்கின்றபோது, மாநிலப் போக்குவரத்து அதிகாரியும், மண்டலப் போக்குவரத்து அதிகாரிகளும் விதி 57-லே அதைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விதி 155-ன்படி சில வழிமுறைகளை இதற்காக ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம். ரோடுகளைப் போடுகிறவர்களுக்குப் பேருந்து உரிமம் வழங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட முடியாது. அதில் தலையிடவும் முடியாது. விதிகளில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாட்டைச் செய்தபோது, மக்களிடத்தில் அதற்கு ஆதரவு எப்படி இருக்கிறதென்று பார்த்தபோது, சரியான ஆதரவில்லை. எனவே, இதில் புதிய முறைகளைக் கொண்டு வந்து, மக்கள் ஏற்கக்கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இதில் வேறு மாற்றங்கள் செய்வது பற்றிய பரிசீலனை இருந்தாலும், அதற்கிடையிலே கிராம மக்களுக்குப் பேருந்து வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் வகையிலே இப்போது இருக்கின்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுடைய கருத்துக்கூட அந்த அடிப்படையிலேதான் வெளி வந்ததென்ற காரணத்தால், கிராம மக்களுக்கு அதிகப்படியான பேருந்து வசதிகளைச் செய்ய என்ன வழிவகைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. முத்துசாமி: இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே, அரசாங்கம் கிராமங்களில் சாலைகளைப் போடுவதற்கு முன்பாக, தனியார்கள் சாலைகளைப் போட்டால் பேருந்து வசதிகள் கிராமங்களுக்குக் கிடைக்குமென்பதற்காகத்தான். ஒரு கிலோ மீட்டர் சாலை போட 30,000 ரூபாய் செலவாகுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் கட்டண விகிதம், இதர செலவுகள் போன்றவற்றைப் பார்க்கும்போது, இதைச் செய்ய முன்வருவார்களா என்று பார்த்தால், முன்வரவில்லை என்ற நிலையில், இப்போது அது சாத்தியமாக இராதென்ற உணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராம மக்களுக்கு வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் அரசின் கொள்கை. அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளைப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட, ஏற்கெனவே இரண்டு மூன்று முறை தான் சொல்லியது போன்று, கட்டணத்தைப் பொறுத்த

[1981 பிப்ரவரி 27]

வரையில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துழைப்பு கொடுத்தால் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் வசதிகளைச் செய்ய முடியுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இப்போது சில கிராமப் பகுதிகளிலே ஓடிக் கொண்டிருக்கிற அல்லது ஓடிக் கொண்டிருந்த பேருந்துகள்கூட சில இடங்களிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சரவர்கள் சில ஊர்களிலே மீண்டும் துவங்குவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்ததாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எனவே ஏற்கெனவே பேருந்து ஓடிக்கொண்டிருந்த எல்லாக் கிராமங்களிலும் பேருந்து வசதிகள் கிடைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? அந்த அளவிலே என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிற தென்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : ஏற்கெனவே ஓடிக் கொண்டிருந்த பேருந்துகள் எங்கே நிறுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றை மீண்டும் இயக்க வேண்டும் ; வசூலானாலும், ஆகாவிட்டாலும் இயக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட இடங்களிலே ஓடிக்கொண்டிருந்த பேருந்துகளை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அரசின் கொள்கையே, வசதியில்லாத கிராமங்களுக்குப் பேருந்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். எனவே இருப்பதை எடுப்பதென்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று. கடைசியாகக் கட்டணப் பிரச்சினைபற்றிச் சொன்னேன். அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லவில்லை. என்னுடைய திருப்திக்காகச் சொல்லுவார்களென்று எதிர்பார்த்தேன். சொல்லவில்லை, பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 13—2—1981 ஆம் தேதிய வினாப் பட்டியலிலிருந்து ஒத்திப் போடப்பட்ட வினாக்கள் 69, 70, 71 ஆகியவை ஒத்திப் போடப்படுகின்றன.

வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1981 பிப்ரவரி 27]

2. தகவல் கோரல்.

உறுப்பினர் திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி சிறைச்சாலையிலிருந்து அவைக்கு வர ஏற்பாடு குறித்து.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியோடு நான் அரசினிடத்தில் ஓர் வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். டி. சீத்தாபதி அவர்கள் இப்போது சிறைச் சாலையில் இருக்கிறார்கள். தடையை மீறிய வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லலாம். அவர் சட்டமன்ற மேலவையின் உறுப்பினராக செயல்படுவதற்கு, காவலிலேயே அவரை இங்கே கொண்டு வந்து, மீண்டும் காவலோடு சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு செல்லலாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதன் மூலம் அவர் இந்த அவையில் உறுப்பினராகச் செயல்படுவதற்கான நிலை ஏற்படும். எனவே உறுப்பினர்கள் தங்கள் கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு அரசு அவன செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோள் விடுத்து, அதை அரசினர் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அரசுத் தரப்பிலிருந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு முன்னதாக எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய தகவலுக்காகச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீத்தாபதி எனக்குக் கடிதம் எழுதினார். சிறைச்சாலை சூப்பரிண்டெண்டுக்கு நான் கடிதம் எழுதி அவரை இங்கே அனுப்ப வேண்டுமென்று கடிதம் எழுதினார். அதுபற்றி விசாரித்ததில் அதுபோல் மரபு உயர்நீதி மன்றத்திலும், சுப்ரீம் நீதிமன்றத்திலும் இல்லை. தானே சட்டத்தை மீறி உட்பட்ட வழக்கில் தலைவர் ஈடுபடுவதற்கில்லை என்று கொன்னார்கள். சட்டமன்றத்திலும், நாடாளுமன்றத்திலும் அதுபோல் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருப்பது பற்றி நான் அவருக்குத் தகவல் கொடுத்து விட்டேன். அரசுத் தரப்பில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டம் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. சட்டத்தை இயற்றுவதற்குரியவர்கள் நாம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். சட்டத்தை இயற்றுவவர்களே சட்டத்தை மீறுகின்றபோது, நடவடிக்கைக்கு ஆளாவது இயற்கை. சட்டப்படி அவர்கள் வெளியே வருவதற்கான வழி முறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 27]

அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். சிறைச்சாலையிலிருந்து இங்கு அவர்கள் காவல் துறையினரோடு அல்லது காவல் துறையினரின் பாதுகாப்போடு வருவது என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய பெருமைக்கும் சரியானது என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. அதுமட்டுமல்ல இப்போது காவல் துறை என்றாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் அவராகவே வருவதற்குரிய வாய்ப்புகள் சட்டப்படி இருக்கின்றன. சட்டப்படியுள்ள அந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு மாறாக தலைவரவர்களின் மூலமாக மேலவையின் மூலமாக வெளியிலே நடைபெற்றிருக்கிற ஒரு காரியத்திற்கு தங்களைத் தலையிடச் சொல்வது அல்லது இந்த அவையைத் தலையிடச் சொல்வது எந்த வகையிலும் நியாயமானதல்ல.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(1) பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகம் 9 அம்சக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்தியது குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் க. மீனாட்சிசுந்தரம் மற்றும் பா. ரா. தாமஸ் ஆகியோர் கவன ஈர்ப்பு முன்னறிவிப்பு கொடுத்துள்ளார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, கிழக்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

“பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகம் 9 அம்சக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்தியதும், தோடர் நடவடிக்கையாக மீண்டும் போராட்டம் நடத்தவிருப்பதுமான நிலையில் ஆசிரியர், மாணவர், பொது மக்களிடையே தோன்றியுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து”.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : விவர அறிக்கை@ அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகம் 9 அம்சக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி 137
மாவட்டச் தலைநகரங்களில் உண்ணாவிரதப் போராட்டம்
நடத்தியது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 27]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: பொதுவாக ஆசிரியர்கள் எந்தத் துறையில் பணி புரிந்து தற்காலிகமாகப் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டாலும், அவர்களுக்குப் பிழைப்பு ஊதியம் தரப்படுகின்ற ஒரு முறை நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. ஊராட்சித் துறை, அரசுத் துறை அனைத்திலும் இந்தச் சலுகை இருந்து வருகிறது. ஆனால், தனியார் துறை ஆசிரியர்களுக்கு இந்தப் பிழைப்பு ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை. இந்தக் கோரிக்கை வருங்காலத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்கிற வகையில் தற்காலிக பணிநீக்கம் செய்யும் ஆசிரியர்களுக்குப் பிழைப்பு ஊதியம் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்பட வழிவகை செய்யும் முறையில் தமிழ்நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வான்முறைப் படுத்தும்) விதிகள், 1974 திருத்தப்பட இருக்கிறது என்று இதிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் காலதாமதம் இல்லாமல் விரைவிலே, அண்மையிலே நிறைவேற்றுவார்களா என்பதை அவைக்கு அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தமிழ்நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வான்முறைப்படுத்தும்) விதிகள், 1974 பரிசீலிக்கப்பட்டு திருத்தப்பட இருக்கிறது. அதை விரைவுபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கையை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம்: இளநிலை ஆசிரியர்களை இடைநிலை ஆசிரியர்களாக ஆக்குகின்றபோது ஒவ்வொரு ஆண்டும் செப்டம்பர் திங்கள் 1 ஆம் தேதி யார் யார் இடைநிலை ஆசிரியர்களாகத் தகுதி பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லோருக்கும் தகுதி அடிப்படையில் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியம் தரப்பட வேண்டும் என்பது அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. அதேபோல, இடைநிலை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பி.டி. தகுதி பெற்றிருந்தால், அவர்களுக்கு பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கான ஊதியம் தரப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி பி.டி. தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களாக இருப்பது கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த உதவிபுரிவதாக இருக்கும். இப்போது இந்தக் கோரிக்கையைப் பரிசீலித்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும் கூட, வருங்காலத்திலாவது இளநிலை ஆசிரியர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்குரிய தகுதி பெற்றிருந்தால், இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்குரிய ஊதியத்தை வழங்குவதைப்போல் இவர்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு தேதியைக் குறிப்பிட்டு அந்தத் தேதியிலிருந்து இந்தச் சலுகையை வழங்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?

138 பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகம் 9 ஆம்சக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி
மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உண்ணாவிரப் போராட்டம்
நடத்தியது குறித்து

[1981 பிப்ரவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இரண்டுக்கும் உள்ள வேறு பாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். இளநிலை ஆசிரியர்கள் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்குரிய தகுதியைப் பெற்று, இடைநிலை ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு அந்த ஊதியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இடைநிலை ஆசிரியருக்கான வேலையைச் செய்து கொண்டு பயனை அனுபவிக்கிறார்கள். அதற்குரிய வகையில் உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படை இதிலே இல்லவே இல்லை. இருக்கின்ற வேலையில், தகுதிக்கேற்ற சம்பளம் கொடுப்பது என்பது அரசுத் துறையிலே எங்குமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒன்று.

(2) தென்னாற்காடு மாவட்டம், வடலூரிலுள்ள நெய்வேலி சிராமிக் தொழிற்சாலை மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாகக் கதவடைப்பு செய்யப் பட்டுள்ளது குறித்து.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

“தென்னாற்காடு மாவட்டம், வடலூரிலுள்ள நெய்வேலி சிராமிக் தொழிற்சாலை நிர்வாகம், தொழிலாளர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்க மறுத்தும், தொழிலாளர் இலாகா அதிகாரிகளின் ஆலோசனைகளை ஏற்க மறுத்தும், தொழிற்சாலையை மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாகக் கதவடைப்பு செய்துள்ளது குறித்து”.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, விவர அறிக்கை @ அவைமூன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்தப் பிரச்சினை குறித்து நேற்று நடைபெறுவதாக இருந்த பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றதா? உடன்பாடு ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : லேட்டஸ்ட் இன்பர்மேஷன். நேற்று பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. மேலும் நடைபெறுவதாக இருக்கிறது. தொடர்ந்தும் நடைபெறும். பேச்சுவார்த்தை நடத்துபவர் ஜாயின்ட் கமிஷனர் ஆஃப் லேபர் திரு. ராஜா சுப்பிரமணியம்.

¶ 213 -ம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தென்னாற்காடு மாவட்டம், வடலூரிலுள்ள நெய்வேலி கிராமத் 139
தொழிற்சாலை மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாகக் கதவடைப்பு
செய்யப்பட்டுள்ளது குறித்து

1981 பிப்ரவரி 27]

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மூலதனத்தோடு ஒப்பிடும்போது நிகர லாபம் அதிகமாக இருக்கிறது. என்.டி.சி. மில், கூட்டுறவு மில் விஷயங்களில் சிபாரிசு செய்தது போல் 20 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட தொகையை இனாமாகவாவது கொடுக்க சிபாரிசு செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேச்சுவார்த்தை தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. மேலும் நடைபெறும்.

4. அரசு உறுதிமொழிக் குழுவின் முப்பத்து நான்காவது அறிக்கையை அளித்தல்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, அரசு உறுதிமொழிக் குழுவின் முப்பத்தி நான்காவது அறிக்கையை அவை முன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

5. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்.—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கின்றவர்கள் இல்லையென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, கடைசி நேரத்தில் பல பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி பல முறை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். பேசப் போகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முன்னாலேயே பெயர் கொடுக்க வேண்டும். பெயர் கொடுத்தவர்கள் இல்லையென்று நினைக்கின்றபோது, கடைசி நேரத்தில் பல பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தைச் சுருக்கி, விரிவாகப் பேசாமல் சுருக்கமாக விரைவில் பேசி முடித்து, ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மின் சாரத்தினுடைய நிலையை நினைத்துப் பார்க்கிறபோது, நம்முடைய மாநிலம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மின்வெட்டில் இருக்கிற மாநிலமாக இருந்து வருகிறது. 75 சதவீதம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மின்வெட்டைச் சந்திக்கிறது என்ற

140 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1930-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்) [1981 பிப்ரவரி 27]

நிலையைப் பார்க்கும்போது, அதனால் தொழில் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப் படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மின்வெட்டினால் தொழில் பாதிக்கப் படுகிறது என்று சொல்கிறோம். ஆனால், இந்த மின்வெட்டால் இன்னொரு தொழில் வளர்ந்து விடுகிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அமெரிக்காவிலே ஒரு முறை 9 மணி நேரம் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டது. லிபேட்டர்கள் எல்லாம் இயங்காமல் அங்கங்கேயே நின்றுவிட்டன. மக்கள் இருவரிலே இருந்தார்கள். அந்த ஆண்டுக் கணக்கைப் பார்த்தபோது, இன்னொரு புள்ளிவிவரம் கூடியிருப்பதை அவர்கள் கண்டுகொண்டார்கள். அந்த ஆண்டு மக்கள் தொகை அதிகமாகப் பேசுதயிருந்ததை அவர்கள் கண்டார்கள். அதனால், இப்படி மின்வெட்டு இல்லாத ஒரு மாநிலமாக நம்முடைய மாநிலம் வரவேண்டும் என்பதிலே மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் காட்டிலும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அளவோடு பெற்று வளமோடு வாழ வேண்டும் என்பதோடு அதிக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி, குறைந்த அளவு குழந்தைகளைப் பெற வேண்டும் என்ற நிலை வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே உருவாக வேண்டும்.

ஐ.நா. நிறுவனத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு புள்ளிவிவரத்தை நான் அண்மையில் கண்டேன். ஒவ்வொரு நாடும் எந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிறது என்பதும், அந்த நாட்டின் பரப்பளவையொட்டி ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் எந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை உபயோகிக்கிறான் என்ற கணக்கையும் பார்க்கும்போது, 1961-லே இந்தியாவிலே ஒரு தனி மனிதன் 75 யூனிட் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தினான் என்பதும், 1976 ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி 152 யூனிட்கள் அவன் பயன்படுத்தினான் என்ற கணக்கையும் பார்க்கும்போது, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவது இரண்டு மடங்காக நம்முடைய நாட்டிலே உயர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். அமெரிக்க நாட்டிலே 1967-லே 3 ஆயிரம் யூனிட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க 1976-லே 9,044 யூனிட்கள் ஒரு தனி மனிதன் பயன்படுத்தும் அளவுக்கு உயர்ந்து அந்த உயர்வின் அளவு 3 மடங்காக இருக்கும் நிலையைப் பார்க்கும்போது, வளர்ச்சிக்கேற்ற திட்டங்களை நாம் இன்னும் உருவாக்க வேண்டும் என்ற உண்மை பலனாகிறது. நம்முடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற கருத்துப்படி, மின்சாரத் துறைக்கு குழுவிற்கு சரியான கணக்கைத் தரவில்லை என்பதும், தமிழ் நாட்டின் தேவையைச் சரியான முறையில் நாம் அந்தக் குழுவிற்கு உணர்த்தவில்லை என்கிற கருத்தையும், நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 141
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

இங்கே மின்வெட்டு இருக்கின்ற நேரத்திலே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் அளவும், மற்ற மாநிலங்களிலே மின்வெட்டு இல்லாத நேரங்களிலே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் அளவும் கணக்கிடப்பட்டுப் பார்க்கின்றபோது, இன்னும் 10 ஆண்டுக் காலத்திலே கணக்கிட்டுச் சொல்லும்போது, 3.80 சதவீதமாகவும் 11 ஆண்டுக் காலத்திலே கணக்கிடும்போது 5.7 சதவீதமாகவும் உயர்ந்து, இப்படியே நமக்குத் தரப்படுகின்ற மின்சாரத்தின் அளவு குறைந்து கொண்டே போகுமானால், இந்தியாவிலேயே குறைந்த அளவு மின் சக்தி நமக்குக் கிடைக்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு நம்முடைய தொழில் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டு, நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கை நிலையும் பாதிக்கப்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதோடு தனி மனிதன் பயன்படுத்தும் அளவைப் பார்க்கும்போது, உலக நாடுகளில் இந்தியா எந்த அளவுக்குக் குறைவாக மின்சாரம் பயன்படுத்துகிறது என்பதும், ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியாவிலே மின்சாரம் தயாரிப்பதற்கு எந்த அளவுக்கு சிறப்புக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதும், அப்படிக் கவனம் செலுத்தி தேவையான அளவுக்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுமானால்தான் இந்த நாடு முன்னேற வழி ஏற்படும் என்பதும் நாம் முக்கியமாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய பிரச்சினைகளாகும். ஸ்விடன் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த நாடு 4,50,000 சதுர மைல் பரப்புள்ள ஒரு நாடு. அந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் தொகை 83 லட்சம். அங்கு தயாரிக்கப்படும் மின்சாரத்தின் அளவு 86,416 மில்லியன் யூனிட். தனி மனிதன் 9,471 யூனிட் அங்கே பயன்படுத்துகிறான். அந்தச் சின்ன நாட்டிலே தயாரிக்கப்படும் இயந்திரங்களை உலக நாடுகள் எல்லாம் விரும்பி வாங்குகின்றன. இங்கு திருச்சியிலே இருக்கும் 'பெல்' நிறுவனத்தில் கூட அந்த இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்த நாட்டோடு இணைந்து 'எலக்ட்ரோ பெர்சிபிள் பேட்டர்' அமைத்திருக்கிற நிலையையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே, மின்சாரத்திலே ஒரு நாடு எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறதோ, மின்சாரம் எந்த அளவுக்கு ஒரு நாட்டால் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு அந்த நாடு தொழிலிலே வளர்ச்சியடைகிறது என்பது உண்மை. ஆகவே, அதற்குரிய வழிவகைகளை நாம் காண வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்திய நாட்டைப் பார்க்கும்போது, 32 லட்சத்து 88 ஆயிரம் சதுர மீட்டர் பரப்பளவைக் கொண்டு 62½ கோடி மக்கள் தொகையுடன் விளங்குகிறது. இந்த நாடு 95,335 மில்லியன் யூனிட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிறது. தனி மனிதன் 182 யூனிட் மின்சாரம் தான் பெறுகிறான். இந்த நிலைமைகளை நாம் பார்க்க வேண்டும். கி.பி. 2,000 ஆண்டிலே இந்தியாவிற்கு மின்சாரம் எந்த அளவுக்

142 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 பிப்ரவரி 27]

குத் தேவைப்படும் என்று ஒரு கணக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக் குப்படி, இப்போது உற்பத்தி செய்யப்படும் அளவை விட 4 மடங்காக நமது தேவை உயர்ந்து அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை களையெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டாயத்திலே நாம் இருக்கிறோம்.

நமது தேவை இப்படி இருக்கும்போது, நாம் எந்த அளவுக்கு மின்சாரத் தைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்துகிறோம் என்பதையும், நாட்டில் அதுபற்றி என்ன கருத்து தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஹைதராபாத்திலே தென் மாநிலங்களின் மின்சார அமைச்சர் களுடைய மாநாடு நடந்தது என்பதும், அநிலே மத்திய அமைச்சர் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

The Minister favoured the idea of having an All India Engineering Service which should include Power Engineers.

அகில இந்திய ரீதியாக 'மின்சார எஞ்ஜினியரின் அமைப்பு' உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 1960-லே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மின்சார ஊழியர்களுடைய கூட்டத்திலே, இங்கே அமைச்சராக அபர்ந்திருக்கிற மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய தலைமையிலே நடந்த கூட்டத்தில் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இப்படிப் பட்ட ஒரு அமைப்பு நாட்டுக்குப் பயன்படாது என்பதும், ஒரு மாநிலத் தினுடைய நலத்திற்கு உகந்ததல்ல என்ற கருத்தையும் அவர்கள் தெரிவித் தார்கள். அடுத்து, இன்னொரு கருத்தையும் அந்த மாநாட்டிலே தெரிவித்தார்கள். The Union Minister who was addressing the

Conference of Power Ministers of Southern Region here on Tuesday called upon the State Governments to mobilise resources to finance Power projects and not depend solely on the Centre.

மத்திய அரசை எதிர்பார்க்க வேண்டாம், மாநில அரசே அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்துதான் அது. அதனை இப்போது சொல்லி யிருக்கக்கூடாது. இந்தியாவிலே திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்திலே

சொல்லியிருந்தால், நியாயமாக இருந்திருக்கும். ஒரு மாநிலத்தின் மின்சார வளர்ச்சிக்காக எடுக்கப்படுகிற கவனம், அநிலே வருகிற லாபம் அந்த மாநிலத்

திற்கு மட்டுமல்ல. துணைபுரிகிற மாநிலங்களுக்கும் பயன்பட வேண்டும்.

மின்சாரம் தேவைக்கு அதிகமாகக் கிடைக்குமானால், தண்ணீரைப் போல

அதைத் தேக்கி வைக்க முடியாது. தேவைக்கு அதிகமாகக் கிடைக்குமானால்,

அதை பாருக்காவது கொடுக்க வேண்டும். அந்த நிலையிலே, அண்டை

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 143 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் வவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

மாநிலங்களுக்கும் இது பயன்படுவதாலே இதிலே மத்திய அரசு தலையிடுவது, மத்திய அரசு பொறுப்பு ஏற்பது நியாயம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “When any one State supplies power to another State, it should be on the reasonable cost and the difficult situation should not be exploited by any State.” மனசாரம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்ற கேரளம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களை நாம் கேட்க வேண்டிய சூழ்நிலை வருகிறது. நாம் அவர்களிடம் மின்சாரம் கேட்கும்போது, ஏதோ ஒரு வியாபாரத்தைப்போல நினைத்து அவர்கள் கொடுக்கின்ற ஒரு நிலை இப்போது இருக்கிறது. “கூடுதல் விலை நீங்கள் கொடுக்க முடியுமா?” என்று கேட்டு வியாபாரம் ஆக்குகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. இன்னும் ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், “நாங்கள் தருகின்ற மின்சாரத்தைக் கொண்டு உங்கள் மாநிலத்தில் இந்தக் காரியத்திற்குப் பயன்படுத்துங்கள்” என்ற ஒரு கட்டாயத்தை அவர்கள் விதிக்கும்போது, ஒரு மாநிலத்தினுடைய உரிமைகளுக்கு, ஒரு மாநிலத்தினுடைய நல்ல கருத்தையும் அனைத்து மாநிலங்களும் எண்ணிப்பார்க்க அளவுக்கு தாக்குதல் வரும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது, இந்த அரசினுடைய எண்ணங்களுக்கு மறைமுகமாக சில தொழில்துறைகளாலே, எந்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் தெரிவித்திருப்பது போல ஒரு “பவர் பாலிசி” எப்படி மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வது, உருவாக்குவது, உபயோகிப்பது என்ற புதிய திட்டத்தைப்பற்றியும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதோடு, Mr. Vikram Mahajan, Union Minister of State for Energy requested the States to ponder over the high cost of the Inter-State disputes which delayed several projects. மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்படும் பல மோதல்களாலே பல திட்டங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன என்ற கருத்தையும் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதனாலே, இதைத் தவிர்க்கும் நல்ல முயற்சியில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்போது அண்டை மாநிலங்களை அன்போடு அணுகியிருக்கிறார்கள். அண்மையிலே திருவனந்தபுரம் சென்றிருந்த போது இதுவரை அடைக்கப்பட்டிருந்த கதவு, இப்போது திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் ‘இல்லை’ என்று சொன்னவர்கள் ‘பார்க்கிறோம்’ என்று சொல்லும் அளவுக்கு அந்தக் கதவு இப்போது திறந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய நல்ல

44 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 பிப்ரவரி 27]

இதயம் தான். நாம் ஒருவரை விரும்புகிறோம் என்று சொன்னால், அவரை மனத்தாலே விரும்புகிறோம். அவர் அதற்கு விரோதமாகப் போனால், மனம் கசந்து அவரை மறந்துவிடுகிறோம். ஆனால், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், இதயத்தாலே ஒருவரை விரும்பி அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். அப்படி இதயத்தாலே விரும்பப்படுகிறவர் விரோதம் செய்கிறபோது, அவருடைய இதயம் கசக்கிறது. அந்த நல்ல இதயத்தைப் பெற்றிருக்கிற மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை அண்டை மாநிலத் தைச் சார்ந்தவர்கள் அன்போடு புர்த்து கொண்டு, இன்று நமக்காக அவர்களே வாதாடிப் பெற்றுத்தருகின்ற ஒரு நல்ல நேரம், நல்ல சமயம் நமக்குக் கிடைத் திருக்கிறது. நாம் அதை நமுவ விட்டுவிடக்கூடாது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டு அந்த முயற்சியிலே வெற்றி காண வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், லாப நோக்கத்தோடு இந்தப் பிரச் சினையை அணுகும் முறை மாற வேண்டும். அதோடு மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை, மத்திய அரசு மூலமாகக் கூட செயல்படலாம் என்ற கருத்துக் கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நிர் மின்சார உற்பத்தி (என்.எச்.பி.சி.), அனல் மின்சார உற்பத்தி (என்.டி.பி.சி.) ஆகிய நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளின் மூலமாக எடுத்துக்கொள்ளும்போது, இதில் அரசியல் குறுக்கீடு இல்லாமல், 'எங்கே மின்சாரம் கிடைத்தாலும், அவைவருக்கும் அதில் பயன் இருக்கிறது' என்ற நோக்கத்தோடு இதிலே அணுக வேண்டும். தென் நாட்டிலே மேற்கு-கிழக்கு நோக்கிப் பாயும் நதிகளிலேயிருந்து 11 ஆயிரம் மெகாவாட்

மின்சாரம் எடுக்கலாம் என்று டாக்டர் சௌத்திரி அவர்கள் "Power Resources of India" என்ற நூலிலே குறிப்பிடுகிறார். இதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து மின்சாரத்தைப் பெருக்க நாம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இப்படி ஒரு பொது மத்திய நிறுவனம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால், காவேரிப் பிரச்சினையாகட்டும், ஒகேனக்கல் திட்டமாகட்டும், அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற வசதி ஏற்படும். மத்திய நிறுவனங்களிலே தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லாதது ஒரு குறை என்று பலரும் சொல்கிறார்கள். Central Electrical Authorities Rural Electrification Corporation. Department of Power Central Water and Power Commission இவை போன்ற மத்திய நிறுவனங்களிலே ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் சேர்ந்தவா கள் இருந்தால்தான், அந்த மாநிலத்தின் சார்பாக உள்ள பிரச்சினைகளை நன்றாக கவனித்துக் கொடுத்தும், தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் அதிகம்

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 145
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

இல்லாததால், நம்முடைய பிரச்சினைகளைச் சரியாக வற்புறுத்த இயல
வில்லை என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். அதையும் நாம் கருத்திலே கொள்ள
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது தோட்டங்களிலே விடு அமைத்துக்கொள்கின்ற வழக்
கம் கோவை, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கிறது. முன்பெல்லாம்
அவர்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் 10 சதவீதம்
வருவாயைக் கணக்கிட்டு மின் இணைப்பு வழங்கும் நிலை இருந்ததை இப்
போது மாற்றியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. அப்படி ஒவ்வொருவரும்
தனியாக இணைப்பு கேட்கிறபோது, அதற்குத் தேவைப்படும் கம்பம், கம்பி
போன்றவற்றுக்கு அவர்கள் காசு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது.
கிராமங்களிலே மக்கள் குடி போக வேண்டும், நகரங்களிலேயே மக்கள் நெருங்கி
இருக்கக்கூடாது என்ற நல்ல கொள்கையின் அடிப்படையில், இப்படி கிராமங்
களிலே குடியேறுபவர்களுக்கு அவர்கள் தங்களுடைய வீடுகளுக்கு மின்சார
இணைப்பைக் கேட்டால், அதற்குத் தேவைப்படும் கம்பம், கம்பி போன்ற
வற்றிற்கு அவர்கள் காசு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பதை நீக்கிவிட்
தவிர்த்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சேலம் மாவட்டத்திலே கோழிப் பண்ணை இப்போது நிறைய
வளர்ந்திருக்கிறது. அதற்கென்று வரி எதுவும் இங்கே கிடையாது. ஆனால்,
இப்போது அதற்கென்று தனியாக வரி இருக்கிற கர்நாடக மாநிலத்திலே போய்
கோழிப் பண்ணை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று மக்கள் நினைக்கின்ற அள
வுக்கு இப்போது சூழ்நிலைகள் உருவாகியிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம்
என்னவென்று சொன்னால், கோழிக் குஞ்சுகளை வளர்க்க ஆரம்ப காலத்திலே
மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதற்குத் தேவைப்படும் மின்
சாரத்திற்கு 35 பைசா வசூலிக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவைப்படும் வெளிச்
சுத்திற்கு 15 சதவீதம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படியாகக் கோழிக்
குஞ்சுகளை வளர்ப்பதற்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இப்
போது கணக்கிடுகின்ற முறையில் சில தவறுகள் ஏற்பட்டு யூனிட்டிக்கு 75
பைசா என்று வசூலிக்கின்ற நிலையும், 6 மாதத்திற்கு வசூலிக்கின்ற நிலையும்
இருப்பதால், அதிலே சிரமங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைத் தவிர்த்துக்
வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பம்புசெட்டுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில்,
வருஷத்திற்கு 2½ லட்சம் பேர்கள் மனு செய்து 30 ஆயிரம் பேருக்கு
இணைப்பு தரப்படுகின்ற நிலையைக் கொஞ்சம் சீர்திருத்தி உயர்த்த வேண்டும்.

146 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 பிப்ரவரி 27]

இணைப்பு கொடுப்பது 1 லட்சம் என்று உயர்த்தினால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். வீட்டுக்கு ஒரு விளக்கு என்ற கொள்கையிலே மாதம் 10 ஆயிரம் பேருக்கு வழங்கும் நிலையைக் கொஞ்சம் விரைவுபடுத்தி வீட்டுக்கு ஒரு விளக்கு என்ற அந்த நல்ல திட்டத்தைத் தீவிரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனைத்துக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை வழங்கும் அளவுக்கு, பஞ்சாப், ஹரியானா, கேரளா போன்ற தன்னிறைவு பெற்றிருக்கக்கூடிய மாநிலங்களைப் போல, நாம் தன்னிறைவு பெற நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இன்னும் 159 கிராமங்களும், 390 குக்கிராமங்களும் தான் எஞ்சியிருக்கின்றன. மொத்தம் உள்ள 549 கிராமங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், தமிழகமும் தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமாக, தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலங்கள் மூன்றோடு சேர்ந்து நான்காவதாக இடம்பெறும்.

மின்சாரத்தை விணாக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இருப்பதை இழக்காமல் இருப்பதற்கு பல வழிமுறைகளை நாம் கையாளலாம்.

(முற்பகல் 11.20)

ஜப்பான் நாட்டில் “டிமாண்டு கன்ட்ரோல் மீட்டர்” என்று ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் ஒரு இயந்திரத்திற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் தேவையோ அந்த அளவு மின்சாரம் மட்டும் தரப்படுகிறது. இதன் காரணமாக மின்சாரம் அங்கே மிச்சப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல ஜப்பான் நாட்டில் “Ultra High Voltage” என்ற முறையில் 550 கே.வி.ஏ-வும் கனடா நாட்டில் 700 கே.வி.ஏ-வும் மின்சாரத்தை அனுப்பும் முறையைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். இப்போது நமது நாட்டில் போபாலில் நாம் 400 கே.வி.ஏ. மின்சாரத்தைக் கடத்தும் சாதனங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஜப்பான் மற்றும் கனடா நாட்டில் கையாளப்படும் முறைகளை நாமும் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மின்சாரத்தைக் குறைவாகச் செலவு செய்யவும் அதன் மூலம் சிக்கனத்தைக் கையாளவும் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே பவர் ஸ்டேஷன்களில் நாம் அதனுடைய முழு உற்பத்தித் திறனையும் பயன்படுத்தும் நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் 300 மெகா வாட் மின்சாரம் தேவை என்றால் அங்கே 500 மெகாவாட் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யும் நிலையத்தை உருவாக்குகிறார்கள். அதிலிருந்து 300 மெகா

1981 பிப்ரவரி 27] [டாக்டர் இரா. சனாரத்தனம்]

வாட் மின்சாரத்தை மட்டும் எடுக்கிறார்கள். அதாவது, அதற்காக 5 பாய்லர்கள் இருந்தால் ஒன்றைப் பாதுகாப்பாக வைக்கிறார்கள். ஒன்றைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலையில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். மற்ற 3 யூனிட்களை மட்டுமே உண்மையில் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால், நமது நாட்டிலோ நாம் 5 யூனிட்களையும் பயன்படுத்தி அதன் மூலம் மின் சக்தியையும் எடுத்து வேகு வேகமாக இயந்திரங்களை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேவையான அளவுக்கு மட்டுமே மின்சாரத்தை உபயோகிக்கும் கருவியை ஜப்பான் நாட்டில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால், மிகுந்த லாபம் அடைகிறார்கள். ஆனால் நமது நாட்டிலோ அப்படிப்பட்ட முறை இல்லாத காரணத்தால், இரு வகைகளில் நமக்கு நட்டம் ஏற்படுகிறது. ஒன்று மின்சாரத் தட்டுப் பாடு ஏற்படுகிறது. மின் சக்தியைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது. அதைப் போலவே மின் சக்தியை மீறிச் செயல்படுவதன் காரணமாகவும் துண்டிப்பு ஏற்பட்டு அதனாலும் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. எனவே எந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்த உதவி செய்யும் கருவிகளையும் நாம் உபயோகிக்க வேண்டும். அமெரிக்க நாட்டில் மைக்ரோ கம்ப்யூட்டர் முறையைக் கையாள்கிறார்கள். ஒரு காருக்கு 5 சிலிண்டர் தேவை என்றாலும், எந்த எந்த இடத்தில் 3 சிலிண்டர் மட்டும் வேலை செய்தால் போதுமோ அந்த இடங்களில் 3 சிலிண்டர் மட்டுமே வேலை செய்யக்கூடிய வகையில் மைக்ரோ கம்ப்யூட்டர் என்ற கருவியை உபயோகிக்கிறார்கள். அதைப் போலவே ஒரு 'லேத்'-ல் எந்த அளவுக்கு ஒரு பொருளைக் கடைய மின்சார சக்தி தேவையோ அதை மட்டுமே அளந்து தருகிற இயந்திரச் சாதன வசதிகளையும் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதன் மூலமெல்லாம் அந்த நாடுகளில் மின்சாரத்தை மிச்சப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சிக்கன நடவடிக்கைகளை நாமும் நமது மாநிலத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதைப்போலவே மின் திருட்டைத் தவிர்க்க கூடுமானவரை தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இறுதியாக, நமது மாநில மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தென் மாநில மின்துறை அமைச்சர்களின் மாநாட்டிற்கு அனுப்பிய செய்தியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

Having exploited almost all resources the state had to rely on Thermal and Nuclear power” இது சம்பந்தமாகத்தான் மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்கள்கூட “எனெர்ஜி கமிஷன்” ஒன்றை உருவாக்குவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு

148 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1981 பிப்ரவரி 27]

நல்ல யோசனை என்பதையும் அதன் மூலம் நமது மாநிலத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்து, சூரிய ஒளி, மற்றும் கடல் அலையிலிருந்து மின்சாரம் பெறுதல் நிலையையும் நாம் ஆராய்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டும். சீனாவில் இப்படி கடல் அலைகளிலிருந்து மின்சக்தி எடுப்பதைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். இன்றையதினம் அது 3-ஆவது டைட்டல் வேவ் பவராக இருக்கிறது. உலகத்திலேயே அது 3-ஆவது இடத்தைப் பெறுகிறது. 40 கிலோ வாட் டைட்டல் ஸ்டேஷனோடு உருவான சீனா இன்றைக்கு 200 கிலோ வாட் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதோடு இரஷ்ய நாட்டைப் போல் சோலார் செல் மூலம் 500 கிலோ வாட் மின்சக்தியைத் தயாரிக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே குறைந்த அளவு மின்சாரத்தை 20 ஆண்டிக் காலத்திற்குக் காக்க முடியும் என்ற திட்டத்தையும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய திட்டங்களையெல்லாம் நமது கிராமப்புறங்களுக்குக் கொண்டு வருவது நமக்கு லாபகரமாக இருக்கும்.

நம்முடைய நோக்கமே மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், அதை வளப்படுத்த வேண்டும் என்பது. அதற்கான முயற்சிகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட வேண்டும். கடந்த காலங்களில் சில தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். சமயநல்லூரில் இருந்ததையும் இழந்த நிலையையும் அதைக் குறித்து சர்க்கார் வருத்தப்பட்ட சங்கதியையும் நாம் அறிவோம்.

“கோயில் சிலை செய்வோம்; கோயிலில் பூசை செய்வோம்
கோயில் சிலை திருடோம்”

என்ற வரிகள்தான் எனக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன. அந்த முறையில் இல்லாமல் தமிழகம் தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும். அதன் மூலம் நாடு வளம் பெற நல்ல திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டும் என்று கூறி அமைகிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இத்துறையில் அதிகமான அளவுக்குப் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்று, சிறந்த மாணவராக வெளிவந்து, இத்துறையிலேயே அலுவலராகப் பணியாற்றி, இத்துறைக்கான அமைச்சர்

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

போலும்பையும் ஏற்று செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார். அ வருடைய பதவிக் காலத்தில் தமிழகத்தில் மின்வெட்டு என்ற அவல நிலையே இருக்கக்கூடாது என்று பொதுமக்கள் மிக அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவருடைய ஆற்றலிலும் திறமையிலும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். மின் வெட்டுக் குறைபாடு என்பது அவருடைய பதவிக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். மின் திக்கப்பட்டு, தமிழகத்தின் எதிர்காலம் ஒளி தவிக் காலத்தில் நிரந்தரமாக இனி தமிழகம் மின் வெட்டு என்ற அவல நிலையமாக இருக்க வேண்டுமென்றும், தற்கால திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்தப் பெயருக்கு ஆளாகாமல் இருப்ப மக்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். வெற்றி காண்பார்கள் என்றும் அவர்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே நாங்களும் நம்புகிறோம்.

இயற்கை சூழ்நிலை காரண அவல நிலையைத் தவிர்க்க மாறாமல் நமக்கு ஏற்படுகிற மின்வெட்டு என்ற வேண்டிய கட்டாயத்தில் நாம் மாற்று ஏற்பாடுகளைப் பரிசீலனை செய்ய நமது மாநிலம் பருவ மழை இருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிட முடியாது. அடிக்கடி ஏமாற்றப்பட்டு வருவதையே நம்பியிருக்கும் மாநிலம். பருவ மழையால் கைமீன் துட்பட்டால் மின் வெட்டு வருகிற மாநிலம் நமது மாநிலம். எனவே இயற் இனி இல்லாத இந்த நிலையை அடிப்படையாக வைத்து மின்வெட்டு தடுப்பதில் வன்மையில் மாற்று ஏற்பாடுகளை நாம் பரிசீலனை செய்து மின் கொள்ளுதல் நிரந்தரமாகவே போக்கத் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற் வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்.

இதற்கான மாற்று ஏற்பாடுகளைக் குறித்து பல்வேறு இடங்களில் பல் வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. ஏற்கெனவே நாம் அனல் மின்சக்தி மூலம் மின் பற்றாக்குறையைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கும் போதே, அனுசக்தியை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதென்பதும் மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதையும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதும் உண்மை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல் குரிய வெப்பத் தையும் மற்றும் கடல் அலையையும் பயன்படுத்தி அதிலிருந்து ஆக்க சக்தியை உருவாக்கி, அவற்றின் மூலமாகவும் எவ்வாறு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நாம் 'புரன் கிட்டச்' செய்ய முடியும் என்பதையும் உடனடியாக ஆராய்ந்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். சான்றாக, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் இணைந்து குடியியல் வெப்பத்தை ஆக்க சக்திக்காகப் பயன்படுத்துவது குறித்து அற்புதமான ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் சேர்ந்து பல அரிய கண்டு

150 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவரம்

(திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்) [1981 பிப்ரவரி 27]

பிடிப்புகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய கண்டுபிடிப்புகளையெல்லாம் எந்த அளவுக்கு நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்பதை ஆராய வேண்டும். இந்தப் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மூலம் எந்த அளவுக்கு மின் இழப்பை நாம் ஈடு கட்ட முடியும் என்பதையெல்லாம் அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கண்டுபிடிப்புகள் நம் மாநிலத் தேவைகளுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு பல்வேறு இடங்களிலும் ஆராய்ச்சி செய்து அவற்றின் மூலமாக மின் இழப்பை ஈடுகட்ட வேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கிராமங்களில் உள்ள தெரு விளக்குகள் இப்போதும் சரியாக எரிவதில்லை. இப்படிப்பட்ட புகார் ஏற்கெனவே இருந்துதான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலிருந்து தெரு விளக்குகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை மின் வாரியமே ஏற்றுக்கொண்டது. இப்போது மின் வாரியமே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகும், இக்குறைபாடு பரவலாகப் பல இடங்களிலும் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் இக்குறைபாடு பரவலாகச் சொல்லப்படுவது தற்போது வழக்கமாகிவிட்டது. இந்த நிலைக்கு மின் வாரியம் ஆளாக்கப்படாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும். தெரு விளக்குப் பராமரிப்புப் பொறுப்பை மின் வாரியமே மேற்கொண்ட பிறகும், தெரு விளக்குகள் சரிவர எரிவதில்லை என்ற நிலை இனி வரக்கூடாது என்ற கருத்தை நான் மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

குடிசைகளுக்கு ஒரு விளக்குத் திட்டம் என்பது இந்த அரசின் பாராட்டத் தகுந்த, சிறந்த ஒரு திட்டமாகும். இத்திட்டத்தின் மூலமாக ஏழை எளிய மக்களுக்கும் மின் வசதியை உருவாக்கத் தரும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக எல்லோராலும் பாராட்டப்படுகிற திட்டமாக இது இருந்தாலும், இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு குறைபாட்டையும் நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் இணைப்புக் கோரி போடப்படும் மனுக்களை வாங்குவதில் பொது மக்களுக்குப் பெரிதும் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இதைத்தான் நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 151
 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
 துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

இதற்கான விண்ணப்ப மனுக்கள் பல்வேறு விலைகளில் பல்வேறு இடங்
 களில் தனியார்களால் விற்கப்படுகின்றன. ரூபாய் 4, ரூபாய் 5 இன்னும்
 ரூபாய் 10 என்ற அளவுக்குக் கூட அநியாயமான விலைக்கு இந்த மனுக்கள்
 விற்கப்படுகின்றன. காரணம் இந்த மனுக்கள் தனியாரால் தயாரிக்கப்பட்டு
 விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள்
 இந்த மனுக்களைப் பெறுவதில் மிகுந்த அவதிக்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதை
 அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதற்கு மாற்று ஏற்

(முற்பகல் 11-30)

பாடாக மின்சார வாரியம் இந்த மனுக்களை அச்சடித்து, குறைந்த விலையில்
 மின்சாரத் துறையின் மூலமாக விற்பனை செய்யலாம். இது எளிதாக மக்
 களுக்குக் கிடைக்கும். அதே நேரத்தில் குறைந்த விலையிலும் கிடைக்கும்.
 இதை மின்சார வாரியம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு
 கிறேன்.

அடுத்து, லைசென்ஸ் பெற்ற ஓயரிங் காண்ட்ராக்டர்களைப்பற்றிச் சொல்ல
 விரும்புகிறேன். லைசென்ஸ் பெற்ற ஓயரிங் காண்ட்ராக்டர்களுக்கு நிர்ணயிக்
 கப்பட்டிருக்கிற கட்டணம் ஒன்று இருக்கிறது. பல இடங்களிலே
 நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டணத்திற்கு அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள்.
 அதிகமாகக் கட்டணம் கொடுத்தாலொழிய சான்றிதழ்களைக் கொடுக்க
 மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசு நிர்ணயித்திருக்கிற குறைந்த
 பட்ச கட்டணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மின் இணைப்பைக் கொடுக்கும்
 நிலை இல்லை என்ற புகார் மாநில முழுவதும் இருக்கிறது. இது நியாயமான
 புகார் கூட. பயிற்சி பெற்ற, மின்சாரத் துறையில் டிப்ளமா பட்டம் பெற்ற,
 ஏராளமான இளைஞர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை
 மின்சார வாரியமே நியமனம் செய்து, லைசென்ஸ் பெற்ற ஓயரிங் காண்ட்ராக்
 டர்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் மூலமாகச் சான்றி
 தழ்கள் கொடுப்பது என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது. அதற்
 குரிய கட்டணத்தைக் கூட வசூலிக்கலாம். இப்படிச் செய்வதால் இடையிலே
 உள்ள இடைத் தரகர்களுக்கு இடம் இல்லாமல் போகும், வேலையில்லாத
 பட்டதாரிகளுக்கும் வேலை கிடைக்கும். மின்சார வாரியத்திற்கும் வரு
 மானம் வரும். இது குறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை
 செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

152 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்) [1981 பிப்ரவரி 27]

மின் கட்டணத்தை வசூலிப்பதில் இப்போது இருக்கின்ற ஏற்பாடுகளில் உள்ள குறைபாடுகள் என்னவென்பது எல்லோருக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். மின் கட்டண அலுவலகங்களுக்குப் சென்று பொது மக்கள் மின் கட்டணத்தைச் செலுத்துவதில் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற தொல்லைகள், நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் மின் வாரியத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். குறிப்பிட்ட சில நாட்களில் அலுவலகங்களில் ஏராளமான கூட்டம் கூடி தேங்கி நிற்கிற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். இந்தக் குறைபாட்டை நீக்க, நகராட்சிகளில் பில் கலெக்டர்கள் இருப்பதைப் போல, மின் வாரியத்திலும் பில் கலெக்டர்கள் பதவியை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் வரியை வசூலிப்பதைப் போல, இவர்கள் வீடுதோறும் சென்று மின் கட்டணத்தை வசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கினால், பொது மக்களுக்குத் தொல்லைகள் குறையும், பல பேருக்கு வேலை வாய்ப்பையும் உண்டாக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இதுகுறித்து அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

‘திரீ ஃபேஸ் லைன்’ எளிதாகக் கிடைப்பதில்லை. மீட்டர் இல்லை யென்பதற்காக இணைப்புக் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் பரவலாக இருக்கிறது. இந்தக் குறையை நீக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் நான் இருப்பதால், அது குறித்த ஒரு கோரிக்கையை விடுக்க விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையில் முறைசாராக் கல்வித் திட்டம் நடைபெறுகிறது. பள்ளிகளுக்குச் சென்று படிக்க வாய்ப்பு இல்லாத இளைஞர்கள், முதியவர்கள், இரவுப் பள்ளிக்குச் சென்று படிக்கக் கூடிய ஏற்பாடுகளை முறைசாராக் கல்வித் திட்டத்தின் மூலம் அரசு செய்திருக்கிறது. அதற்கு நல்ல ஆதரவு இருக்கிறது. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் உள்ள பெரும்பாலான துவக்கப் பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் மின்விளக்கு வசதி இல்லை. மண்ணெண்ணெய் லாந்தர் விளக்கின் ஒளியில் பாடம் நடத்தப் படுகிறது. இதனால் சரியான கவர்ச்சியில்லை. ஆகவே என்னுடைய கருத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடிசைகளுக்கு ஒரு விளக்குத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை மின்சார வாரியம் வைத்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் துவக்கப் பள்ளிகளுக்கும், நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் மின் விளக்கு வசதி கொடுத்துவிட்டால், கிராமப்புறங்களில் முறைசாராக் கல்வி சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கும், இரவு நேரங்களில் கிராம மக்கள் வந்து படிப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இது குறித்து மின்சார வாரியம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 153
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
கூணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்)

சென்னை மாநகராட்சியில் சென்ற ஆண்டு 12 பஞ்சாயத்துக்கள் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. மாநகராட்சியில் சேர்க்கப்பட்ட பின்னர் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் ஒழுங்காக மாநகராட்சிக்கு வரியைச் செலுத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் வரியைச் செலுத்திய பிறகும் கூட தெரு விளக்கு வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை. சான்றாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வேளச்சேரி, தரமணி, திருவான்மியூர் போன்ற மூன்று பஞ்சாயத்துக்களில் தெருவிளக்கு வசதிகள் இன்னும் செய்து தரப்படவில்லை. மாநகராட்சிக்கு வரி செலுத்தக் கூடிய உரிமையை அவர்களுக்குக் கொடுத்த பின்னரும், அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்த பின்னரும், தெருவிளக்கு வசதியை அவர்களுக்குச் செய்யாமல் இருக்கிறோம் என்றால், இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? ஆகவே இது குறித்து மின்சார வாரியம் பரிசீலனை செய்து தக்க பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கேட்டு, அவர்களுக்குத் தெரு விளக்கு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத் துறை வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது என்னடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொள்கைப் பிரச்சினையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சார உற்பத்திக்காக திட்டம் தீட்டுகிறபோது, மாநில அளவிலே செய்வதுதான் நல்லது என்றும், பிரதேச அடிப்படையிலே செய்வது சிக்கலை உண்டாக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். பிரதேச அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது, உபரியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், “அரிசியை சிமென்டை நீங்கள் கொடுத்தால்தான் நாங்கள் மின்சாரத்தைக் கொடுப்போம்” என்று பேரம் பேசுகிறார்கள். ஆகவே நமக்குத் தேவைப்படுகிற மின்சாரத்தை நியாயமான முறையில் பெற முடியாத நிலைமை இருப்பதாலும் உபரியாக உள்ள மாநிலத்தை நாம் சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலைமை இருப்பதாலும், பிரதேச அடிப்படையில் திட்டங்களைப் போடுவது சரியல்ல என்பது அரசின் கருத்து. அந்த முறையிலே அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடிக்கடி பற்றாக்குறை ஏற்படுவதால், அடிக்கடி மின்வெட்டு ஏற்படுவதால், இதை மத்திய அரசின் பொறுப்பிலே விட்டுவிடலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் கூட பேசினார்கள். ஆனால், நான் அந்தக் கருத்திலிருந்து மாறுபடுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. மின்சார

154 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

அமைச்சர் அவர்கள் கூட, சென்ட்ரல் கிரிட்டில் சேருவதால், அனுகூலம் இருப்பதாகப் பேசியதாகப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அது சரியல்ல. நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். காரணம், தன் கையில் உள்ள அதிகாரத்தை அரசியல் நோக்கோடு பயன்படுத்தும் ஆட்சி தான் மத்தியில் உள்ள ஆட்சி. பல சமயங்களில் மாநில அரசுக்கு எதிராக தன் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் போக்கு இருப்பதை நாம் பார்க்கும்போது, நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும்.

மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் பார்த்தால், தேசம் பூராவும் உற்பத்தி செய்யப்படும் அளவு 1983-84 ஆம் ஆண்டில் 10.8 சதவீதம் உயரும் எனவும் தென் பிராந்தியத்திற்கான மின் வளர்ச்சி வீதம் 9.5 சதவீதமாக இருக்கும் எனவும் பத்தாவது ஆண்டு மின்சக்தி ஆய்வுக் குழு கணக்கிட்டுள்ளது. அதில் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு உயரும் என்று பார்த்தால், 7.9 சதவீதம்தான் இருக்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 11-வது ஆண்டு ஆய்வுக் குழுவின் அறிக்கையில், தென் பிராந்தியத்திற்கு மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதம் 8.9 சதவீதம் எனவும், தமிழ் நாட்டிற்கு 5.7 வீதம் எனவும் குறைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 3.2 சதவீதம் குறைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு பக்கம் பாரபட்சம் பண்ணுகிறார்கள். இன்னமொரு பக்கத்திலே அரசியல் பிரச்சாரம் செய்யும்போது, தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது, பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது, அதற்குக் காரணம் இந்த மாநில அரசுதான் என்றும் பேசுகிறார்கள். 1960 ஆம் ஆண்டுகளில் தொழில் உற்பத்தி வளர்ச்சி 10 சதவீதமாக இருந்தது இப்போது தமிழ் நாட்டில் 3.1 சதவீதமாக இருக்கிறதென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1960 ஆம் ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தது. அப்போது 10.1 சதவீதம் உற்பத்தி இருந்தது. 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் அது 3.1 சதவீதமாக அடையிருக்கிறது. 1970 ஆம் ஆண்டுகளில் தி.மு.க. ஆட்சிகள் இருந்தன. அப்போது மின்சாரத் திட்டத்தின் வளர்ச்சி வீதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளை பாரபட்சமாக நடத்துகிறதோ என்று சந்தேகப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் பிரச்சனைகளை மக்களுக்கு தெளிவாக விளக்க வேண்டும்.

மத்திய அரசில் வேலைக்கு உணவு என்றொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் மேற்கு வங்காளத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தானியம் முழுவதையும் கொடுக்கவில்லை. தங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தானியம் கிடைக்கவில்லை என்று மேற்கு வங்க அரசு

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 155 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

சொன்னபோது, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், ஏற்கெனவே கொடுத்த அரிசிக்குக் கணக்கு வரவில்லை என்ற ஒரு தவறான விவரத்தை * மத்திய அமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். அதை விசாரிக்க வேண்டும் என்று கோரி, ஜனாதிபதி அவர்களுக்கு மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் ஒரு வேண்டுகோளை விட வேண்டியதாயிற்று.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த விஷயம் இங்கே நடந்ததல்ல. இதில் அவர் * சொன்னாரா அல்லது இவர் * சொன்னாரா என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் “மத்திய அமைச்சர் * சொன்னார்” என்று சொல்லுவது அவைக் குறிப்பில் இருப்பது சரியல்ல. அவருக்கு அது நியாயமாகத் தோன்றலாம். பாராளுமன்ற முறைப்படி அப்படிச் சொல்லுவது நியாயமல்ல. ஆகவே அதை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : அதை நீக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பார்லிமெண்டில் அந்த விவரங்கள் தவறு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THIRU K. RAMAMOORTHY : It is unparliamentary in this House. வேறு ஏதோ மாநிலத்தில் சொன்னதை இங்கே சொல்லுவது என்பது It is more unparliamentary and it is better he knows the Parliamentary procedure.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : * என்ற வார்த்தை பாராளுமன்ற முறைக்கு உகந்ததல்ல என்பதால் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : உறுப்பினர் அவர்கள் மேற்கு வங்காளம் பற்றிச் சொல்கிறார்களா அல்லது மத்திய சர்க்கார் பற்றிக் குறை சொல்கின்றார்களா என்று புரியவில்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மேற்கு வங்காளம் பற்றியா அல்லது மத்திய சர்க்கார் பற்றியா என்பதல்ல. மேற்கு வங்கத்தில் நாம் பாதிக்கப்படவில்லை. மாநில அரசு கிரிட்-ஐ சென்ட்ரல் கிரிட்டிலே இணைக்கின்ற சமாதாரம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்டேட் அடிப்படையிலே பற்றாக்குறை இருப்பதால், மின்சாரம் வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் நடத்துகின்ற மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களை மத்திய

* மேலவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைப்படி நீக்கப்பட்டது.

156 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

கிரிட்-லே இணைத்துக் கொள்ளட்டும். நமக்கு தேவைப்படுகின்றபோது சென்ட்ரல் கிரிட்டிலே வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் நம்முடைய கிரிட்-ஐ அதில் இணைக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். proper and efficient functioning of the Electricity Board என்பது மாநிலத்தினுடைய பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மாநில அரசிடம் இன்றைக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1948 ஆம் ஆண்டு எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை ஆக்ட்-ஐத் திருத்த வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அந்த 'போர்டு' ஒரு 'அடானமல் பாடி' என்று சொன்னார்கள். அதிலே தமிழ் நாடு ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் அதிகாரிகள்தான் இருக்கிறார்கள். சேர்மேன் மற்றவர்களை எல்லாம் தமிழக அரசு தான் நியமித்துள்ளது. அப்படியிருக்க நமக்கு எங்கே அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது இதுதான். திட்டமிடுவது அல்லது நிதி திராட்டுவது, மெஷினிகளை வாங்குவது இதுபோன்றவைகளுக்கு மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் பெற ஆக்கடத் திருத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். என்று நினைக்கிறேன். அந்த 'எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை ஆக்ட்' திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற விஷயத்தை ஏற்கனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் பங்குகொண்ட மின்சாரத்துறை அலோசனைக் குழுவில் ஒரு தீர்மானமாக 24-11-1980-ல் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசுக்கு அதன் இஷ்டம்போல் எலக்ட்ரிசிட்டி சார்ஜை ஒழுங்குபடுத்தவும், திட்டங்கள் இடவும், நிதி திரட்டவும், தேவையான தளவாடங்களை வாங்கவும் அதிகாரம் இல்லை. மாநில அரசு கூறுவதை போர்டு ஏற்க வேண்டும் என்ற கட்டாய மில்லை. அது இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிய வழியில்லை. மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது என்பதை மக்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் எதற்காக இன்றைக்கு அப்படி மொத்தம் பொதுவாக அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்? என்ன அதிகாரம் இல்லை, என்ன அதிகாரம் வேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக மக்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லி விளங்க வைக்க வேண்டும். அதற்கு மாநில அரசின் விளம்பரத் துறையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

1981 பிப்ரவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசுச் சட்டம். அது ஒரு காலத்தில் மத்திய அரசினால் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம். நடைமுறையிலே சிக்கல்கள் வந்து அந்தச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தை மாநிலம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று விரும்பினால், கொண்டுவர முடியாது. இந்தச் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் பாராளுமன்றம் தான் கொண்டுவர முடியும். அதோடு மட்டுமல்ல, மாநில அரசு ஒரு உத்தரவிட்டு அதை மின் வாரியம் ஏற்க மாட்டேன் என்று சொல்லுமானால், நல்லவேளை அப்படிச் சொல்லவில்லை, அதைப் பற்றி மாநில அரசு கேட்க முடியாது. அதை ஒன்றும் செய்ய இயலாது. இந்தப் பிரச்சினையும் மத்திய அரசுக்குப் போவதில்லை. மத்திய அரசினாலே உருவாக்கப்பட்ட மத்திய மின்குழு, சென்ட்ரல் எலக்ட்ரிசிட்டி ஆத்தாரிட்டிக்குத் தான் போகிறது. அவர்கள் பார்த்து மின் வாரியம் சொல்வதுதான் சரி, மாநில அரசு சொல்வது சரியல்ல என்று சொல்வார்களானால், அதைத்தான் எடுத்துக் கொள்வார்கள். அரசியல் சட்டத்தைக்கூட திருத்தக்கூடிய காலம் இது. ஆனால், இந்தச் சட்டம் இப்போது இப்படி இருக்கிறது. நாம் அதைத் திருத்த முடியாமல் இருக்கிறோம். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். தேய்மானத்திற்கு மூன்று சதவிகிதம் தான் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. அது நமக்குத் தெரிகிறது. அந்தத் தேய்மானத்தின் அளவை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். அது நம்மால் முடியவில்லை.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மாநில அரசாக இருந்தாலும் கூட, நியமிக்கப்பட்ட ஒரு கமிட்டியின் மூன்றால் கைகட்டி நிற்க வேண்டும் என்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவேதான் சென்ட்ரல் ஆக்ட் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் இங்கே சொல்லியிருப்பதை நான் வர வேற்கிறேன்.

நஷ்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த நஷ்டங்களுக்கு நான்கு காரணங்களைச் சொன்னார்கள். அதில் இரண்டு காரணங்களைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி திருச்சியைச் சேர்ந்த திரு. டி. ஆர். ராஜகோபாலன் என்பவர் இந்து பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதைப்பற்றி நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

158 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1930-31 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

1964-ல் வெங்கடராமன் கமிட்டி என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டு அதன் அறிக்கையில் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் மின்சார கட்டணம் எப்படி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். செலவுகள் போக 11 சதவிகிதம் லாபம் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை திருச்சி திரு. ராஜகோபாலன் அவர்கள் விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. வெங்கடராமன் ஏற்கெனவே அவர் 1964-ல் மத்திய அரசால் அமைக்கப்பட்ட அக் கமிட்டியின் கன்வீனராக யிருந்தார். அக்கமிட்டி மின்வருமாறு கூறியுள்ளது மெயின்ட்டினஸ்க்கோ, ஆப்பரேஷனுக்கோ, தேய்மான நிதிக்கோ அல்லது வட்டி கட்டவோ ஏற்படுகின்ற குறைவை, துண்டு விழுக்கின்ற தொகையை மாநில அரசு சரிக்கட்டிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கமிட்டி குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. ஹைடென்ஷன் இன்டஸ்ட்ரிஸ்க்கெல்லாம் மின்வாரியம் 11 சதவிகிதம் லாபத்தில் நடக்கும் அளவுக்கு கட்டணம் விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கட்டணம் விதிக்காவிட்டால், துண்டுவிழு வதை அரசு சரிக்கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு வந்த பிறகு பெருந் தொழில்களுக்கு 8 பைசா, 7 பைசா என்று இருந்த கட்டணத்தை 24 பைசா என்று உயர்த்தியிருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே மின்சார உற்பத்திச் செலவு 30 பைசா வரை உயர்ந்துவிட்டிருக்கிறது. எனவே 24 பைசா என்று வைத்திருப்பது கூட ஹைடென்ஷன் இன்டஸ்ட்ரிஸ்க்கு குறைவானது தான். அதிகப்படுத்த லாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கேரளத்திலே இருந்து நமக்கு வரக்கூடிய மின்சாரத்தின் ரேட்டும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதையும் குறைத்து வாங்குவதற்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் உபரி மின்சாரத்தை சப்ளை செய்யும் போது, ஜெனரேஷன் சார்ஜ், டிரான்ஸ்மிஷன் சார்ஜ் மட்டும் தான் சேர்க்க வேண்டும், லாபம் வைக்காத அளவில் ரேட்டை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசின் கமிட்டி ஒன்று சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சிபாரிசு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை கேரள அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வா வேண்டும்.

நெய்வேலி பற்றியும் ஒரு வார்த்தை. அதை ஒரு ஜெனரேட்டிங் கம்பெனியாக வைத்துப் பார்க்கும்போது, அங்கே உற்பத்தியாகின்ற மின்சாரத்தின் உற்பத்திச் செலவு மிகவும் குறைவாகத் தான் இருக்கும் என்று சொல்லப்படு

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 159 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

கிறது. அங்கே உரமும் வேறு பல பொருள்களும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கின்றன. அவற்றில் ஏற்படுகின்ற நஷ்டத்தை மின் உற்பத்தியுடன் சேர்த்து ஒட்டு மொத்தமாக நஷ்டம் என்று சொல்கின்றார்கள். உண்மையில் அங்கே சுரங்கத்தின் வாயிலில் மின் உற்பத்தி நிலையம் உள்ளது. மின்சார உற்பத்திச் செலவு கணக்கை மட்டும் தனியாகப் பார்த்தால் உற்பத்திச் செலவு குறைவாகத் தான் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றியும் திரு. ராஜகோபாலன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையும் நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளில் அரசைப் பொறுத்தவரையில் திருப்திகரமாக இருக்கின்றது என்று குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1980 பிப்ரவரியில் ஒரு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சம்பளம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை பற்றி ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது உண்மைதான். 'ஃபிரின்ஜ் பெனிபிட்' சம்பந்தப்பட்ட ஒரு உடன்பாடு செய்துகொள்ள விவாதிப்பதற்கு நேரம் இல்லை என்பதன் காரணமாக, பிறகு சிக்கிரமாகப் பேசி உடன்பாடு செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது அந்த ஒப்பந்தத்தில் இருக்கும் ஒரு ஷரத்தும் ஆகும். இந்த ஒப்பந்தம் 1980 பிப்ரவரியிலே போடப்பட்டது. இதுவரையில் ஒரு ஆண்டுக்காலம் ஆகியும் ஒரு முடிவும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. இதையும் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக மின்சார போர்டிலிருந்து எழுத்து பூர்வமான கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதில் 31-1-1981-க்குள் இந்தப் பிரச்சினை பேசி தீர்க்கப்படலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று பிப்ரவரி மாதம் 27 ஆம் தேதி ஆகிவிட்டது. வாரியத்தின் வாக்குறுதியும் ஒப்பந்தமும் ஒரு ஆண்டு ஆகியும் இதுவரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இனி லேபர் காண்ட்ராக்ட் பற்றிச் சிலவிசயங்களைச் சொல்கிறேன். லேபர் பிரச்சினை என்று வரும்போது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் நேற்றுக்கூட அங்கு அதிகப்படியான ஆட்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது குறித்து என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன். இன்றிருக்கின்ற அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓர்க் லோட்டிடி, தற்போது அமுலில் உள்ள நியதிப்படி, அங்கே 16,000 காலிப்பதவிகள் இருக்கின்றன என்று உறுதியாகச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு அங்கே ஒரு லட்சம் பேர்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில், 85,000 பேர்கள் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னமும் 15,000 வேகன்சிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த

160 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

[1981 பிப்ரவரி 2]

அளவுக்குக் கீழ்மட்டத்தில் ஆட்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கின்றது. ஆனால் மேல் மட்டத்தில் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் மூன்று சீப் இன்சினியர்கள் இருந்த இடத்தில் 11 சீப் இன்சினியர்கள் இப்போதிருக்கிறார்கள். 30 எஸ்.எ.-க்கள் இருந்த இடத்தில் 70 எஸ்.எ.-க்கள் இருக்கிறார்கள். மேல் மட்டத்திலே எண்ணிக்கை உயர்த்தப்படுகிறது. அங்கே நிர்வாகச் செலவு உயர்ந்திருக்கிறது. இது யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகரித்திருப்பதால் 15 ஆயிரம் காலியிடங்களையும் நிரப்ப வேண்டும் என்று சொல்லும் போது, அதிகச் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது குறிப்பாகச் சொல்லும்

(முற்பகல் 11-50)

போனால் இன்றைய தினம் காலியாகவுள்ள 15,000 பதவிகளிலும் கான்ட்ராக்ட் லேபராக 15,000 பேர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கண்காணிப்புப் பொறியாளர்களிடம் எழுதிக் கேட்டதில் அவர்கள் அதற்குக் கொடுத்துள்ள கணக்கின்படி 11,000 பேர் கான்ட்ராக்ட் லேபராக இருப்பதாக எனக்குத் தகவல். பொறியாளர்கள் மெயின்டெயின் பண்ணும் லிஸ்டில் இல்லாமல் 4,000 பேர்கள் தனியாக இருக்கிறார்கள் ஆக மொத்தம் 15,000 பேர் கான்ட்ராக்ட் லேபராக இருக்கிறார்கள். மின் வாரியத்தின் தொழிலாளியாக இருந்து செய்ய வேண்டிய வேலையை, புதிதாக ஆள் எடுக்காமல், கான்ட்ராக்ட் லேபரை வைத்துச் செய்கிறார்கள். இன்றையதினம் 'கான்ட்ராக்ட் லேபர் ஒழிப்பு-ஒழுங்கு படுத்துதல் சட்டம்' அமுலில் இருக்கிறது. மத்திய அரசு நிறைவேற்றிய சட்டமாகும் அது இந்த நிலையில் சர்க்கார் கையில் உள்ள நிறுவனத்தில் நிரந்தரமாகத் தேவைப்படும் அளவிற்குத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொள்ளாமல், கிட்டத்தட்ட 15,000 பேர்களைக் கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொறியாளர்கள் கணக்குச் சொல்லும் 11,000 பேர்களில் 6,000 பேர்கள் தான் இன்றைக்கு கான்ட்ராக்ட் லேபராக ரிகார்டில் இருக்கிறார்கள். மீதம் 6,000 பேர்கள்வரை பினாமியக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள் அது எவ்வாறு என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். அசிஸ்டன்ட் என்ஜினியர் கையிலே ஆயிரம் ரூபாய் மொத்தமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர் யாரை வேண்டுவினாலும் வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டு கான்ட்ராக்டை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். அவரிடம் லிஸ்ட் கிடையாது. டிபார்ட்மென்டில் ரிகார்ட் கிடையாது. குத்து மதிப்பாக வேலை செய்வார்கள். ஆயிரம் ரூபாயில் 200 ரூபாய் செலவழித்திருந்தால், அதை ஏ.எ. இடம் கொடுத்து விடுவார்கள். மீண்டும் அவரிடம் தொடர்ந்து 1,000 ரூபாய் இருந்துகொண்டிருக்கும்.

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 161 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27]

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

அவர் தனக்கு வேண்டியவர்களை, சொந்தக்காரர்களைக் கூட வைத்துக் கொண்டு தானே கான்ட்ராக்ட் வேலையைச் செய்யலாமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஏ.சு. கையில் 1,000 ரூபாய் கொடுத்து, அவர் இஷ்டம் போல் குறைந்த ரூபாயில் கான்ட்ராக்ட் வேலை செய்யலாமென்பதால், 15,000 போஸ்டுகள் காலியாக இருந்தும், அவை நிரப்பப்படாமல், கிட்டத்தட்ட 8,000 அல்லது 9,000 பேர்களுக்கு ஏ.சு. மூலமாக குறைந்த கூலிக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள். இப்படி வேலை நடக்கிறது மின் வாரியத்திலே இது கான்ட்ராக்ட். லேபர் ரெகுலேஷன் ஆக்டுக்கு விரோதமானது. பப்ளிக் செக்டாரில் இப்படிப்பட்ட தவறு நடக்கும்போது, வேறு யாரைப் பார்த்து அந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்யுங்களென்று அரசு கேட்க முடியும்? இம்ப்ரெஸ்ட் அமவுன்டை ஏ.சு. இடம் கொடுத்து, குறைந்த ஊதியத்தில் ஆள் பிடிப்பதைவிட்டு, இருக்கும் ஆட்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏ.சு.-யிடம் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பது எப்படிச் சரியானது? அதற்கு அவர்கள் அச்சிட்ட 'வவுச்சர்' கொடுப்பதில்லை. கையால் எழுதி வவுச்சர் கொடுக்கிறார்கள். இது எப்படி சரியாக இருக்க முடியும்? அங்கே ரெகுலர் ஒர்க்கராக இருந்தால், ஸ்தாபன பலத்தின் மூலம் அதிகமான சம்பளம் கேட்கிறார்கள், கான்ட்ராக்ட் லேபராக' அதாவும் லிஸ்டில் இல்லாமல்' வேலை கொடுத்தால் அவர்கள் அதிகம் கேட்க முடியாது என்று இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மின் வாரியத்திலே விஜிலன்ஸ் செல் என்று ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் 'சீல்ட் விஜிலன்ஸ் ஆபீசர்' ஒருவர் இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே 12 விஜிலன்ஸ் ஆபீசர்கள் 100 சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தமிழ் நாடு பூராவும் மின்சார வாரியத்தில் வேலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த விஜிலன்ஸ் ஆபீசர்கள் எவ்வளவு ஊழல்களைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக என்ன பிரயோசனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது அப்படிக் கண்டு பிடித்த வழக்குகளில் ரெகவரி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பது பற்றிய விவரங்களில்லை. ஆனால் இவர்கள் எதற்கு உபயோகப்படுத்தப் படுகிறார்களென்றால் தொழிலாளர்களையும் தொழிற்சங்கங்களையும் கண்காணிக்க உபயோகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். துறையில் நடைபெறும் ஊழல்கள் கான்ட்ராக்டில் ஏற்படும் ஊழல்களைக் கண்காணிக்க இருப்பதாக அவர்களுக்குப் பெயர் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த வேலைகளை விட்டுவிட்டு தொழிற் சங்கங்களைக் கண்காணிக்கும் வேலைகளைப் பிரதானமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் 12 விஜிலன்ஸ் ஆபீசர்கள்' சிப் விஜிலன்ஸ் ஆபீசரும் என்ன செய்கிறார்கள்? தொழிலாளர்கள் இன்னின்ன செய்கிறார்கள் என்று வாரிய அதிகாரிகளுக்கு

162 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

இவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள் உடனே சம்பந்தப்பட்ட வாரிய அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களை 'சஸ்பென்ட்' செய்கிறார்கள். வாரியத்தில் 'ஸ்டேன்டிங் ஆர்டர்' இருக்கிறது. அதற்குப் புறம்பாக தொழிலாளர் துறை சட்டத்துக்குப் புறம்பாக தொழிலாளர்களை சஸ்பென்ட் செய்கிறார்கள். ஏன் இப்படிச் செய்கிறீர்களென்று மின்வாரிய அதிகாரிகளைக் கேட்டால் 'விஜிலன்ஸ் ரிப்போர்ட் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது என்ன ரிப்போர்ட் என்று விஜிலன்ஸ் அதிகாரியைக் கேட்டால் 'கான்பிடென்ஷியல்' என்று அவர் பதில் சொல்லுகிறார். எனவே அந்த அமைப்பு எதற்காக இருக்கிற தென்பதை முதலில் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். தொழிலாளர்களைக் கண்காணிக்க அவர்களைப் போடுவதாகயிருந்தால் சி.ஐ.டி. என்று பெயர் வையுங்கள் விஜிலன்ஸ் ஆபீசர் என்று போட்டு இந்தக் காரியங்களைச் செய்யச் சொல்வது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது ஒரு தொழிலாளர் விரோதப் போக்காக இருக்கிறது. உண்ணாவிரதம் இருந்தால் நடவடிக்கை எடு என்று டிப்பார்ட்மென்டல் சர்குலர் இருக்கிறது. விடுமுறை நாட்களில் உண்ணாவிரதம் இருந்தால் தர்னா பண்ணினால் அதற்குக் கூட ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்குலர் இருக்கிறது. ஸ்டிரைக் பண்ணினால்தான் தப்பு என்கிறீர்கள். இப்போது உண்ணாவிரதம் இருந்தால் கூட அதற்கும் தண்டனை கொடுங்கள் என்று சர்குலர் போட்டிருக்கிறீர்கள். தொழிற்சங்க ஊழியர்களை இடமாற்றம் செய்கிறார்கள். தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை 'அன்டிசைரபிள் எலிமென்ட்ஸ்' 'மிஸ்சிப் மேக்கர்ஸ்' என்று சர்க்குலரில் சொல்லுகிறார்கள். அமைச்சரவர்களே தொழிற் சங்கத் தலைவராக இருந்தார்கள்.. மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் அவர்கள் பேசியபோது 'அமைச்சரவர்கள் அண்ணாவின் முன்னிலையில் பேசிய பேச்சுக்களையெல்லாம் படித்தார்கள். இன்றைக்கு அவருடைய ஆட்சியில் தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 'அன்டிசைரபிள் எலிமென்ட்ஸ்' 'மிஸ்சிப் மேக்கர்ஸ்' அவர்களின் லிஸ்டைக் கொடுங்கள் என்று அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த சர்க்குலரை 'ஸ்டிரிக்ட்லி கான்பிடென்ஷியல்' என்று செக்ரட்டரியே அனுப்பியிருக்கிறார். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் தலைமையில் உள்ள இலாகா இப்படி இருந்தால் எப்படி! அப்படியிருந்தால் தான் தொழிலாளர்களைச் சமாளிக்க முடியுமென்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: We will have a list as "most desirable" instead of "undesirable".

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 163
 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
 துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 சிப்ரவரி 27]

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மென்டை தொழிலாளர்களைக் கண்காணிக்கத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதற்காக இவ்வளவையும் சொல்கிறேன். விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் தொழிலாளர் பிரச்சினையில் தலையிடக்கூடாது. ஊழல்கள் நடைபெறுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கத்தான் அந்தத் துறை இருக்க வேண்டும். தொழில் தகராறுகளை லேபர் பெர்சனல் ஆபீசர்கள் மூலமாகத்தான் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். விஜிலன்ஸ் ஆபீசர்கள் தலையிடு செய்யக்கூடாதென்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : On a point of clarification, Sir. The hon. Member Thiru Nallasivan said that I had asked that all the generating stations in Tamil Nadu be handed over to the Centre. I only said that such projects as Hogenakal which involved the approval of two States should be run by the Centre and not that all generating stations should be handed over to the Centre.

(நண்பகல் 12-00)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 5 பேர் பேசி முடித்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரை தர வேண்டியிருப்பதால், மின்சாரம் என்ற தலைப்பிலே மின்னைப் போல் சுருக்கமாகவும் சாரமாகவும் குறுகிய காலத்தில் பேசி முடிக்குமாறு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ப. மாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கை இங்கே விவாதம் திறக்கக் காலம் கடந்து வந்திருக்கிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை 1981ஆம் ஆண்டு இறுதியில் வைக்கப்பட்டு, நாம் இப்போது பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமை வருங்காலத்தில் தொடரக் கூடாது. இதை நான் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசு கொள்கையளவில் இதில் எடுத்துக் காட்டியுள்ள பிரச்சினைகளின் மீது மட்டும் எனது நிலையைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே வரக்கூடிய 8 ஆண்டுக்கு 1,022 கோடி மெகாவாட் திட்டம் என்றும் இதில் உற்பத்தி 1,400 மெகாவாட் திட்டம் என்றும் பிற்பகுதியிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நடுவிலே கொடுத்திருக்கக்கூடிய விவரமான திட்டத்தினுடைய குறியீடுகளைக் கூட்டிப்பார்த்தால், 1,451 மெகாவாட் வருகிறது. ஆகவே 51 மெகாவாட் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அது ஏன் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர்

164 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருகால் உத்தேசமாக அப்படிப் போட்டிருக்கலாம். அப்படிப் போட்டிருந்தால் கூட, 51 மெகாவாட் வித்தியாசம் வரவேண்டிய அவசியமில்லை.

முக்கியமாக அரசு மின்சார உற்பத்தி பற்றி இன்றுள்ள நிலைமையைக் கணக்கிட்டு சில பிரச்சினைகளை எழுப்பியிருக்கிறது. அதிலே ஒன்று தமிழ் நாட்டிலே ஏழ்மை 62 சதவிகிதம் என்று கூறப்படுவதால் அதைப் போக்க தொழில்களிலே, விவசாயத்திலே அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டும். அதற்கு மின்சாரம் தவிர்க்க முடியாதது. மின்சாரம் இல்லாமல் உற்பத்தியைப் பெருக்காமல், ஏழ்மையைப் போக்குவது என்பது சாத்தியமில்லை. இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்குத் தமிழ் நாட்டிலே இன்றையதினம் 9 லட்சம் பம்ப்செட்டுகள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் கட்ட வேண்டிய மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பற்றிய பிரச்சினை வேறு. அது பற்றிப் பின்னால் சொல்கிறேன். ஆனால், அவர்கள் இன்றையதினம் இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு மொத்த உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கரும்பு, பருத்தி, வேர்க்கடலை போன்ற உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகம் பெருமளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணமே மின்சாரம் தான். தொழிலாள எவ்வளவு முக்கியமானவையோ அது போல் விவசாயிகளும் மிக மிக முக்கியமானவர்கள். வருகிற 5 ஆண்டுகளுக்கு அரசு போட்டிருக்கிற குறிக்கோள் குறைவு என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற கொள்கை நிலை சரியானது. காரணம் தேவைக்கு மேலே 10 சதவிகிதம் ரிசர்வ் இருக்க வேண்டும், அந்த முறையில் திட்டமிட வேண்டுமென்ற கொள்கையை மின்சாரத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாடு டெல்லியில் நடைபெற்றபோது, நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். 10 சதவிகிதம் ரிசர்வ் வேண்டும் என்பது சரி தான். ஆனால் அரசு அனைத்துத் துறை அளவில் மேற்கொண்டிருக்கிற மின்சார சம்பந்தமான கொள்கை சரிதானா என்பதை மின்சாரம் எல்லாத் தேவைகளிலும், விவசாயத் தேவையிலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற நிலையில் புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அது இப்போது செய்யப்படவில்லை. இன்றைக்குள்ளாவது அதற்குரிய சட்டத்திலே திருத்தம் அவசியம் தேவை. மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை, மத்திய அரசு தான் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதுபோல் விநியோகத்திலும், தேவையை கணக்கிடுவதிலும் மாநில அரசுக்குத் தான் அதிகமான கடமை இருக்கிறது.

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 165 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27]

(திரு. ப. மானிக்கம்)

இன்றைக்கு இருக்கிற மின்சாரச் சட்டத்திலே திருத்தம் தேவை. திட்டத் தேவையை அது பூர்த்தி செய்யவில்லை. இன்றைக்கு அது எந்தமாதிரி அமைந்திருக்கிறது என்றால், ஒரு மத்திய அரசின் திட்டம் போல் இருக்கிறது. சட்டத்திலே மாநில அரசுகளுக்கு அதற்கான வாய்ப்புகள், கடமைகள், உரிமைகள் வழங்கப்படக் கூடிய முறையிலே திருத்தம் தேவை. தமிழகத் துள்ள நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு ஒன்று சேர்ந்து நாடாளுமன்றத்திலே இதற்கான ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்குரிய முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த முயற்சி இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. துரிதமாக அதைச் செய்ய வேண்டும். அப்படி உடனே செய்யாவிட்டால், நம்முடைய மின்சார உற்பத்தி, டிரான்ஸ் மிஷன், விநியோகம் ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம் காண்பது மிக மிகக் கடினம். உடனே சட்டத் திருத்தம் இதற்குத் தேவை. அதை உடனே நம்முடைய மாநில நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, அனைத்திந்திய அளவில், பிரதேசம் என்ற அடிப்படையில் மின்சாரத்தைக் கணக்கிடும்போது, அதனால் பல இக்கட்டுகள் ஏற்படுகின்றன. இப்போது கேரளா மின்சார உற்பத்தியில் உபரியாக இருக்கிறது. நாம் கேரளாவைச் சார்ந்திருக்கிறோம். இதனால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாநிலமும் இன்றைக்கு வளர்வதற்குத் துடிக்கின்றது. அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் முன்னேற்றத்திற்காக முயற்சிகளை மேற்கொள்ளிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது நாம் நம்மிடத்தில் உபரியாக உள்ள அரிசியைத் தரலாம், அதுபோல், தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகக்கூடிய சிமென்டைத்தரலாம். இன்னும் டயர், அரிசி போன்றவை கேரளாவிற்குத் தேவைப் படுவதால் தரலாம். இவற்றை நாம் கொடுத்து விட்டு அங்கிருந்து தண்ணீர் பெறலாம், மின்சாரம் பெறலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்யும்போது கூட, பண்டமாற்று என்று வரும்போது, மத்திய அரசினுடைய அனுகுமுறை சரியில்லை. இன்றைக்கு 'பார்ட்டர்' (Border) பிரச்சினையில் மாநில அரசுகள் ஒன்றுக்கொன்று பேசக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு மின்சார உற்பத்திக்கும் விநியோகத்திற்கும் அதிகமான வாய்ப்புகளைத் தர வேண்டும். அதற்குரிய சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வர நம்முடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி மாறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மாநில அரசுகளை மட்டும் ஒரு யூனிட்டாக வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யப்படவில்லையென்றால், வருங்காலத்தில் சிக்கல்கள் ஏற்படும். உதாரணத்திற்கு குஜராத், அஸ்ஸாம் போன்ற மாநிலங்களில் இன்றைக்குப் பல பிரச்சினைகள்

166 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

வந்திருக்கின்றன. தமிழகத்திலேயும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இதை நம்முடைய அரசு மத்திய அரசுக்கும் மத்திய எலெக்ட்ரிசிட்டி அத்தாரிட்டிக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

மின்சார போர்டில் ஏற்கெனவே மெம்பர் பிளானிங் என்று இருக்கிறது. இதுபற்றி நான் அதிகமாகத் தெரிந்தவன் என்ற முறையில் கூறவில்லை. பிளானிங் செக்ஷனைப் பலப்படுத்துவதற்கு 'பிளானிங் செல்' என்கிற ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுமாதிரி கொண்டு வரலாம். அதற்குரிய நிதி ஆதாரங்கள் வாய்ப்புகள் இவைகளை மட்டும் கவனத்தில் கொள்ளாமல் புதிய ஆராய்ச்சி முறைகளை இதிலே மேற்கொள்ளவேண்டும். இதற்கான பொறுப்பு எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டிடம்தான் இருக்க வேண்டுமா இல்லையா என்பதைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசின் அல்லது மாநில அரசின் சட்டம் என்று எல்லாம் பார்க்காமல் ஆக்க பூர்வமான ஆராய்ச்சி இதற்குத் தேவை. அதுபோல் தமிழ் நாட்டில் சூரிய ஒளியைப் பயன்படுத்தி நாம் எந்த வகையில் நம்முடைய மின்சாரச் சக்தியை அதிகரிக்கலாம் என்பதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கென்று முதலீடு செய்து அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம். அதுபோல் கடல் நீரிலிருந்து மேல் பாகத்திலிருக்கும் வெப்பம் மற்றும் அடிப்பாகத்திலேயிருக்கும் வெப்பம் இவற்றைப் பயன்படுத்தி மின்சாரம் தயாரிக்கின்ற முறையைப் பரிசோதனை முறையில் அரசு ஆரம்பிக்கத் திட்டம் வைத்திருக்கிறது. அது ஒரு மாதிரித் திட்டம் என்று கூறப்படுகிறது. இப்போதே நம்முடைய இன்டியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் டெக்னாலஜியில் சூரிய ஒளி ஆராய்ச்சியில் நிறைய நிபுணர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய அபிவிருத்திக்கும் பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கும் என்று ஒட்டுமொத்தமான பொதுக் கொள்கையாக மத்தியக் கொள்கையாக மேற்கொண்டிருக்கிற மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் அதற்கான ஆராய்ச்சிக்கு அதிகமான முதலீடு மாநில அரசு செய்வது அவசியம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சிவ்ழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 167
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27]

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

(மாற்றுத் தலைவர் திருமதி மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி தலைமை)

(பிற்பகல் 12-10)

இதை மின்சாரத் துறையின் மூலமாகத்தான் செய்ய வேண்டும் என்ற
அவசியம் இல்லை. மின்சார உற்பத்தி அபிவிருத்தி என்ற பிரச்சினை வரும்
போது இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கென்று தேவையான ஒதுக்
கீடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், நிச்சயமாக முன்னேற்றம் காண
முடியும். இதில் உள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகளிலே எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட்
கவனம் செலுத்த வேண்டும். குறிப்பாக ஜெனரேஷன் சம்பந்தமாக, அதிகக்
கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்போது மின்சார உற்பத்தி, விநியோக
ஏற்பாடுகள் வெகுவாக வளர்ந்திருக்கின்றன. அதனால் இப்போது இருக்கும்
இந்த அமைப்பு முறை போதாது. இது பழைய அமைப்பு முறையாக
இருக்கிறது. இந்த முறையை நிச்சயமாக மாற்றியமைக்க வேண்டும்.
அந்த முறைகள் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. Modalities are
being worked out. மத்தியிலே வந்த கருத்துக்கள், வெள்ளோட்டமாக
வெளியிலே விடக்கூடிய கருத்துக்களாக இருக்கின்றன. அரசுக் கொள்கையை
உருவாக்குவதற்கு வெளியிலே வெள்ளோட்டமாகக் கருத்துக்களை விடுவது
வழக்கம். இப்படி வெள்ளோட்டம் விட்டு நயமாகக் 'கேன்வாஸ்' செய்கிறார்
கள். உற்பத்தியைப் பொதுத் துறைக்கும், விநியோகத்தைத் தனியார்
துறைக்கும் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. எனவேதான்
Modalities are being worked out என்று சொன்னால், அந்த மாதிரி
வழிகளிலே நம்முடைய அரசு இப்போது சிந்திக்கிறதா? அப்படி சிந்திக்
கிறது என்று சொன்னால், அது சரிதானா என்பதையெல்லாம் பார்க்க
வேண்டும். இப்போது இந்த முறையில் ஒரு புனரமைப்பு தேவையா? ஒரு
கட்டுக்கோப்பிலே தான் மாறுதலே தவிர, கோட்பாடு அடிப்படையிலே அது
மாறுதலாக இருக்கக்கூடாது. இந்த மின்சார வாரியத்திலே பல அதிகாரி
கள் பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை அடிக்கடி
மாற்றுவது என்பது நல்லதல்ல. அனுபவம் தொடர்பாக இருப்பதைப்
பாதிக்கும் வகையிலே அவர்கள் மாற்றப்படுகிறார்கள். அப்படி அடிக்கடி
மாற்றப்படுவதால், அனுபவ அடிப்படையிலே காரியங்களை ஆற்ற முடிய
வில்லை. தொழிலாளர் சம்பந்தமாக இரண்டொரு அம்சங்களைச் சொல்லி
முடித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள்
பேசும்போது, 15 ஆயிரம் காலி இடங்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்குக்
கிடைத்த விவரம் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது. ஒருசில வித்தியாசங்
கள் இருக்கலாம். புள்ளிவிவரங்களை வெவ்வேறு வழிகளில் பெறும்போது

(திரு. ப. மாணிக்கம்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

இந்த வித்தியாசங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஏற்கெனவே இருக்கும் இந்தக் காலியிடங்களைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். பல இடங்கள் இப்போது காலியாக இருக்கின்றன. ரெக்ரூட்மென்ட் செய்வது ஒரு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே அங்கு பணிபுரிந்து ரிட்டையர் ஆன ஊழியர்களின் குடும்பத்திற்கு என்று 1/3 பங்கும், கான்ட்ராக்ட் லேபருக்கு 1/3 பங்கும், எம்பளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சு மூலமாக 1/3 பங்கும் என்று வகுத்து ஒரு திருப்திகரமான முறையிலே இந்தக் காலியிடங்களை நிரப்ப நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிராவிடென்ட் பண்ட் கணக்கு கிட்டத்தட்ட 70 ஆயிரம் பேர்களுக்கு 6 ஆண்டுக் காலமாக சரிவர வைக்கப்படவில்லை. இப்போது மின்சார வாரியம் மிகவும் விரிவடைந்திருக்கிறது. அவர்கள் கணக்கு வைப்பதிலே பல்வேறு சிரமங்கள் இருக்கலாம். இருந்தாலும் 6, 7 ஆண்டுக் காலக் கணக்குகள் சரியாக இல்லாமல் இருக்கின்றன. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே கணக்குகளைச் சீர்படுத்தி up-to-date ஆக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு புதிய முறைகள், நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அது என்னவாயிற்று? இவைகளை யெல்லாம் சரிசெய்ய வேண்டும்.

இப்போது மின்சார வாரியம் நஷ்டத்திலே நடைபெறுகிறது. இந்த நஷ்டத்தைச் சரிகட்டும் முறையிலே என்ன செய்யலாம் என்று ஆலோசனைகள் செய்ய வேண்டும். ஐரோப்பிய நாடுகளிலே ஒரு குறிப்பிட்ட துறையிலே அபிவிருத்தி காண்பதற்கு சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளிலே நேரடியாக field experience உள்ளவர்களை ஈடுபடுத்தி அனுபவ ரீதியாக என்னென்ன மாற்றங்களைக் கொண்டு வரலாம், transmission, distribution எல்லாம் எப்படிச் செய்யலாம். என்றெல்லாம் ஆலோசனை நடத்தி செயல்படுகிறார்கள். அப்படி அந்த வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து செய்வதால் எந்தவிதமான கஷ்டங்களும் இல்லாமல் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்யலாம் என்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அதுபோல நாமும் செய்யலாம். 110, 120 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் ஒரு தொழிற்சாலையில் கோளாறு வருகிறது என்று சொன்னால், உள்நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யும் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவதால்தான் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டும். 'இம்போர்ட்' பண்ண வேண்டுமென்று சொன்னால், தேவையான சரபான்களை 'இம்போர்ட்' பண்ண வேண்டும். மேலும், தேவையான திறமை நம்பிடமே இருக்கிறது. அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். மத்திய

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

169

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. ப. மாணிக்கம்)

அரசினுடைய கொள்கைகளுக்கும், வழிகாட்டுதல்களுக்கும் கட்டுப்பாட்டிற்குத் தாலும், நம்முடைய மாநில அரசு ஆக்க பூர்வமான சில நடவடிக்கைகளை எடுத்து அபிவிருத்தி காணவேண்டும்.

Field workers, Engineering & Electrician போன்றவர்களைப் பயன்படுத்தி, என்னென்ன நடவடிக்கைகளின் மூலம், எப்படி அபிவிருத்தியைக் காணலாம் என்று ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். Electricity council என்று மின்சாரத் துறைக்கு ஒரு குழு இருக்கிறது. அதிலே கூட ஆலோசனைகளைச் சொல்லலாம். அபிவிருத்தி என்று எடுத்துக்கொண்டால், அந்தத் துறையிலே அனுபவம் உள்ளவர்களின் Contribution தான் அதிகரிக்க வேண்டும். ஐரோப்பிய நாடுகளில் இந்த முறையில்தான் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு முன்னேறுகிறார்கள். மேலும், விஞ்ஞான பூர்வமாக அது சரியானது என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியாக, மின்சாரத் துறையிலே இருக்கும் பல பகுதிகளிலேயிருந்து என்னென்ன ஆலோசனைகளைப் பெற முடியுமோ அவைகளைப் பெற்று நாம் எதிர்பார்க்கும் அபிவிருத்தி காண முடியுமா என்று அரசு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 30 சதவீத மின்வெட்டு 1—12—1980 முதல் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அதிகார பூர்வமாக 30 சதவீத மின்வெட்டு என்று சொன்னாலும் இன்றைக்கு ஏறக்குறைய சுமார் 60 முதல் 70 சதவீத மின்வெட்டு இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இன்றைக்கு தமிழகத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் கர்நாடகத்திற்கும், ஆந்திரா மாநிலத்திற்கும் போகக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அப்படி அண்டை மாநிலத்திற்கு இந்தத் தொழிற்சாலைகள் செல்லுமானால், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும், விலைவாசி உயர்வும், உற்பத்திக் குறைவும் ஏற்படும். இப்போது இருப்பது 30 சதவீதம் மின்வெட்டு தானே என்று அரசு சொல்லலாம். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள நெற்குன்றம் என்ற பகுதியிலே 60 சதவீதம் 79 சதவீதம் மின்வெட்டு இருப்பதால் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள தொழிற்சாலைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன் இந்த நிலை அந்தப் பகுதியில் அதிகமாக இருக்கிறது என்று விசாரித்ததில் உதவிப் பொறியாளர் ஒருவர் 9 ஆண்டு காலமாக அதே இடத்தில் இருக்கிறார், அவர் தயவு காட்டினால்தான் மின்சாரம் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறதாம். ஆகவே,

170 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அந்த 70 சதவீதம் மின்சாரம் அந்தப் பகுதிக்கு ஒழுங்காகக் கிடைப்பதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு மின்வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டுகின்றேன். காடம்பாறை நீரேற்று சேமிப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், அந்த மின் உற்பத்தித் திட்டத்தில் அங்கு காண்ட்ராக்ட் எடுத்திருக்கும் ஹின்டுஸ்டான் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கார்ப்பரேஷன் என்ற நிறுவனத்திற்கும் அதில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கும் இடையில் உள்ள தொழில் தகராறு காரணமாக அந்த நிறுவனம் கதவடைப்பு செய்து, அதன் காரணமாக கட்டுமான வேலைகளும் 6 மாத காலமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். பல ஆபிரக்கணக்கான வாரிய அதிகாரிகளும், தொழிலாளர்களும் மற்றும் காண்ட்ராக்ட் ஊழியர்களும் வேலையில்லாமல் அங்கே காலம் கழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாரியம் சம்பளம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகள் அரசுக்குத் தெரிந்திருக்குமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. இத்தகைய காரணங்களால் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதனுடைய விளைவுகள் கணக்கிடப்பட்டு, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இந்தப் பிரச்சினை கொண்டு வரப்பட்டதா என்ற விவரம் தெரியவில்லை. இதில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்றும் தெரியவில்லை. இந்தவிதமான நிர்வாகக் கோளாறுகளால் மக்களின் வரிப் பணம் வீணாக்கப்படுகிறது. line loss என்று சொல்லப்படும் மின் இழப்பு 1970-71-ல் 17.20 சதவீதமாக இருந்தது 1974-75-லே 21.45 சதவீதமாக உயர்ந்

(மாண்புமிகு மேலவைத்துணைத் தலைவர் தலைமை.)

(பிற்பகல் 12-20)

திருக்கிறது. அது முதற்கொண்டு இதனைச் சரிப்படுத்தும் பொருட்டு மின் சக்தி கொண்டு செல்லுதல், வழங்குதல் திட்டம் முனைப்பாக மேற்கொள்ளப் பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தில் 30 சதவீதம் லைன் லாஸ் என்று சொல்லப்படும் வகையில் திருட்டுப் போகிறது. கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து நாம் 70 சதவீத மின்சாரத்தைத்தான் பெறுகிறோம் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்க

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான . 71
 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
 துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27]

(திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்)

கிறது. லைன் லாசைப் பொறுத்தவரையில், இதனைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு பொறியாளர் இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே பல உதவிப் பொறியாளர்கள்' மற்றும் பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இப்படி இத்தனை அதிகாரிகளை நியமித்தம்கூட 30 சதவீத மின்சாரம் லைன் லாஸ் என்ற பெயரில் திருடு போகிறது என்றால், இத்தனை அதிகாரிகளும் வேலை செய்கிறார்களா இல்லையா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இத்தனை வருஷங்க ளாகப் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும், இன்னும் 30 சதவீதம் லைன் லாஸ் ஏற்படுகிறது என்றால், இந்த அதிகாரிகளெல்லாம் உண்மையில் வேலை செய் றார்களா? இவர்களெல்லாம் இன்னும் தேவைதானா என்று கேள்விகள்தான் எழுகின்றன. இவர்களுக்காக இவ்வளவு பணத்தைச் செலவு செய்வதைவிட இந்த லைன் லாஸ் மூலம் ஏற்படுகிற நட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. 30 சதவீதம் லைன் லாஸ் ஏற்படும்போது, திறமையாகச் செயல்பட முடியாத அதிகாரிகளுக்காக கோடிக்கணக்கான மக்களின் வரிப் பணத்தை வினாக்குவது நியாயம்தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1979-80 ஆம் ஆண்டில் மின் வாரியத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 24.56 கோடி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இழப்புக்குக் காரணம் அங்கே உள்ள நிர்வாகக் கோளாறுகள்தாம். அதோடு அங்கேயுள்ள பல தலைமைப் பொறியாளர்களும் தான் காரணம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மின் வாரியத்தில் விஜிலன்ஸ் செல் என்று ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. அதற்கு டி.ஐ.ஜி. தாத்தில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார் அவருக்குக் கீழே பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இத்தனை அதிகாரிகளையும் போட்டு லைன் லாசைப் பொறுத்தவரையில், கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது என்றால், எதற்காக இந்த விஜிலன்ஸ் செல் என்ற அமைப்பு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. எனவே, போலீஸ் நிருவாகத்தில் இருக்கும் அந்த விஜிலன்ஸ் செல்லைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தி, 30 சதவீதம் லைன் லாஸ் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

31—3—1980 நாளன்று உள்ள நிலவரப்படி மின் வாரியத்திற்கு ரூ. 28.66 கோடி வசூலாகாமல் பாக்கியாக உள்ளது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண மக்கள் 20 ரூபாய் கட்டணத்தைக் கட்டவில்லை என்றால், உடனே

271 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

(திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

அவர்களுடைய மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 29 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இன்றைக்கு பாக்கி இருக்கிறது. இந்தப் பாக்கியை அதிகாரிகள் உரிய நேரத்தில் வசூல் செய்திருந்தால், நிலுவை ஏற்பட்டிருக்காது. மால்கோ நிறுவனத்திலிருந்து மட்டும் சுமார் 10 கோடி ரூபாயும், மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்து சுமார் ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கும் மின் பாக்கி வசூல் செய்யப்படாமல் நிலுவையாக உள்ளது. அதாவது 1 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மின் பாக்கி வசூல் செய்யப்படாமல் விட்டுவிட்ட பிறகே மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது, சாதாரண மக்களுக்கு எந்தச் சலுகையும் காட்டாமல் மின் துண்டிக்கப்படும்போது, ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிலுவை ஏற்பட அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்குச் சலுகை காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகப் புரிகிறது.

மின் கட்டண பில்கள் புதிதாக மின் இணைப்பு கொடுத்து பல மாதங்கள் வரை உரிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு அனுப்பப்படுவதில்லை. இதற்குக் காரணம், இதில் சம்பந்தப்பட்ட வாரியத்தின் பல்வேறு அலுவலர்களுக்கிடையே உள்ள ஒற்றுமையின்மையே ஆகும். இதனைத் தவிர்க்க வாரிய அதிகாரிகள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. மேலும் பல மாதங்களாக மின் கட்டண பில் பல பேருக்கு அனுப்பப்படவே இல்லை. இதைத் தவிர்க்கும் முறையில் மின் வாரியம் “ஸ்பாட் பில்லிங்” முறையைக் கொண்டு வருவதாக முன்பு சொல்லிய கருத்து என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. அந்த முறை இதுவரை அமுலாக்கப்பட்டதா என்றும் அதன் முடிவு என்ன என்பதும் நமக்குத் தெரியவில்லை.

சமீப காலத்தில் மின் வாரியத்தின் உயர் மட்ட அதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை பன்மடங்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தும் நிர்வாகம் சீராக இல்லை. மின் வாரியத்தின் செயல்முறையில் எந்த முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை. எனவே இதற்கென்று ஒரு நிபுணர் குழு அமைத்து மின் வாரியத்தின் நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்த அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரில் தனியார் கட்டிடங்களை மின் வாரியம் வாடகைக்கு எடுத்து அதில் பல அலுவலகங்களை வைத்து நடத்தி வருகின்றது. இதன் மூலம் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வாடகையாகத் தனியாருக்குக் கொடுக்கப் படுகிறது. மின் வாரியத்தின் மத்திய அலுவலகத்தில் 10 அடுக்கு கட்டிடம்

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்)

ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், அந்தக் கட்டிடம் அதனுடைய கண்ட்ராக்டர் செய்த தகராறு காரணமாக நின்றுபோய் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பல மாதங்களாக இந்த வேலை நின்றுபோய் இருப்பதன் காரணமாக அந்தக் கட்டிடம் இன்னும் பூர்த்தியாகாமலே இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அனாவசியமாக வெளியிடங்களில் மின் வாரியம் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை வாடகையாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த வேலைகளைக் கவனிக்கும் அலுவலர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் வேலையில்லாமல் பொழுதைப் போக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நஷ்டங்களையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு உண்டிருந்தால், எத்தனையோ டீச்சக்கணக்கான ரூபாயை மின்வாரியம் மிச்சப்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால், இப்போது வசியத்தின் அலட்சியப் போக்கால் மக்களின் வரிப் பணம் விரயமாவதைப் பார்க்கிறோம். எனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தலையிட்டு இப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்தோறும் பலமுறை மின்வெட்டு ஏற்படுகிற நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது கூட மின்வெட்டு ஏற்படுகிறது. மாலை 6 அல்லது 7 மணிக்கு விளக்கு வைக்கும் நேரத்தில்கூட திடீரென்று மின் வெட்டு ஏற்படுகிறது. இப்படி மின் வெட்டு ஏற்படுவதால் பல தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு அந்நிய நாட்டினர் ஒருவரின் வீட்டில் மின் வெட்டு காரணமாக தகராறு ஏற்பட்டு அவர் மின் நிலையத்திற்குப் போய் சண்டை போட்டு இவரும் அங்கே வேலை பார்ப்பவரும் இருவருமாக கட்டிப் புரண்டதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. ஆகவே இம்மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படாத வண்ணம் மின் வாரியம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மின் வாரியத்தின் அலுவலகத்திற்குள் சென்றால், எங்கே பார்த்தாலும் தலைமைப் பொறியாளர் என்ற பலகைதான் தொங்குகின்றது. நாம் ஒரு கடிதம் எழுதினால்கூட, அது அவர்களுக்கு உடனே போய்ச் சேருவதில்லை. சாதாரணமாக சீப் எஞ்சினியர், எலெக்ட்ரிசியர். என்று விலாசமிட்டுக் கடிதம் எழுதினால், அது ஒவ்வொரு தலைமைப் பொறியாளராகச் சென்று உரிய வரிடம் போய்ச் சேர 3 மாதம் ஆகிறது. எனவே நம்முடைய கடிதத்திற்கு பதில் வருவதற்கே 3 மாதம் ஆகிவிடுகிறது. இந்த மாதிரியான நிலைமைகளை மாற்றி, நாம் எழுதும் அனைத்துக் கடிதங்களும் உரிய தலைமை எஞ்சினியருக்கு உரிய காலத்தில் சென்று சேர்ந்து, அவர்களும் தக்க நடவடிக்கைகளை விரைவில் எடுக்கும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். எந்த அரசு ஆட்சியிலிருந்தாலும், மின்சார வாரியம் சரியாகச் செயல்பட வேண்டும். எந்த

174 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

(திரு. ஏ. ஜே. தாஸ்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

ஆட்சி வந்தாலும் அதற்குக் கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொடுப்பவர்களே இந்த அதிகாரிகள்தான் என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அரசு அதிகாரிகள் இதில் உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும், அரசும் இதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

THIRUMATHI MANDAKINI KRISHNAMURTHI : Hon. Deputy Chairman, I have gone through this very comprehensive, very exhaustive, very revealing statistical report and I must congratulate the Hon. the Electricity Minister. I would like to call him more as Energy Minister so that our energy system may be improved and developed under his leadership. What I would like to say would be just a home truth, but as a consumer and as a house-wife what I would say may be of some use to many consumers and housewives.

We are all good people but during lean months we need reminders that energy should be conserved. What struck me was that if advertisements are made in the different industrial units in the particular area and if some catchy words like "Your sacrifice is nation's pride" are put there in the energy bills sent to the consumers, along with the name of the industrial units in the area, the Electricity Department would be able to meet the expense of the bills with the income got from these advertisements and every time, the consumer sees the bill, he will be reminded that it is his duty to conserve energy. The domestic consumers who can make some real sacrifice will be reminded all the time that they must conserve energy so that it may be utilised for industries. Another point I would like to suggest is that at least during lean months, if we remind the consumers through our radio and T.V. about conservation of energy, it will have a very salutary effect.

Another point that struck me was this. When I went through the loan position of the Electricity Board, I felt that we could have a Finance Corporation just like TIDCO helping industries, the Transport Development Corporation helping the development of transport; such a Corporation for Energy Development could help the Electricity Board to achieve more generation. Now people are more induced to subscribe to such Corporations in the form of Fixed Deposits because they are comparatively more profitable.

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 175 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

1981 பிப்ரவரி 27] Thirumathi Mandakini Krishnamurthi]

Another point which came to my mind while I was listening to the speeches made in the House is in relation to Gobar Gas and gas that could be produced from human excreta. We get help from the Government of India for village industries and digging of big wells and we should try to get some foreign assistance for formation of gas producing complexes. If these are established in the periphery of cities or in the rural areas, electricity consumed by domestic consumers could be reduced. These gas plants will be able to give necessary energy for domestic consumption. I think that if these are introduced in the houses, pilferage will also be reduced because electricity is somehow or other pilfered. But, if these lights which function on gas-plants could be established, there will be very little pilferage. Then, we will be able to make the whole place sanitary and the cow-dung or human excreta can become a sanctified manure which can be used in our farms.

With these words, I once again wish the Electricity Board all success. From the point of view of consumers, I would also like to say that it is our duty also to see that our industries function well and profitably. Thank you.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே' மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம், நிலக்கரி, உருக்கு ஆகியவைகள் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியவைகளாகும். இப்போது நிலக்கரியை ஏன் எடுக்கவில்லை என்று கேட்டால், மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மின்சாரம் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்டால், நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை அனால் மின் நிலையத்திற்கு என்று சொல்லுகிறார்கள். நிலக்கரி ஏன் கிடைக்கவில்லை என்றால் டிரான்ஸ்போர்ட் வசதி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ஒரு பிரச்சினையோடு இன்னொரு பிரச்சினை தொடர்பு கொண்டிருப்பதால், நாட்டிலே இன்றைக்கு பிரச்சினைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன.

இந்திய நாட்டில் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருந்தாலும், ஜப்பான் நாட்டில் தாதுப் பொருள்களே இல்லாமல், அவற்றை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து—நிலக்கரி, இரும்பு, தாதுப் பொருள்கள் ஆகியவற்றையும் இன்னும் மற்ற பொருள்களையும் இறக்குமதி செய்து—உலகத்திற்கே வழங்கக்

176 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான

நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(திரு. செ. முத்துசாமி)

[1981 பிப்ரவரி 27]

கூடிய அளவிற்கு, வல்லரசு நாடான அமெரிக்காவோடு போட்டி போடுகிற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், கோளா போன்ற மற்ற தென் மாநிலங்களில் இயற்கையாகக் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. சமீபத்திலே, மதப்பீட்டுக் குழுவோடு பெரியாறு அணைப் பகுதியைப் பார்வையிடச் சென்றிருந்தேன். பெரியாறு நீர்த் தேக்கத்திலே 110 அடி தண்ணீர் எப்போதும் தேக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். 110 அடிக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரைத்தான் நாம் எடுக்க வேண்டும் என்று ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது. 110 அடி தண்ணீர் இருக்கக்கூடிய அடிமட்டத்திலிருந்து சுரங்கப் பாதை அமைக்கப்படுமானால், அதிலிருந்து வரக்கூடிய வேகத்திலே அதிகமான மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இதைச் செய்வதற்கு கோளா மாநிலமும், தமிழ்நாடு மாநிலமும் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 110 அடி தண்ணீர் எப்போதும் இருக்கிறதா என்று கேட்டபோது, ஒப்பந்தம் அப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்தியா பூராவும் ஒரு நாடு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு பகுதியில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, தமிழ் நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதில் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாகப் பொறுப்பு ஏற்று திட்டத்தை முடிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர் மீது நான் கொண்டுள்ள மரியாதை காரணமாக இதை நான் சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிற ஒரு தனி மனிதர் இருக்கிறார், அவர் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறார், அவரை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இதைத் தெரிவிக்கிறேன். வேறு ஒன்றுமல்ல. மேற்கே நோக்கிப் பாய்ந்து ஓடிக் கடலில் கலந்து வினாகிற நீரைத் திருப்பி விடுவதன் மூலமாக மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அந்த முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், மின் கம்பிகளில் ஃப்யூஸ் போய் விட்டால், மின் துறையினர் சென்று ஃப்யூஸ் போட்டுவிட்டு அவர்களுக்கு பில் அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இது என்ன நியாயம் என்று தெரியவில்லை. சில வீடுகளில் கூட இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். இதையும் மின்சார வாரியம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 177 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

1981 பிப்ரவரி 27]

(திரு. செ. முத்துசாமி)

மின்சாரம் கொடுக்கும் நேரம் விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆலைகளுக்கு, தொழிற்சாலைகளுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆனால், விவசாயிகளுக்குத் தெரிவிக்கப்படுவதில்லை. இதனால் நடவு போன்ற காரியங்கள் நின்று விடுகின்றன. அதனால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்குச் சரியான நேரத்தில் தகவல் கொடுக்க மின்சார வாரியம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலே பார்க்கிறேன், சினிமா கோட்டையிலிருந்து சாதாரண ஜவுளிக்கடை வரையில் ஏர்-கண்டிஷன் சாதனம் பொறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதில் எவ்வளவு தடைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நகரத்திலே இருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு அமைத்துக்கொள்ள தடைகள் இல்லை. இது என்ன நியாயம்? தமிழ் நாட்டிலே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே 62 சதவீதம் மக்கள் வாழ்ந்தகொண்டிருக்கும்போது, ஒரு சிலர் மட்டும் ஏ.சி. வைத்துக்கொண்டு குளுமையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கும் போது, இப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டுமா? விசிறி போதாதா? நாம் எல்லாம், சட்ட மன்றத்தை விசிறியைக் கொண்டே நடத்துகிறோமே. ஆகவே மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் ஒரு சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மின் விசிறியா அல்லது கை விசிறியா?

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் மின் விசிறியைக் கை காட்டிச் சொன்னதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கையினால் வீசும் விசிறி அல்ல, மின் விசிறிதான்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: யாருக்கு விசிறி?

திரு. செ. முத்துசாமி: யாருக்கு யார் விசிறி என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் யாருக்கும் விசிறி அல்ல.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படிப்பட்ட வாதங்களை விசிறி எறிந்துவிட்டு விவாதத்திற்கு வரலாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்.

திரு. செ. முத்துசாமி: ஆகவே இத்தகைய வேறுபாடுகளை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஓட்டல்களும், தங்கும் விடுதிகளும் ஏ.சி இல்லாமல் கட்டப்படுவதில்லை. அதற்குத் தாராளமாக மின்சாரம் கொடுக்கப்

178 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்.

(திரு. சே. முத்துசாமி)

[1981 பிப்ரவரி 27]

படுகிறது. அதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு சாதாரண நாட்டில் சோசலிஷ் சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் நம் நாட்டில் இப்படிப்பட்ட தேவைகளுக்கு அதிகமாக இடம் கொடுக்காமல் அவற்றை நீக்கிவிட்டு கிராம முன்னேற்ற நோக்கோடு, உற்பத்தி நோக்கோடு திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சாண வாயுவை உற்பத்தி செய்ய சினாவில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கிடையிலேயும் ஒவ்வொரு பகுதியிலே அமைப்புகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகப் பத்திரிகையிலே படித்திருக்கிறேன். கிராமங்களில் சாணம் நிறைய கிடைக்கிறது. ஆகவே ஒரு மையப் பகுதியில் பெரிய அளவிற்குத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அதிலிருந்து வரக்கூடிய வாயுவை சமையல் செய்வதற்கும் மற்ற காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தும் வகையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டபோது, மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் “சம்பந்தமில்லை” என்று சொன்ன காரணத்தால், அதை அவரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும் இன்னும் பல மாவட்டங்களிலும், என்னுடைய தொகுதியிலும், குறிப்பாகப் பள்ளியாறு, குந்தா ஆகிய மின் திட்டங்கள் உள்ள இடங்களில் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கு வேறு எந்த அரசு ஊழியர்களும் இல்லை. அங்கே வேறு ஊர்களும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பணிபுரியும் மின்சார வாரிய ஊழியர்கள் அல்லது அவர்களின் குடும்பத்தினர் உடல் நலம் அற்றுப் போய்விட்டால், அவர்களை அஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச்செல்ல மின்சார வாரியத்தின் வேன் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களுக்காக உழைக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களுடைய குடும்பத்தில் விபத்து ஏற்பட்டால், அல்லது உடல் நலம் அற்றுப் போய்விட்டால், மருத்துவ மனைக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்ல வேன் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அதற்குப் பணம் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் முதலிலே பணம் கட்டினால்தான் வேனைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற பரிதாபகரமான நிலை இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இதற்கு நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மருத்துவ வசதி எல்லோருக்கும் பொதுவானது. அதுவும் மலைப் பகுதியில் வாழும் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் திர்க்க முயற்சி செய்யுங்கள், இதை நான் ஆசிரியர்களுக்காகக் கேட்பதாகக் கருத வேண்டாம். மலைப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் கையில் தூளி கட்டி தூக்கிச்

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 179
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27]

(திரு. செ. முத்துசாமி)

செல்லும் சங்கடமான நிலை ஆனமலை டாப்ஸிலிப் பகுதியில் உள்ள ஆசிரியர் களுக்கு இருப்பதால், அவர்கள் கண்ணீர் விடுகிறார்கள். ஆகவே அவர் களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மின் வாரிய அறிக்கையின் மீது நிறைய பேச வேண்டுமென்று எண்ணினேன். நேரம் இல்லாததனால் சிலவற்றை மட்டும் கோட்டுப் பேசி முடிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழகம் இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள மாநிலங்களில், மூன்றாவது மாநிலமாக, மின்சக்தியைப் பயன்படுத்துகின்ற மாநிலமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நம் மாநிலம் மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்ற விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சிக்கலான எதிர்காலம் பற்றியுப் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மின்சார உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, நாம் அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்ற நிலைக்கு வளர்ந்திருக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். இவற்றைச் சொல்லி, இனிமேல் மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிப்பதிலே இருக்கும் சங்கடங்களை, செலவுகளைப் பற்றியும் மிகத் தெளிவாக இந்த முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் உண்மையில் மின்சாரத் துறையினுடைய அமைச்சர் அவர்களையும், இந்தத் துறையின் திறமையைப் பற்றியும் பாராட்ட வேண்டுமென்றுதான் இங்கே வந்தேன். இப்போதும் கூட அவர்கள் வேலை முறையையும், நிர்வாகத் திறமையைப் பற்றியும் மற்றவற்றைப் பற்றியும் மற்ற துறைகளில் இருக்கின்ற குறைகளைப்போல சொல்லவில்லை என்றாலும், இருக்கின்ற நிலைமைகள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தினுடைய எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு இந்த அமைப்பு அமைந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையிலே நீர் மின்சார உற்பத்தியை எந்த அளவுக்குத் தயாரிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு முடித்தாகி விட்டது. இப்போது சிலவற்றை வைத்திருக்கிறார்கள். அதுகூட வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப வருமா என்று சொல்ல முடியவில்லை. அனால் மின்சாரத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கிற சங்கடங்கள் அதன் உற்பத்தி பெருமளவுக்கு தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். இது 'டிபெக்டிவ் இன்ஜினியரிங்' (defective engineering) அல்லது ஸ்கீமிங் (Scheming) மற்ற காரணங்கள் விளைவாக இருக்கலாம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே இதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வேக

180 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாத

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

[1981 பிப்ரவரி 27]

மாக அணுகியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த அளவுக்கு இல்லாமல் ஒரு அலட்சியப் போக்கோடு நடந்ததன் விளைவாக இன்றைக்கு அன்ல் மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள் பழுதடைந்திருக்கின்றன அல்லது தேவைக்கு ஏற்ப உற்பத்தி ஆகவில்லை. நிர்வாகச் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று நிலைமைகள் வந்திருக்கின்றன. அதிலே இன்னொரு வேதனை. வெளிநாடுகளுடைய உதவியோடு இதையெல்லாம் நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம். இதற்கு இடையிலே பி.எச்.இ.எல். நிறுவனம் கூட இதிலே தலையிட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட சீர்திருத்தி அமைக்க முடியவில்லை. இதிலே உள்ள உண்மையான கோளாறுகள் என்ன என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். அடுத்து, எண்ணெய் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெட்ரோல் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டீசல் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் எத்தனை மாதத்திற்கு வரும் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி வந்தாலும், எந்த அளவுக்கு விநியோகம் வரும் என்று சொல்ல முடியாது. விலை நிர்ணயம் செய்வது என்பது இருக்கிறது. அரசு நிலக்கரி மூலமாக இந்த உற்பத்தியை முழுமைப்படுத்துவதற்கு முனைந்தாக வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினைகளை மாதில அரசு மத்திய அரசோடு எடுத்துப் பேசியிருக்க வேண்டும். நிலக்கரி அதிகமாக உற்பத்தியாகின்ற இடங்களிலேயிருந்து நேரடியாக வந்து சேர்வதற்கு வாய்ப்புகளை முழுமைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ரெயில்வே வாகன்கள், கப்பல்கள் கிடைப்பதில்லை. நம்முடைய இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், குடிசைகளுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கின்ற திட்டத்தைப்பற்றி அறிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே அதை நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அது வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, அதனால் ஏழைகள் பலன்டைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் தாண்டி மின்சார வசதி சிலருக்குத்தான் என்று இல்லாமல் எல்லோருக்கும் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதற்கு முயற்சி எடுக்க முடியும் என்ற வகையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோலவே தெரு மின்சார விளக்குகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே இன்னும் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அது வேறு. மின்சாரத் துறையே இதை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள் வந்தபோது,

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 181
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இந்தத் துறை அதை தைரியமாக ஏற்றுக்கொண்டு இன்றைக்கு ஓரளவுக்கு வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதிலே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறை இயங்கு கின்ற முறையைப் பொறுத்தவரையில், நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் மிக மிக அவசியமானதாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றலோடு செயலாற்றினாலும், துறையின் தலைமை அதிகாரிகள் நன்கு செயலாற்றினாலும்கூட, இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஸ்ட்ரக்ச்சர் சீர்கேடு உடையதாக இருக்கிறது. செயல்படுகின்ற முறையிலே சங்கடங்கள் இருக்கின்றன.

மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில், மீட்டர் ரீடிங்கைப் பொறுத்தவரையில், மீட்டர் ரீடிங்குக்கும் மின்சாரம் பயன்படுத்துபவர்களுக்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைக் கணக்கிடுகின்ற முறையும் அதற்காக வரும் பில் கட்டணமும் சரியில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்தத் துறை செயல்படும்போது, மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்தப்படாவிட்டால், மேற்கொண்டு மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்லும்போது, விவசாயிகள் எவ்வளவு சங்கடமும், தூர்ப்பாக்கியமும் பெற்றவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமைகளைச் சீர்திருத்த முடியாமல் 'அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஸ்ட்ரக்ச்சர்' இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது என்று பார்த்தால், இந்தத் துறை இன்சினியருக்கும் மற்ற ரெவின்யூ பிரிவு அதிகாரிக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஜூனியர் இன்சினியர், அசிஸ்டென்ட் இன்சினியர், எஸ்.இ. என்று எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறை வேறு, அந்தத் துறை வேறு என்ற மாதிரி இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவருக்கு ஒருவர் யார் கேட்பது என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கே எல்லாத் தரப்பிலும் போட்டா போட்டி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் முக்கியமான காரணம் என்பதை இந்த அரசுக்கு, அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பெரிய அளவிலே இந்தத் துறையினுடைய தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வளர்ந்திருக்கின்ற அளவுக்கு, பயன் துய்ப்போர்களுக்குப் பலன் கிடைக்கும் வகையில் இந்தத் துறை செயல்பட வேண்டும். சீப் இன்சினியர், சூப்பிரண்டிங் இன்சினியர் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். மக்கள் அங்கே போய் கேட்டால், ஒவ்வொரு அதிகாரியும், "எங்கள் துறைபற்றிக் கேட்டால் சொல்ல முடியும். ரெவின்யூ யூனிப்பற்றிக்

182 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்-

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 27]

கேட்டால் எப்படிச் சொல்ல முடியும்?" என்கிறார்கள். பில் கட்டுவதற்கு ஒரு துறை, கட்டணம் நிர்ணயிப்பது ஒரு துறை என்று இருக்கிறது. யூனிட்டைக் கணக்கெடுப்பது ஒரு துறை. அவற்றுக்கெல்லாம் வசூல் செய்வது ஒரு துறை. ஆனால் ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்பு கிடையாது. ரெவின்யூ துறை தனியாக இருக்கிறது. இப்படி தொடர்பு இல்லாமல் ஒவ்வொரு துறையும் இருக்கின்றது. இதைச் சீர்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் நிர்வாகம் சிறப்பாக இயங்க முடியும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்தாலும், மற்ற அதிகாரிகளும் சரியாகச் செயல்பட்டால்தான், நிர்வாகம் சீராக இருக்கும். இது ஒரு 'பப்ளிக் யுட்டிலிட்டி சர்வீஸ்' என்ற அளவில் இந்தத் துறையோடு நேரடியாக அரசுக்குத் தொடர்பு இருப்பதால், மக்களிடத்திலே அரசைப்பற்றி எதிரோலிகள் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறை சீர்படுத்தப்படாவிட்டால் சரியாக இயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மின்சார விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரை, மின்சாரம் தடைப்படாமல் சீராகக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வப்போது தடைப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். உணவு உண்ணும் போதும் மின்சாரம் தடைப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். இன்னொரு மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போய்விடுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே மின்சாரம் அதிகமாகத் தடைப்படுகின்றது என்ற காரணத்தால்தான் தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்குகின்றவர்கள் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்கின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இதனை மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்தாக வேண்டும். நாம் வேகமாக நேரடியாகச் செயல்பட வேண்டும். அதிலே வேகம் காட்டவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயிகள் அதைக் கட்டவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். அது தவறுதான். அதை நான் ஏற்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே சாதாரண கார்ட் எழுதினாலே, இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலம் கட்டாமல் இருக்க தூண்டுகோலாக இந்த வாரியம் அமைந்திருக்கிறது. அப்படி இந்த வாரியத்தின், அரசின் நடவடிக்கைகள் இதற்குக் காரணமாக இருந்தன என்ற குற்றச்சாட்டை சுமத்துகிறேன். அதன் மூலமாக விளைவு எதுவாக இருந்தாலும், கட்டணத்தைக் கட்ட வேண்டியதில்லை என்ற உணர்வு உயர்ந்து இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இந்தத்

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 183 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. செ. முத்துசாமி)

துறைதான் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு அதற்கு நாம் பரிகாரம் காண வேண்டும். அது பேச்சு வார்த்தையில் முடிந்து விட்டது. இனிமேல் மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, ஒரு அபாய நிலைக்கு நாம் கொண்டு செல்லாமலிருக்க வேண்டும். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அமைச்சரவைக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மனம் திறந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்டமிடுவதில் மின் உற்பத்தி செய்வதிலே உள்ள சங்கடங்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி இவைகளுக்கு ஒரு முடிவு கண்டாக வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தியாக வேண்டும் என்பது அவசியமென்றால், அதை உயர்த்தித்தான் ஆகவேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

(பிற்பகல் 12-50)

அரசினர் எல்லோரையும் அழைத்துப் பேசி, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி, இதற்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும். அதற்கு யாரும் குறுக்கே நிற்க முடியாது. அப்படி குறுக்கே நின்றால், அது இந்த மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருக்கும். எந்த முறையில் அதைச் செய்வது என்பதை யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். வசதி படைத்தவர்களுக்குச் சலுகை இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்ற உணர்வுகள் ஏற்படாத வகையில், மொத்தமாக எல்லோருக்கும் பயனளிக்கின்ற வகையில் டாரிப்பை—மின் கட்டணத்தை—மாற்றியமைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோமென்ற உணர்வு எல்லோருக்கும் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார வாரியம் வளரவேண்டுமென்றால், மின் வாரியத்தின் முழுப் பயன் எல்லோருக்கும் கிடைத்து, தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர வேண்டுமென்றால், அமைச்சரவர்கள் தைரியமாக இதனைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்து, அதற்கு மற்றவர்களைத் துணை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடலூரில் ஒரு எஸ்.எ., விழுப்புரத்தில் ஒரு எஸ்.எ. இருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வகை அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே கடலூரில் வேகமாகக் காரியங்கள் நடக்கின்றன. விழுப்புரம் டிவிஷனில் அடிக்கடி அதிகாரிகளை மாற்றுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அங்கே லெதர்ஜிக் மெஷினரி இருக்கிறது. அங்கே இருப்பவர்கள் விருப்பவில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்னையில் இருக்க வேண்டு

84 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1981 பிப்ரவரி 27]

மேன்று விரும்புகிறார்கள். சென்னையில் கொடுக்க மாட்டோம், விருப்புரத் திற்குப் போ, திண்டிவனத்திற்குப் போ என்று தலைமையிடத்தில் சொல்லு கிறார்கள். எனவே அவர்கள் திரும்பவும் சென்னைக்கு வரும் வழியிலும் விருப்பமில்லாமல் அங்கே இருப்பதால், ஏதோ சம்பளம் வாங்குகிறோம், உட்கார்த்திருக்கிறோம் என்ற நிலையில் இருந்துகொண்டு, செயல் திட்டங்கள் துரிதப்படுத்தப்படாமல், வேகப்படுத்தப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கி றார்கள். அதனால் கிராமப் பகுதி மக்களுக்கு மின் வாரியத் திட்டங்களின் பயன் கிடைக்காமல் இருக்கிறதென்பதை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்திற்கு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, எங்களுடைய பகுதிக்கு கடலூர் அளவிற்குச் சரியாக எல்லா வாய்ப்புகளையும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைக்கிறேன்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையில் தரப்பட்டிருக்கின்ற மின் வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையில், இன்று நமது மாநிலத்தில் நாம் மின்சார உற்பத்தியிலும், மின்சாரத்தைப் பகிர்ந்து அளிப்பதிலும் எந்த நிலையில் இருக்கிறோமென்பதை நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மிகத் தெளிவாகப் புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்து வைத் திருக்கிறார்கள். மின்சாரத் துறையிலே ஒரு இன்ஜினியராக இருந்து, அந்தத் துறையிலே பல ஆண்டுகள் பணியாற்றிய ஒருவரை நாம் அமைச்ச ராகப் பெற்றிருப்பது உண்மையில் சிறப்புடையதாக அமைகிறது. அவருடைய ஆற்றலாலும், அனுபவத்தாலும் அந்தத் துறையைச் செம்மைப்படுத்தி, அதன் மூலம் தமிழ்நாட்டுக்கு நன்மை செய்ய முடியுமென்பதை நான் பரிபூரணமாக நம்புகிறேன். அந்த நிலையில் எனது கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியாவினுடைய உற்பத்தித் திறனில் நாம் பின் தங்கியிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக் கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களையெல்லாம் சொல்லி, விளக்கம் சொல்கிற கால கட்டத்தைக் கடந்துவிட்டோம். மின்சாரப் பசியோடல்லாமல், வயிற்றுப் பசியும் சேர்ந்திருக்கிற நேரமாதலால், மின்சாரப் பசியைப்பற்றிச் சொன்னால், வயிற்றுப் பசி அதை விழுங்கிவிடுமென்ற அச்சமிருப்பதால், அதை விட்டுவிடு கிறேன். மேலும் வருகிற ஆண்டுகளில் உற்பத்தித் திறன் குறைந்துகொண்டு செல்லும் நிலையைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மின்சார உற்பத்தியில் நாம் எந்த அளவிற்கு வெற்றி பெறுகிறோமோ அந்த அளவிற்குத்

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 185 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

தான் தமிழகத்தின் எதிர்கால வளம், தொழில் வளம், வேலை வாய்ப்பு நிலைமை, நம்முடைய நாட்டின் சராசரி வருமானத்தைப் பெருக்கும் நிலை ஆகியவை இருக்குமென்பதை உணர்ந்துள்ள நிலையில் தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்கும் ஒவ்வொருவரும் மின்சார உற்பத்தித் திறனை எந்த அளவிற்குப் பெருக்குவதென்பதில் எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. நாங்கெல்லாம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆராய்ச்சியாளர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய ஆராய்ச்சியின் முடிவைச் சொல்லலாம். ஆனால் அவற்றைச் செயலாக்கி, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய பொறுப்பு மின்சாரத் துறையைச் சேர்ந்தது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை. அந்த முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அரிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், அனல் மின்சாரத் தைத்தான் நாம் நம்ப வேண்டிய அளவிலே இருக்கிறோம். ஏனென்றால் புனல் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நமது மாநிலத்தில் எந்த அளவிற்கு அதைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு, அந்தத் திட்டங்களுள்ளும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றின் 'இன்ஸ்டால்' கெபாசிட்டி' நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட பல இடங்களிலே குறைந்திருக்கிறது. அதற்குப் பருவ மழை காரணம் மட்டுமல்ல, வேறு பல தொழில் நுணுக்கக் காரணங்கள் இருந்தாலும், அவற்றை நிவர்த்திக்க வழி வகைகளை ஆராய்ந்து நிவர்த்தி செய்யும் நிலையினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இரண்டு மாநிலங்களுக்குரிய புனல் மின்சாரத் திட்டங்களை இப்போது செயல்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவைகளைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கோள மாநிலத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அதில் வெற்றி கண்டு அதற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். வெற்றி காண்போமென்று அமைச்சரவர்கள் உறுதி செய்து, முதலமைச்சரவர்கள் செல்ல இருப்பதாகச் சொல்லி, இங்கே நாம் விவாதிப்பதற்கு முன்பாக, திருவனந்தபுரத்திற்கு முதலமைச்சரவர்களும், மின்சார அமைச்சரவர்களும் கடந்த ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக சென்று பேசினார்களென்று அறிகிறேன். நாம் அண்டை மாநிலத்தோடு பேசுகின்ற நிலையில் இருக்கிறோமென்று நினைக்காமல், அந்தத் திட்டங்களில் நமக்கு அதிக உரிமையுண்டு என்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுவேன். ஒருவேளை அது பேச்சு வார்த்தைக்குப் பயன் உள்ளதாக இல்லாமல், புத்திசாலித்தனமாக இல்லாமல் இருக்க

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 27]

லாமென்று நினைக்கலாம். அதாவது இருக்கும் உரிமையை இழந்து விட்டோம், ஆகவே இப்போது தர வேண்டுமென்று உரிமையோடு கேட்டால், இருப்பதையும் இழக்கும் சூழ்நிலை வரலாமென்ற அச்சம் வரலாம். தேவி குளம்-பிரமேடு பகுதிகள் உண்மையிலே நம்மோடு இருக்க வேண்டிய பகுதிகள். அதை நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கே இருக்கும் சட்டமன்றப் பிரதிநிதி தமிழர்தான். என்றுமே தமிழர்கள்தான் இருப்பார்கள். ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையில் நாம் விட்டுவிட்டோம். நம்முடைய பெருந்தன்மையால் என்று நாம் கருதினாலும், அதற்கு வேறு விளக்கம்—கையாலாகாத்தன்ம—என்று சொல்லுவது முறையாகாது. ஆனால் அதை உணர்ச்சி பெருந்தன்மை அவர்களிடத்தில் இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கு முன்னாலே கோளத்திலே உற்பத்தியாகிற உபரி மின்சாரத்தை தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டின் மூலமாக கர்நாடகத்திற்குக் கொடுக்கும் நிலைமை இருந்தது. இப்போது கர்நாடகத்திற்குத் தனியாக இணைப்புத் தோடர்களை ஏற்படுத்தி, அவர்களே பேரம் பேசி, நம்மைவிடக் கூடுதல் விலைக்கு வாங்கும் நிலைக்கும், இவர்கள் கொடுக்கும் நிலைக்கும் வந்திருக்கிறார்கள். நாம் கூட அதிகமாகக் கொடுக்கும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம். இந்த நிலையில் நம்முடைய பேச்சுகள் வெற்றி பெறுமா என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. பேச்சு வார்த்தை நீடித்து, காலம் கடக்க, கடக்க, அது நமக்குப் பாதகமான சூழ்நிலையைத்தான் உருவாக்கும். எனவே அந்தத் திட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். எனவே இனியும் காலதாமதம் ஏற்படாமல், பாண்டியாறு-புன்னம்புழா, ஷண்முகா நதி புனல் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை விரைவில் கொண்டு வா அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அதன்மூலம் தமிழக மக்கள் நன்மை பெற வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அடுத்து, நாம் உற்பத்திக்குச் செல்ல வேண்டும். உற்பத்தி என்று சொன்னால், குறிப்பாக அனல் மின் உற்பத்திக்குத்தான் செல்ல வேண்டும். இன்றையதினம் நிலக்கரியைப் பொறுத்தவரை, அதனுடைய வசதியைப் பொறுத்தவரை, என்ன நிலைமை என்று பார்க்க வேண்டும். அதனுடைய விலை ஏறியிருக்கிறது என்றும் அதிலுள்ள சங்கடங்களைப்பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கப்பல் மூலம் வாங்கிக்கொண்டு வரும் முயற்சி ஏன் வெற்றி பெறவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதுபற்றி இந்த

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 187
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம் 4,

1981 பிப்ரவரி 27]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

அரசு ஆராய வேண்டும். அதை நாம் அதிகப்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அனால் மின் உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்ட கல்பாக்கம், எண்ணூர், தூத்துக்குடித் திட்டங்கள் எல்லாம் எதிர்பார்த்தபடி, வெற்றி பெறவில்லை. சலிட்சர்லாந்திலிருந்து வாங்கப்பட்ட பிளாண்ட் சரியாகச் செயல்படவில்லை. அதுபோல் பெல் நிறுவனத்திலுள்ள பிளாண்ட்டும் சரியாகச் செயல்படவில்லை. அதற்கான காரணங்களை இந்த அரசு சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் ஆபிரம்தான் காரணங்கள் சொன்னாலும், ஒரு மன்னிப்புக்கூட கிடையாது என்று நம்முடைய பெரியோர்கள் சொல்லியிருப்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இனிமேலாவது இதுமாதிரி காரணங்கள் சொல்கிற நிலைமை வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 'பெல்' ஸ்தாபனத்திலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு பிளாண்டுகளை வாங்கிச் செல்கிறார்கள். அதிலேயெல்லாம் இவ்வளவு தோல்வி ஏற்படவில்லை. வெளி நாடுகளில் எல்லாம் 'இன்ஸ்டால்ட் கெப்பாசிட்டி', நிறுவனத் திறன் எவ்வளவு என்று கருதுகிறார்களோ அதற்குக் கொஞ்சம் கூட குறையாமல் 5 சதவிகிதம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை இந்த அரசு ஆராய வேண்டும். நான் இதுபற்றி திருச்சிக்குப் போயிருந்தபோது, 'பெல்' நிறுவனத்திலுள்ள என்ஜினியர்களைக் கேட்டேன். "தமிழ்நாட்டுக்கு நீங்கள் தரக்கூடிய பிளாண்டுகளிலே தோல்வி ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்தில் மலேசியா, கிழக்கு ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்க நாடுகளுக்கு நீங்கள் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, அந்த பிளாண்டுகளின் மூலம் அவர்கள் மின்சார உற்பத்தி செய்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையைப் படிக்கும்போது அவர்களுக்குத் தோல்வி ஏற்படவில்லையென்று தெரிகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன" என்று கேட்டேன். "அவர்களுக்குத் தரக்கூடிய டிகைனை இங்கு இருந்து கொண்டு அங்குள்ள என்ஜினியர்கள் உடனுக்குடன் மேற்பார்வையிடுகிறார்கள். அதில் ஏதாவது தவறு இருந்தால், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதனால் அவர்களுக்குத் தோல்வி ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் இங்குள்ளவர்கள் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்" என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இனிமேலாவது நம்முடைய உற்பத்தித் திறனை நம்முடைய அரசு வளர்க்க வேண்டும். அவர்கள் பேரம் பேசுகிறபோது அல்லது பிளாண்டை வாங்குகிறபோது, ஒரு சிறு அளவுகூட எந்தவிதமான தவறும் இல்லாமல் இயங்கக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

188 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம் 1

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 27]

அடுத்து, அணு மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், கூடம் குளத்தில் ஏற்படுத்துவதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முயற்சி வெற்றி பெற வேண்டும். இன்றைக்கு குளச்சல் பகுதியையொட்டி அணு உற்பத்தி செய்வதற்குரிய மூலப்பொருளான தோரியம் கிடைக்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள குளச்சல் பகுதியில் இது ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால் நேரடியாக அங்கே அதை எடுத்து புரோசஸ் செய்து உலோகமாகச் செய்யாமல், கோளாளுக்கு கொல்லத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள சவரைக்குப் போகிறது. குளச்சலில் கிடைக்கின்ற தோரியம் மணலை புரோசஸ் செய்து உலோகமாக மாற்ற, அதற்குத் தேவையான மின்சாரம் குளச்சலில் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே அதை உலோகமாக மாற்ற கொல்லத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள சவரைக்கு அது கொண்டு செல்லப்படுகிறது என்று மத்திய அணுக் குழுவிலுள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதற்குரிய ஏற்பாட்டினை மத்திய அணுக் குழுவிலுள்ளவர்கள் செய்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி தமிழகத்திலே இதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டும். கூடம் குளத்தில் இந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும்போது, குளச்சலிலும் இத்தகைய அணு உற்பத்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதுபற்றி ஆராய முயல் வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உற்பத்தியில் இன்னொரு பகுதியும் இருக்கிறது. அதாவது கிராமங்களில் இப்பொழுது 'பையோ கியாஸ்' மூலம் எரிபொருள் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. இந்த முயற்சி சீனாவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்திலும் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். இதை நிறுவுவதற்கு காத் கமிஷனிலிருந்து முன்பு சப்ஜிடி கொடுத்தார்கள். சாணத்திலிருந்து எரிபொருளை 'பையோ கியாஸ்' மூலம் உற்பத்தி செய்து சமையலுக்கு வேண்டிய எரிபொருளாகவும், வீட்டுக்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற விளக்கு போன்றவைகளுக்காகவும் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் உள்ள பல்கலைக் கழகம் காத் கமிஷனுடைய பிளாண்டை விட குறைந்த செலவில் எரிபொருளை உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் பல்கலைக் கழகம் தயாரித்துள்ள டிசைன்படி 7 அல்லது 8 மாடுகள் உள்ள வீட்டில் இதை 5 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் நிறுவலாம். கோயம்புத்தூர் பல்கலைக் கழகம் சொல்கிற டிசைனில் செய்தால் சப்ஜிடி இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். காத் கமிஷன் சொல்லுகின்ற டிசைனில் செய்ய 8 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். ஆனால் அவர்களுடைய டிசைனை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். உண்மையிலேயே நாம் கோயம்புத்தூர் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய டிசைனைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கோயம்புத்தூர் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய டிசைனை வாங்கி நான் என்னுடைய வீட்டில் பயன்படுத்தி வெற்றி கண்டிருக்கிறேன். இது

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 89
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

பற்றி மத்திய காகித கமிஷனுக்கும், மத்திய எனர்ஜி அமைச்சருக்கும் கடிதம் கூட எழுதினேன். மின்சாரம், எரிபொருள் எல்லாம் மாநில அரசின் பொறுப்பிலே விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சப்ளிடி கொடுப்பது பற்றியெல்லாம் மாநில அரசுதான் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று எனக்கு அவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தக் கடிதம் என்னிடம் இல்லை. பிறகு அதை நான் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், மின்சாரத் துறையினுடைய மின் ஏற்பாட்டின்படி பால் வளத் துறையையும் சேர்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு மாதவரத்தில் ஆயிரம் மாடுகள் இருக்கின்றன. அங்கே பயோ கியாஸ் நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். கோயம்புத்தூர் பல்கலைக் கழகம் பயோ கியாஸ் நிலையம் நிறுவி வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறது. நாம் செய்யப்போவது மாதிரிக்காக அல்ல. ஏற்கெனவே வெற்றி கண்ட ஒன்று. அப்படிச் செய்தால் மாதவரம் பகுதிக்கு லைட், எரிபொருள் போன்றவைகளை சப்ளை செய்ய முடியும். யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரிபோல் இது போதுமா என்று எண்ணலாம். தினை அளவு சாப்பிட்டால் பனையளவு பயன் பெறுவதுபோல், பல துளி பெரு வேள்வம் என்பதுபோல், இது கொஞ்சம் அளவில் இருந்தாலும் இதை ஆரம்பித்த பிறகு பல பகுதிகளில் பெருக்க வேண்டும். நேற்றையதினம் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது, காற்றுள்ள பகுதிகளிலே வின்ட் மூலம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது பற்றிச் சொன்னார். அதோடு மாத்நிரமல்லாமல் சூரிய ஒளியிலிருந்தும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதுபற்றி ஆராய்ச்சி பண்ண வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அத்தகைய ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் ஏற்கெனவே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள், ஆனால் அதற்கு உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே பல வழிகளிலும் மின்சார உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்கு மத்திய அரசின் சட்டத்தை முதலில் திருத்த வேண்டும். மாநில அரசு மத்தியத் திட்ட நிதியினை இதற்காகப் பெறுவதற்கான உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொண்டால், அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முழு ஆதரவையும் தரும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின் உற்பத்திக்குப் பிறகு வருவது டிரான்ஸ்மிஷன் லாஸ், அடுத்து லினியோகம். போன வருடம் 18.4 என்று இருந்த மின்சார லாஸ் இப்போது 18.3 என்று ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் இதில் நாம் முழு வெற்றி

190 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. டி. சங்கரலிங்கம்] [1981 பிப்ரவரி 27]

பெறவில்லை. ஏதோ ஒரு பாயின்ட் போன தடவையை விட இந்தத் தடவை குறைந்ததுபோல் குறைத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலே அது வெற்றி அல்ல. டிரான்ஸ்மிஷன் லாசுக்குரிய காரணங்கள் அப்படியே இன்னும் இருக்கின்றன. டிரான்ஸ்மிட்டர்களிலுள்ள தவறுகள், லைட்களில் இருக்கிற தவறுகள் இவற்றையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுகிறார்களே தவிர, அந்தத் தவறுகள் எல்லாம் சுற்று வட்டாரங்களில் அப்படியேதான் இருக்கின்றன. இங்கே கொடுத்திருக்கிற கணக்கிலே ஒரு பாயின்டைக் குறைத்துக் காட்டியிருந்தாலும், உண்மையில் அது குறையவில்லை. கணக்கிலே தான் கொஞ்சம் முன்னேற்றம் இருக்கிறது. அதற்குரிய தவறுகள் எங்கெங்கு நடக்கின்றன என்று கண்டுபிடித்து மின்சார லாலைக் குறைக்க அரசு இன்னும் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, டிஸ்ட்ரிபியூஷன்பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது நாம் 20 சதவிகிதம், 30 சதவிகிதம் மின் வெட்டு என்று சொல்கிறோம். ஆனால் உண்மையில் 50 சதவிகிதத்திற்கும் குறையாமல் மின் வெட்டு இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில் எந்த நேரம் மின் வெட்டு வரும், எவ்வளவு நேரம் இருக்கும் என்பது தெரியவில்லை. அங்குள்ள ஊழியர்களைக் கேட்டால், அவர்களும் இப்போது தான் அறிவிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே எப்போது மின் வெட்டு வரப் போகிறதோ அதை முன்கூட்டியே முறையாகப் பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

தமிழ் நாடு எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு இப்போது வறட்சியைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களுக்கெல்லாம் மின்வெட்டு இல்லை என்று அரசு அறிவிக்க வேண்டும். குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் அங்கெல்லாம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. ஆற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் இல்லாததால் இறைக்கவேண்டிய தேவையில்லை. இப்படியே வறட்சி நீடித்தால், சென்னையை நோக்கியோ அல்லது மற்ற செழிப்பான மாவட்டங்களை நோக்கியோ மக்கள் போகும் நிலை ஏற்படும். ஆகவே, அரசாங்கம் வறட்சி மாவட்டங்களில் மின்வெட்டு இல்லை என்று உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும். ஒன்பது லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 191
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1974-75-க்குப் பிறகு பம்புசெட்டுகளுக்குச் சரியான முறையில் மின் இணைப்பு கொடுக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு இந்தப் பிரச்சினைபற்றி இங்கே பேசப்பட்டபோது, 'அவர்கள் முன்னுரிமைப் பட்டியல் வைத்திருக்கிறார்கள், எந்தவிதமான தவறும் இல்லாமல் இணைப்பு கொடுக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். நானும் அப்படித் தான் நினைத்தேன். ஆனால், இப்போது எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம், அவர்களிடத்தில் ஒரு முன் உரிமைப் பட்டியல் இருக்கிறது. அந்தப் பட்டியலில் இருக்கும் 3-வது அளவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு 4-வது ஆள் முதல் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பட்டியலிலே 16-வது வரிசையிலே இருப்பவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், அந்த 16-வது நபர் முதலிலே பம்புசெட் வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறார். அவர் பம்புசெட் வாங்கியவுடனே, 16-வது ஆள் வரையிலும் 'இன்னும் 10 நாளைக்குள் பம்புசெட்டு வாங்க வேண்டும்' என்று நோட்டீஸ் வருகிறது. சாதாரணமாக 10 நாளைக்குள்ளே பம்புசெட் வாங்க முடியாது. வாங்க முடியாதவுடனே, 15-வது நபர் வரையிலே தள்ளப்பட்டு, 16-வது நபருக்குக் கனெக்ஷன் கிடைக்கிறது. ஆகவே, இந்த 15-வது வரை வரிசையிலே இருப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமையும் இல்லை பின்னுரிமையும் இல்லை. இந்த அளவிலே தான் நிலைமைகள் இருப்பதாக கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் சொல்கிறார்கள். அதை நான் நம்பி அரசிடம் சொல்கிறேன், அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கட்டண பாக்கியைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது மால்கோ நிறுவனம் 9.43 கோடி ரூபாய் அரசுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதை வசூல் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? இவ்வளவு காலமாகியும் அவர்கள் காலம் கடத்திக்கொண்டு போகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : வழக்கு மன்றத்தில் இதுபற்றி வழக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஆமை வேகத்திலே அந்த வழக்கு நடைபெறாமல், வழக்கு நடைபெறவேண்டிய வேகத்திலே அந்த வழக்கை நடத்தி அந்த பாக்கியை வசூல் செய்ய வேண்டும். முறையாக மின்சார வாரியம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து, நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்து, இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான மின்சார வசதி கிடைத்து, தொழில் வளர்ச்சி யடைந்து, அதன்மூலம் நாடு வளர்ந்து, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அகலும்

192 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

(ம. சங்கரலிங்கம்)

[1981 பிப்ரவரி 27]

நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கு நாங்கள் எல்லா விதத்திலும் இந்த அரசுக்குத் துணை செய்வோம் என்று சொல்லி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின் வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கி யிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொல்வதோ, விளக்க மளிப்பதோ என்றால், மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சட்டிக் காட்டியதைப் போல, கடும் பசியில் நோத்தையும் தாண்டி எப்படியோ மின்சார நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தை முடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று அவர்களே சொன்னது போல, நேரம் ஆனாலும் ஆகும். நாம் ஒரு வழக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தருகின்ற ஆலோசனைகளின் பேரில் மின் வாரியம் எடுக்கின்ற நடவடிக்கை களையும் விளக்கி ஒரு நூலாகத் தொகுத்து அந்த நூலை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அவ்வப்போது தந்து வருகிறோம். ஆகையால், ஒருசில கருத்துக்களுக்கு மட்டும் நான் இங்கே பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்றவைகள் எல்லாம் நிச்சயமாக மின் வாரியத்தின் கவனத்தில் கொள்ளப் படும் என்ற உறுதியையும் தருகிறேன். பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பாராட்டித் தான் பேசினார்கள் என்று நான் மகிழ்ச்சியடைவதில், பெருமைப்பட்டுக்கொள்வதில் நிச்சயமாக கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் சற்றும் எதிர்பாராத வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் மட்டும் கொஞ்சம் கடினமான முறையில் பேசினார்கள். அவர்களே கூட 'Really harsh' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் கடுமையாகப் பேசினார்களே தவிர, அது கசப்பாக இல்லை. 'It may be harsh but not bitter' ஆனாலும், உண்மை நிலைமைகளை அறிந்திருப்பார்களேயானால், அவர்களே என்னைப் பாராட்டியிருப்பார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. குறிப்பாக நம்முடைய மின்சக்தியைத் திட்டமிடுகின்ற குழு, அதாவது Annual Power Survey Committee என்பது, மத்திய அரசு உருவாக்கக்கூடிய ஓர் அமைப்பு. நம்முடைய எதிர் காலத் தேவைகளைப்பற்றி அவர்கள் கணக்கிடுகிறார்கள். மின் வாரியத்தின் சார்பிலே அதற்கான ஆதாரங்களைத் தருகிறார்கள். அப்படிக் கணக்கிடும் போது, குறைவான வளர்ச்சி வேகத்தை அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அது நமக்கு அநீதியாக இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே சட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 193 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அதை நீங்கலே சொல்லி தப்பித்துக்கொண்டால் எப்படி என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்கிறேன், நாங்கள் சொன்னாலும் தப்பு, சொல்லாவிட்டால், 'ஏன் சொல்லவில்லை?' என்று பின்னாலே கேட்பார்கள். ஆகையால்தான், உண்மை நிலைமைகளைச் சொல்வது கடமை என்று எண்ணிச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் உரையாற்றும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். "மத்திய அரசு உருவாக்கியிருக்கின்ற இந்தக் குழுவில் நீங்கள் ஏன் இதை வற்புறுத்தவில்லை?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு 'ப்ராப்பர் ப்ரசன்டேஷன்' செய்யவில்லை, ஏன் சரியான முறையில் அவர்களுக்குச் சொல்லவில்லை என்று கேட்டு, அவர்கள் கடைப்பிடித்த கொள்கை சரியா அல்லது மின்வாரியம் கடைப்பிடித்த கொள்கை சரியா என்று எனக்குத் தெரியாது என்றார்கள்.

Central Power Commission-லே பேசுகின்ற வாய்ப்பு எனக்கு இல்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன், அவர்கள் அந்த வாய்ப்பு வேண்டும் என்று விரும்பினால், அவர்களின் வாதத் திறமைக்கும் அவர்கள் எடுத்துப் பேசிய அந்த அழுத்தத்திற்கும் நாங்கள் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தரத் தயார். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் தேவைப்படுவது, வாதத் திறமையல்ல. நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உணர்வு. வாதத்தை எவ்வளவுதான் எடுத்துச் சொன்னாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உணர்வு அவர்களிடத்திலே இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். 1961-லே இருந்து இன்றுவரை எந்த ஐந்தாண்டுகளில் குறைவாக மின்சாரம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ அதை அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி வருகிறபோது மின் வெட்டு அதிகமாக இருந்தபோது இருந்த குறைந்த அளவு கணக்கை அவர்கள் எடுக்கிறார்கள். நான் மின்சார அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பேசுகிறபோது, இதுபற்றி ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டேன் . . .

திரு. ப. மாணிக்கம் : எந்த ஆண்டில் குறைவான அளவு உபயோகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு என்ன கோட்பாடு? அப்படி ஒரு கோட்பாடு வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இதே கோட்பாடு தானா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இதே கோட்பாடு தான். ஆனால், அந்தக் கோட்பாடு சரியல்ல என்பது நம்முடைய வாதம். சாதாரணமாக ஒருவருடைய உணவுத் தேவையைக் கணக்கிடும்போது, அவன் பட்டினிகிடந்த காலத்தை மட்டும் கணக்கில் கொண்டு . . .

194 தரீழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் வவர்தம்

[1981 பிப்ரவரி 27]

திரு. ப. மாணிக்கம் : What is the basis? I want to know that.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் முறை அது. நாங்கள் அப்படித்தான் செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, வர்த்திறமையல்ல, நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் உணர்வு தேவை. மின்சார அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே “In other words, this has become a planning for shortage as is evident from the following figures.” என்று சொல்லிவிட்டு “So, the present method of planning is like working out the minimum needs for a human being based on starvation levels என்று நான் தெரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தக் கொள்கையை இப்போது இருக்கும் இந்த சர்க்கார்தான் கடைப்பிடிக்கிறது என்பதல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஜனதா ஆட்சிக் காலத்திலேயே இதுதான் நிலை. நம்மைப் பொறுத்தவரையில், எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிறது என்பதல்ல பிரச்சினை. எப்படி நடைமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கும்போது, அது நமக்கு பாதகமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் haggardness என்று சொன்னார்கள். There is no haggardness in presenting our case to the Annual Power Survey Committee but they are going on at the level என்பதை மட்டும் நான் அவர்களுக்குக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக . . .

THIRU K. RAMAMOORTHY : Sir, I think it is a vitally important factor. Why not we brief our Members of Parliament belonging to all the Parties and get it presented to the Central Government?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். சான்றாக, தொழில் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், நாம் ஆண்டுதோறும் 10 சதவீதம் என்று போடுகிறோம். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், 6 சதவீதம் என்று போட்டு அந்தக் கணக்கை முடித்துவிட்டார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அடுத்து, மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இருக்கும் அதிகார வரம்புகளைப்பற்றியும், மின் உற்பத்தியைப் பற்றியும் மிக முக்கியமான பிரச்சினை இங்கே எழுப்பப்பட்டது. அதைப்பற்றி நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 195 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஆங்கிலத்தில் “Charity begins at home” என்பார்கள். அதாவது தரும் செய்வதற்கு முன்னால் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது நமது மாபு. அந்த அடிப்படையில் இந்தியா முழுவதற்குமாக ஒரு கொள்கையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னால் நமது நிலையை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசு உருவாக்குகிற மின் திட்டங்களிலிருந்து நாம் மின்சாரத்தைப் பெறுவதற்கோ, ஷேர் கேட்பதற்கோ முன்வரக்கூடாது ; ஏனென்றால் அப்படி நாம் பங்கு கேட்போமானால், மத்திய அரசு தமிழ் நாட்டில் உருவாக்கியுள்ள மின் உற்பத்தித் திட்டங்களிலிருந்து மற்ற மாநிலங்களும் பங்கு கேட்க முனைவார்கள் என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே எடுத்துரைத்தார்கள். அவருக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை, தமிழ் நாட்டின் நிலைமை மிகவும் விசித்திரமான ஒன்றாகும்.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நீர் மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள் அனைத்தையும் நாம் நிறைவேற்றிவிட்டோம். நிலக்கரி மூலம் மின் உற்பத்தி செய்யும் திட்டம் ஒரே ஒரு இடத்தில்தான் இருக்கிறது. அதாவது நெய்வேலி அனல் மின்திட்டம். அதுவும் முடிந்துவிட்டது. இனி தமிழகத்தில் நாம் ஏதேனும் மின் உற்பத்தித் திட்டத்தைத் தொடங்க வேண்டுமென்றால், ஒன்று அது அனல் மின் திட்டமாக இருக்க வேண்டும் அல்லது அணு மின் திட்டமாக இருக்க வேண்டும். அனல் மின் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த நிலக்கரி வேண்டும். அதற்காக நாம் மற்ற மாநிலங்களை அணுக வேண்டும். இங்கே இருக்கிற திட்டங்களிலிருந்து நாம் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னால், அவர்கள் தங்கனிடம் இருக்கிற நிலக்கரிச் சுரங்கங்களுக்கு அருகிலேயே மின் உற்பத்தித் திட்டங்களைப் போட்டு அவர்களும் நமக்கு நிலக்கரி தர மாட்டோம் என்று சொன்னால், நம் நிலை என்னவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அணு மின் நிலையத்தைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசு நினைத்தால் தான் ஆரம்பிக்க முடியும். தமிழகத்தில் கல்பாக்கம் அணு மின் திட்டம் ஏற்கெனவே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் திட்டம். அடுத்தடுத்து திட்டங்களை நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆக, நம்மைப் பொறுத்த வரையில், நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டங்கள் அனைத்தும் முடிந்து விட்டன. ஓரிரு சிறு திட்டங்கள் இருக்கலாமே தவிர, பெரிய திட்டம் எதுமில்லை. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், நிலைமை வேறாக இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் மின் உற்பத்திக்கான வாய்ப்புகள் நிரம்ப இருக்கின்றன. அதற்கு மத்திய அரசின் மூலம் திட்டம் போட்டு அங்கெல்லாம்

196 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 27]

மின் உற்பத்தியைச் செய்து வருகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது அங்கே யிருந்து எங்களுக்கும் பங்கு கொடுங்கள் என்று கேட்பதில் என்ன தவறு இருக்கும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதைச் செய்யாமல் தமிழகத்தின் எதிர்காலத்தை எப்படி ஒளிமயமாகச் செய்யப் போகிறோம் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலி அனால் மின் நிலையத்திலிருந்தோ, கல்பாக்கம் அணு மின் நிலையத்திலிருந்தோ நீங்கள் மற்றவர்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பீர்களா என்று கேட்டால், அதற்கும் நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். நெய்வேலி மற்றும் கல்பாக்கம் மின் உற்பத்தித் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவை களிலிருந்து உற்பத்தியாகக்கூடிய அவ்வளவு மின் சக்தியையும் நம்முடைய மாநில அரசே எாங்கிக் கொள்ளுமானால்கான், அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்று அப்போதே மத்திய சர்க்கார் கேட்டது. அதற்கு நாம் ஒப்புக்கொண்டு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதாவது அவைகளி லிருந்து உற்பத்தியாகிற அவ்வளவு மின் சக்தியையும் நாமே எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே நெய்வேலி யிலிருந்தும் கல்பாக்கத்திலிருந்தும் உற்பத்தியாகிற மின் சக்தியிலிருந்து அவ்வளவையும் நாமே உபயோகித்துக்கொள்வதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. எனவே இந்தத் திட்டங்களிலிருந்து மற்றவர்கள் பங்கு கேட்பது சரியல்ல என்பதையும், இந்தத் திட்டங்களை மற்ற மத்திய அரசு திட்டங்களோடு சேர்ப்பது சரியல்ல என்பதையும் நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தையும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். “நீங்கள் உங்களின் பற்றாக் குறையை அளவாக வைத்துக் கேட்கப் போகிறீர்கள். அதைப்போலவே ஆந்திரமும் கருநாடகமும் பற்றாக் குறை மாநிலமாக இருந்தால் என்ன செய்வீர்கள்?” என்று கேட்டார்கள். நமது பற்றாக்குறையைப் பொறுத்த வரையில், அது என்றென்றைக்கும் சரிக்கட்ட முடியாத பற்றாக்குறை. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களின் நிலைமை அப்படியல்ல. சான்றாக இங்கே ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் இதைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

கருநாடக மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், 12—1—1981 அன்றைய “பைனான்சியல் எக்ஸ்ப்ரஸில்” ஒரு விவரத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். “why has Karnataka, with its strong hydel infrastructure, not been able to exploit more than 21.5 per cent of its power generation potential?”

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 197
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அதாவது கருநாடக மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், நீர் மின்உற்பத்தித் திட்டங்களில் 21.5 சதவீதத்தைத்தான் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு “பொட்டன்ஷியல்” இருக்கிறது என்றால், 3,851.2 மெகாவாட் அளவுக்கு இருக்கிறதாம். அதன் மூலம் 1,606 கோடி யூனிட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இந்த அளவுக்கு கருநாடகத்திற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ஆந்திரத்தின் நிலைமை என்னவென்றால் அதையும் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். Its proven coal resources can easily sustain four to five thermal stations of 2,000 M.W. capacity each. அது மட்டுமல்ல. அனால் மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையிலும், இன்னும் 10,000 மெகாவாட் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறதாம். அதுவல்லாமல் Its two major river systems, Krishna and Godavari, can sustain another 3,000 MW. potential” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அதிலும் ஒரு 3,000 மெகாவாட் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆந்திர மாநிலத்தின் மின்வாரியத் கலைவர் இன்னும் அழகாகச் சொல்லுகிறார் :

“So far as the power sector is concerned, our attempt would be to make Andhra Pradesh an oasis where all the power-thirsty industrialists can quench their thirst and provide the State of the much needed industries.”

அதாவது தொழில்களை ஆசம்பிக்க முனைபவர்கள் அந்த மாநிலத்திற்குச் சென்று தங்களுடைய தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்ளலாம். அந்த அளவுக்கு அங்கே வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அந்த மாநிலத்தில் இராமகுண்டத்தில் 2,100 மெகாவாட் அளவுக்கு மத்திய அரசு மின் உற்பத்தி செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறது. பத்ராஜலத்தில் 2,100 மெகாவாட் அளவுக்கு மின் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறார்கள். ஆக இப்படி மத்திய அரசு உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்திலிருந்து நாம் பங்கு கேட்கக் கூடாது என்று சொல்வது எப்படிச் சரியாகிவிட முடியும். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து மத்திய அரசு மின் உற்பத்தியே செய்யக்கூடாது என்று சொன்னால், அதனாலும் நட்டம் நமக்குத்தான் ஏற்படும். அவர்களுக்கு ஒன்றும் நட்டம் ஏற்படப் போவதில்லை. இன்றைக்கு கருநாடகத்திலும் சரி, ஆந்திரத்திலும் சரி, உற்பத்தி செய்யப்படும் மின் சக்தியில் பங்கு கேட்கிற உரிமையாவது நமக்கு இருக்கிறது. அதைக்கூட

198 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 27]

வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டால், தமிழக மக்களுக்கு நாம் அதைவிட வேறு பெரிய கெடுதலைச் செய்ய முடியாது என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்மால் நீண்ட நாட்களாகப் பேசப்படுகிற ஒகேனக்கல் திட்டத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒகேனக்கல் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாம் மிகவும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த திட்டத்தை மத்திய அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, அது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் எழுதியிருக்கிறோம். நமது கருத்தை மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு கருநாடக அரசோடு பேசி வருகிறார். ஆனால் கருநாடகத்தில் ஒரு விசித்திரமான நிலை இருந்து வருகிறது.

திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் முதல்வராக இருந்தபோது, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்ற அடிப்படையில் அவர் எங்களோடு பேசினார். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களோடு ஒகேனக்கல்லிலேயே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி உட்கார்ந்து பேசுவோம் என்று சொன்னார். நாங்களும் மகிழ்ச்சிகரமாக இருந்தோம். ஆனால் எங்களுடைய தூதருஷ்டமோ என்னமோ தெரியவில்லை. திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்களின் சர்க்கார் கவிழ்ந்து போய்விட்டது. அடுத்து, மாண்புமிகு திரு. குண்டு ராவ் அவர்கள் அந்த மாநிலத்தின் முதல்வராக வந்தார். அவரிடத்திலும் நாங்கள் இந்தக் கருத்தைச் சொன்னோம். நீங்கள் சொல்வது நியாயம் என்றார். பிறகு டெல்லியில் நாங்கள் சந்தித்தபோதும்கூட நாம் அந்த மின் உற்பத்தித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம். அதிலே தவறில்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போதே திட்டம் போட்டால், மின் உற்பத்தி துவங்க 6, 7 ஆண்டுகளாகும். அதற்குள் காவேரி நீர்ப் பிரச்சினையும் தீர்ந்து விடும். அணையைக் கட்டிவிட்டு எவ்வளவு தண்ணீர் வருகிறதோ அதைத் தேக்கி வைத்து மின் உற்பத்தியைச் செய்வோம் என்று ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் அவர் டெல்லியிலிருந்து பெங்களூருக்குப் போய்ச் சேர்ந்த உடனே, திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை விட்டார். “ஒகேனக்கல் திட்டத்தை தமிழகத்தோடு சேர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. நாமே அங்கத் தனியாக நிறைவேற்றலாம்” என்று அறிக்கை விட்டார். எந்தத் திட்டத்தை அவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது ஒப்புக்கொண்டாரோ அதையே அவர் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக ஆனபிறகு எதிர்த்திருக்கிறார். ஒருவேளை வீரமாதத்தியன் சிம்மாசனத்தில் போய் உட்கார்ந்ததுமே பழைய நினைவு வந்துவிடும் என்பார்கள். அதைப்போல் . . .

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 199
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரை நிறைவு எய்தும் வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப் படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அப்படி விக்ரமாதித்தியன் சிம்மாசனத்தில் ஏறிய உடனே அப்படிப் பேசினாரோ என்னவோ தெரிய வில்லை ! (கிரிப்பு)

அதுமட்டுமல்ல, மத்திய அரசு நீர் மின் திட்டங்களை உருவாக்க ஒரு தனி வமைப்பையே உருவாக்கியிருக்கிறது. அதில் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கும் கிட்டங்களைப் பார்த்தால் ஒன்று புரியும்.

Salal Hydro-electric Project : Kashmir, Byra Civil Hydro-Electric Project : Himachal Pradesh; Loktah Hydro-Electric Project : Manipur; Devighat Hydro-Electric Project : Nepal Koyal Khara Hydro-Electric Project : Bihar, Dulhasti Hydro-Electric Project : Jammu and Kashmir

இப்படி அனைத்துத் திட்டங்களுமே வட மாநிலங்களில்தான் இருக்கின்றன. இந்தியாவுக்கு வெளியே கூட சென்று திட்டம் போடுகிறார்கள். ஆனால் தென் பிராந்தியத்திற்கு என்று ஒரு திட்டம்கூட இல்லை. இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் மத்திய அரசின் நிதிவளங்கள் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. அப்படியே ஒன்றை விரும்புகிறார்கள் என்றால், அது இங்கே யுள்ள ஒகேனக்கல் மின் உற்பத்தித் திட்டம்தான். அதைப்பற்றி மாண்புமிகு மத்திய அமைச்சர் திரு. விக்ரம் மகாஜன் அழகாகச் சொன்னார் :

“He has told newsmen here yesterday that the Governments of Karnataka and Tamil Nadu are being persuaded to allow the Hogenakal Project work to be taken up by the National Hydro-Electric Power Corporation”

(பிற்பகல் 1-30)

ஆக அந்தத் திட்டம் வருமானால், மத்திய சர்க்காருடைய முதலீடும் தென்னகத்திற்குக் கிடைக்கும். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ, கர்நாடக அரசு—என்ன காரணம் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை, தெரிந்த காரணங்கள்தான்—ஒத்து வரவில்லை. ஆகவே மக்களின் நன்மையைக் கருதி, தென்னகத்தினுடைய நன்மையைக் கருதி விரைவுபடுத்த முன்வருவார்கள் என்று நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இதிலே மத்திய அரசும் நமக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

200 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 27]

பணிபுரிகின்ற தொழிலாளர்களைப்பற்றிக் கூறுகிறபோது, ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஒரு சிலர், இருக்கின்ற வேலைகள் அதிகம், ஆனால் தொழிலாளர்கள் குறைவு என்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, தொழிலாளர்கள் 20 சதவீதம் அதிகம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களைக் குறிப்பிடுகிறபோது, காண்ட்ராக்ட் லேபர் பிரச்சினையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பேசித் தீர்க்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கூட குறிப்பிட்டார்கள். இது குறித்து ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்திலே ஒரு இலட்சம் பேர் பணியாற்றினாலும், தொழில் உறவு நல்ல முறையிலே இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தொழில் உறவு கெடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுகிற வகையில் மின்சார வாரியம் திறமையாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முறைகளை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நவீனப்படுத்துவதை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் நாங்கள். சமுதாயத்தையே நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே வந்த நாங்கள் நிச்சயமாக நவீனமயமாக்குவதற்கு எதிராக இருக்கமாட்டோம் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் என்ன விலை கொடுத்து நவீனமயமாக்க வேண்டும் என்பதிலேதான் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். 'கம்ப்யூட்டரைஸ்' பண்ணிவிட்டு இருக்கின்றவர்களைத் தெருவில் நிறுத்தினால், திரு. தாமோதரன் சொன்ன குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாவோம். ஆண்டுதோறும் எத்தனை இலட்சம் பேர்கள் வேலை இல்லாமல் வீதியில் இருக்கிறார்கள் தெரியுமா என்று அவரே அடுத்துக் கேட்டார். நவீனமயமாக்கும்போது எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு இருக்க வேண்டுமே தவிர, இருக்கின்றவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குகிற முறையில் இருக்கும் நவீனமயமாக்குதலை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு அவர்கள் செய்கின்ற நேரத்தைக் குறைத்து ஓய்வு எடுக்கிற வகையிலே இருக்க வேண்டுமே தவிர, வேலையிலிருந்து நீக்குகிற வகையிலே இருக்குமானால், நிச்சயமாக நவீனமயமாக்குதலை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I want to make one clarification. I have made it very clear that labour should be frozen. I have not asked for retrenchment in the Electricity Board. I am not asking for mechanisation at the cost of retrenchment of labour.

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 201 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக புதிதாக யாரும் வேலைக்கு வைக்கப்படவில்லை. இருக்கின்றவர்களை எந்த அளவுக்குச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்திய பிறகுதான், புதியதாக வைக்கப்படுவார்கள் என்ற கொள்கையை அரசு ஏற்கெனவே நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

அடுத்து, இங்கு குடிசைக்கு ஒரு விளக்குத் திட்டத்தைப்பற்றி எல்லோரும் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி பாராட்டிக் குறிப்பிட்டார். திரு. ஆறுமுகம் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டார். இன்னும் மற்றவர்களும், திரு. வெட்சுமிகாந்தன் அவர்களும் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய திட்டம் இது. ஆனால் இது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் கண்ணை மட்டும் எப்படி உறுத்தியது என்பது என்னால் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை. ஒருவேளை சரியான தகவல் கிடைக்காமல் இருந்திருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அவர் பேசும்போது, “இப்படித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கிறோம் என்று திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மின் உற்பத்திக்குச் செலவழிப்பதற்குப் பதிலாக பணத்தைப் பாழடித்துவிட்டார்கள். நீங்களும் அப்படிச் செய்யலாமா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கும் இதற்கும் நிறைய வேறுபாடு உண்டு. “நான் அப்போதே அதை எதிர்த்தேன். எனக்கு ஆதரவாக ஓர் உறுப்பினர் கூட வரவில்லை” என்று குறிப்பிட்டார். சட்டமன்றத்திலே அந்தத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது, ஆளுக் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து அன்றே அந்தக் கருத்துக்களை எடுத்து சட்டப் பேரவையிலே பேசினேன். “மின் உற்பத்திக்காக செலவழிக்க வேண்டிய பணத்தை அவரைப் பந்தல் போல மின் கம்பிகள் இழுத்துப் போடுவதற்காகப் பயன்படுத்துவது சரியாக இராது” என்று சொன்னேன். ஒருவேளை சாதாரண சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து அன்றைக்கு நான் பேசியது அவருடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

குடிசை என்றால் என்ன? 200 சதுர அடியில், மண் சுவரில் புல் கூரையில் ஒரே அறையில் இருக்கக் கூடிய மக்கள் மின்சாரத்தைப் பெறக்கூடாதா? அப்படியே மின்சாரத்தைத் தருகிறோம் என்றாலும், ஏற்கெனவே இருக்கின்ற ஊனில் இருந்துதான் தருகிறோம். எல்லா கிராமங்களுக்கும் லைன் போடப் பட்டுவிட்டது. கம்பிகள், கம்பங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து குடிசைக்கு “வெதர் புரூப் கேபிள்” போட்டு ஒரு சின்ன விளக்கைப் போட்டுத் தருகிறோம். தொழிலதிபர்கள் பாஷையில் சொன்னால், “யூடிலைசேஷன்

202 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 27]

ஆஃப் தி கெப்பாசிடி” என்று கூறலாம். ஏற்கெனவே முதல் போட்டாகி விட்டது. பணத்தைச் செலவழித்து கம்பியை இழுத்திருக்கிறோம். அங்கிருந்து எல்லோருக்கும் விநியோகித்தால் இன்னும் கொஞ்சம் வருமானம் வரும். மின் உற்பத்திக்காக இருந்த பணத்தை அதற்காக மாற்றிவிட்டோம் என்று சொல்லுவது சரியாகாது.

மின் உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில்,

1977-78-ல் 55.9 கோடி ரூபாய்

1978-79-ல் 79 கோடி ரூபாய்

1979-80-ல் 79 கோடி ரூபாய்

1980-81-ல் 74 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தோம்.

ஆகமொத்தம் சுமார் 279 கோடி ரூபாயைச் செலவழித்திருக்கிறோம். இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் கூடுதலாகவே செலவழித்திருக்கிறோம். உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன், ஒரு பைசா கூட மற்றவற்றுக்கு மாற்றவில்லை. ஆகவே குடிசை வாழ், மக்களுக்காக செலவிட்ட பணத்தை மின் உற்பத்திக்கான பணத்திலிருந்து கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லும் கருத்தைக் கொண்டிருப்பார்களேயானால், அது தவறான தகவல்களின் அடிப்படையிலே இருக்குமே தவிர, வேறு ஒன்றும் இருக்காது.

தொழில் உற்பத்திக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தினால்தான் தொழில் வளம் பெருகும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீரும் என்று சொன்னார்கள். இது நல்ல தத்துவம். ஆனால் இதனால் தொழில் உற்பத்தி பாதிக்கப் படுகிறதா? சுமார் 2,63,000 குடிசைகளுக்கு மின் வசதியைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் ஒரு மாதத்திற்குப் பயன்படுத்துகிற மின்சாரத்தின் அளவு, ஒரு நாளைக்கு “மால்கோ” நிறுவனம் பயன்படுத்துகிற மின்சாரத்தின் அளவுதான். “மால்கோ”-வுக்கு ஒரு நாளைக்கு நாம் எவ்வளவு மின்சாரத்தைக் கொடுக்கிறோமோ அவ்வளவு அளவு மின்சாரம் ஒரு மாதத்திற்கு சுமார் 2,60,000 குடிசைகளில் வாழ்கிற மக்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்கிறது. இது மொத்த மின்சாரத்தில் 0.2 சதவீதமாகும். “மால்கோ”விற்குக் கட்டணச் சலுகை உண்டு. மற்ற நிறுவனங்களுக்குக் கட்டணச் சலுகை உண்டு. ஆனால் குடிசைவாழ் மக்கள் சராசரி 6 யூனிட்களைத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதற்கு இரண்டரை ரூபாயைவிட குறைவாகத்தான் கட்டணம் வரும். ஏழு யூனிட்டைப் பயன்படுத்தினால்தான்

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 203 நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

கட்டணம் இரண்டரை ரூபாய் வரும். ஆகவே சாதாரணமாக மீட்டரைப் போட்டால் செலுத்த வேண்டியதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள். ஏழைகள் மற்றவர்களைக் கெடுத்து வாழ்வதில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

மேலும் அனல் மின் நிலைய உற்பத்தியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குடிசைக்கு ஒரு விளக்குத் திட்டத்தைப்பற்றி இன்னுமொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், டில்லியிலே மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, இந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் மனதார வரவேற்று முழு விவரங்களையும் நம்மிடம் கேட்டார்கள். நாம் அனுப்பியிருக்கிறோம்.

அது சம்பந்தமாக மத்திய மின்சாரத் துறை அமைச்சர், திரு. கலிகான் செளத்திரி அவர்கள் தன்னுடைய கடிதத்தில் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களுக்கும்கூட மத்திய சர்க்கார் மூலமாக அதை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பதுபற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள் என்று

(பிற்பகல் 1-40)

எண்ணுகின்றபோது, அதை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் எங்களையெல்லாம் அரசியல்வாதிகள் என்று சொல்லிவிட்டு, அவர்களை மட்டும் தனியாக வைத்து, நிச்சயமாகப் பார்க்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன் சில நேரங்களிலே அரசியல்வாதிகளும் தேவை என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அனல் மின் நிலையத்தைப்பற்றி நாம் ஒன்றை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அனல் மின் நிலையம் என்று சொல்லும்போது, அதற்கு வேண்டிய நிலக்கரியை நாம் பெற்றாக வேண்டும். அந்த நிலக்கரி ரெயில் வாகன்கள் மூலமாக வந்தாக வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பொருள்கள் பி.எச்.எல்.-லிருந்து வந்தாக வேண்டும். இப்படி சில நிறுவனங்களிலிருந்து ஒவ்வொரு பொருளும் வந்தாக வேண்டும். நிலக்கரி 'கோல்' இந்தியாவிலிருந்து வருகிறது; இயந்திரங்கள் பி.எச்.எல்.-ல் இருந்து வருகிறது. ரெயில் நிறுவனத்தின் மூலமாக நிலக்கரி வரவேண்டும். இதுபோல் மின்சாரம் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டிலிருந்து வருகிறது. இந்த நிறுவனங்கள் எல்லாம் திறமையாக நடந்தால்தான், நம்முடைய மின் நிலையமும் திறமையாக நடைபெற முடியும். இதுதான் உண்மையாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் நடத்துகின்ற பொது நிறுவனங்கள் நன்றாக நடக்க வேண்டும். நாம் நடத்து

204 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 27]

கின்ற நிறுவனங்கள் நன்றாக நடக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த நிறுவனமும் நன்றாக இருக்கும். நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பொதுத் துறை எங்கே நன்றாக நடக்கப் போகிறது என்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் என்றுமே தனியார் துறை தலையிடவில்லை, அதனால் தப்பித்துக்கொண்டோம் என்று சொன்னார்கள். இதிலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பில் பொதுத் துறை எவ்வளவு தூரம் செய்திருக்கிறது? ஒரு பொதுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் செய்கின்ற செலவில் பெரும் பங்கை அவர்கள் வாங்குகின்ற பொருள்களுக்குச் சரிக்கட்டியாக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை யார் தருகிறார்கள்? செலவுகளை அதிகமாக ஆகின்றன. அவற்றை யார் தருகிறார்கள்? தனியார் துறை கொடுக்கின்ற பொருள்களைக் கொண்டுதான் பொதுத் துறை இயங்குகின்றது. ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். என் அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். நான் போக்குவரத்துத் துறையிலே அமைச்சராக இருந்தபோது கிடைத்த அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். பொதுத் துறையில் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினோம். ஏனென்றால் விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டன. அப்படி பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தி வாங்கியவுடனே ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்களின் விலைகளை உயர்த்திவிட்டார்கள். ஆக அந்த உயர்த்திய பணத்தை அவர்கள்தான் தட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். பழைய கருப்பன் பழைய கருப்பன்தான் என்ற அளவிலேதான் ஆகிவிடுகிறது. பொதுத் துறை தனியார் துறைகளின் விளையாட்டு மைதானம். வேட்டைக்காடு என்ற அளவில்தான் இருக்கின்றது என்பதை தயவுசெய்து சிந்தித்துப்பார்த்தால், நன்றாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Only one thing. The general observation of the Hon. Minister may be correct. As far as the Power sector is concerned, coal-mining has been nationalised, coal transport is done by rail and rail transport is 100 per cent under the Government and the thermal station is 100 per cent Government-controlled. What he says may not be applicable to the Power Sector.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னேன். பொது நிறுவனங்கள் எல்லாம் சரியாக இயங்குவது என்பது ஒன்று. அவைகளில் செலவுகள் கூடுதலாக ஆவதற்கு என்ன காரணம்? இன்னும் நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் தெரியும். பொது நிறுவனங்கள் வரிகளை விதித்தும், கட்டணத்தை உயர்த்தியும் பெறுகின்ற பணத்தை

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

யெல்லாம் யாருக்குத் தருகின்றது? ஒவ்வொரு நிறுவனத்தினுடைய வரவு செலவுக் கணக்கையும் பார்த்தால் தெரியும். இதிலே உண்மையான எந்தப் பெருச்சாளிகள் உள்ளே புகுந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பது தெரியும். ஒரு சான்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார இலாகாவிலே கேபிள் இன்சுலேட்டர்கள் பெறுகிறார்கள். நேரம் அதிகமாக இல்லாததால் சுருக்கமாகவே சொல்கிறேன். ரூபாய் 14 என்று இன்சுலேட்டர்கள் விலை இருந்தது. அதுவே ரூ. 32 என்று ஆகிவிட்டது. இது என்ன நியாயம்? நாங்கள் மின் கட்டணத்தை உயர்த்துவதால் யாருக்கு லாபம்? யார் வசூல் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு லாபம் இருக்கிறதா? இதை எல்லாம் அனலைஸ் பண்ணிப்பாருங்கள். கோல் இந்தியா பற்றி அனலைஸ் பண்ணிப்பாருங்கள். பி.எச்.எல். என்ன செய்கிறார்கள்? அவர்கள் பொருள்களை எங்கேயிருந்து வாங்குகிறார்கள்? தனியார் நிறுவனங்களிலிருந்து வாங்குகிறார்கள். அந்தப் பொருள்கள் எல்லாம் சப்ஸ்டான்டர்ட் பொருள்களாகவும் இருக்கின்றன. அவைகளையே தனியார் துறையிலே அதிகமான விலைக்குத் தருகிறார்கள். அதனாலேதான் சொன்னேன். நம்முடைய பொருளாதார அமைப்பிலே, பொதுத் துறை என்பது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்கின்ற அளவில்தான் இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல. உண்மையிலே பொதுத் துறை எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பது இதையெல்லாம் சிந்தித்துப்பார்த்தால்தான் தெரியும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். பொதுத் துறை மோசம் என்றால், பொதுத் துறை மோசமாக இருப்பதற்கு யார் காரணம் என்பதைப் பார்த்தால், உண்மை விளங்கும் என்பதற்காக இதை நான் சொல்கிறேன். இதிலே கொள்கைப் பிரச்சினைகளுக்கு இடமில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மின் வாரியத்தினுடைய நிதிநிலையைப் பொறுத்த வரையிலே, நாம் முக்கியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. ரேஷனலைசேஷன் என்ற வகையிலே வரும். 'வித் அவுட் டியர்ஸ்' ஆனால் அந்த டியர்ஸ் உங்களுக்குத்தான் வரும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே 'டியர்ஸ்' என்பது ஒரு பிரச்சினை அல்ல. இன்னும்கூட நான் சொல்கிறேன். பொது நிறுவனங்களுக்கெல்லாம் முழு உரிமை தரவேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். கட்டணம் நிர்ணயிப்பதிலே தலையீடு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு பொது நிறுவனங்களுக்கு முழு உரிமை வந்தால், நிலைமை என்னவாகும்? இந்த மின் கட்டணம்பற்றிப் பேசுகிற பொது சொன்னேன். இன்றைக்கு மின்சார வாரியத்தின் செலவுகள் கூடியிருக்

206 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 27]

கின்றன. இதுகூட காரணமாக இருக்கலாம். அதாவது விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகள் என்ற அடிப்படையிலே இருக்கலாம். அதனாலேயும் இழப்பு உண்டு. அதிலேயும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் 'பிலவட் செக்ஷன்' என்று சொன்னார்கள். 'செல்லப்பின்னை' என்று வேண்டுமானாலும் அதைத் தமிழ்ப்படுத்திக்கொள்ளலாம், துணைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதியோடு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1965 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை விவசாயப் பொருள்களின் விலை உயர்ந்ததன் சதவிகிதம் 50 சதவிகிதம் தான். ஆனால் அந்த விவசாயத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பொருள்களின் விலை 150 சதவிகிதம் அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு உதவி தேவையிலல்லவா? முக்கியமான உணவுப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய, விவசாயத் துறையிலே இருப்பவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களின் விலை கடந்த 15, 16 ஆண்டுகளாக உயர்ந்திருப்பது 50 சதவிகிதம்தான். ஆனால் இவர்களின் பொருள்களின் விலை 150 சதவிகிதத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த விலை உயர்வை யார் கொடுப்பது? ஆகவேதான் இந்த இடத்திலே 'பிலவட் செக்ஷன்' ஆகத்தான் அவர்களை நாம் வைக்கக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கெல்லாம்தான் அரசியல்வாதிகள் தேவைப்படுகிறார்களே தவிர, ஏதோ கட்டணத்தை உயர்த்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வது நியாயமானது ஆகாது.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் எல்லோருக்கும் 12 பைசாவாகப் போட்டுவிட்டால், பிரச்சினை இல்லாமல் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். கட்டணத்தையே எடுத்துவிட்டாலும் பிரச்சினைகள் தீர்ந்து போகும். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1975 ஆம் ஆண்டில் எம்ர்ஜென்சி இருக்கிறபோதே 16 பைசா என்று கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அப்படி உயர்த்தப்பட்டது. அவர்கள் ஒன்றும் தெரியாமலா செய்திருக்கிறார்கள்? ரொம்பத் திறமைசாலிகள் கேட்கிறார்கள். இதிலே ஏராளமான இழப்பு இருக்கிறது, இதைச் சரிக்கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டபோதுதான் இந்தக் கட்டணத்தை அவர்கள் அப்போது உயர்த்தியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். 1975 ஆம் ஆண்டிலேயே 16 காசு என்று உயர்த்தினார்கள் என்றால், இப்போது இருந்திருந்தால், தொடர்த்திருந்தால், 24 பைசா அளவுக்கு உயர்த்தியிருப்பார்கள். ஆனால் நம்முடைய இந்த அரசு அதை உயர்த்தாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் போகிற போக்குகளை

தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான 207
நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான
துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

1981 பிப்ரவரி 27] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

சொல்லிவிட்டுப் போவோம் என்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள். இப்போது 12 காசு என்று இருப்பதே தவறு, இன்னும் அவர்கள் சிந்தித்துப்பார்த்தால், நிச்சயமாக இதை உயர்த்தலாம் என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்தான் மின்சாரத் துறை அமைச்சராக இருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அப்படி நினைக்க வேண்டாம். நான் தான் அமைச்சராக இருந்தேன். அப்போதே 16 பைசா வந்தது. ஆற்றல் மிக்க முதலமைச்சர் இருந்தபோது, அவர் அறிந்துகொண்டு இருந்தபோது தான் வந்தது. நாங்கள் எல்லாம் ஆற்றல் இல்லாமல் வந்திருக்கின்றவர்கள். அப்போது ஆற்றலோடு இருந்தவர்களுக்கு 16 பைசா தேவைப்பட்டது. ஆற்றல் இல்லாதவர்களுக்கு இப்போது குறைந்தது 24 பைசாவாவது தேவைப் படுகிறது. இருந்தாலும் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெரிய விவசாயிகளுக்கு 14 பைசா என்றும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு 12 பைசா என்றும் விதித்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு அண்மையிலே விதித்த வரிவிதிப்புக் கொள்கையின் மூலமாக மட்டும் எவ்வளவு கூடுதல் செலவு என்று பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், நிலக்கரி, பர்னேஸ் ஆயில் ரயில்வே ஃப்ரெய்ட் இவைகளை ஏற்றியதன் விளைவாக மட்டும் ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 36 கோடி மின்சார வாரியத்திற்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் நமக்குத் தருகின்ற நிலக்கரி, ரெயில்வே கட்டணம், பர்னேஸ் ஆயில் இவைகளின்மீது விலையுயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் வருடத்திற்கு 36 கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவு வரும். ஆக மின்சார வாரியத்திலே நஷ்டம் இருக்கிறது. பியூவல் ஆயில் என்று சொல்கின்றபோது, 1978-79-ல் 29 கோடி ரூபாய். அதைத்தான் நாம் செலவு பண்ணியிருக்கிறோம். அதாவது நிலக்கரி வாங்குகின்ற வகையில் 1979-80-ல் ரூ. 40 கோடி, 1980-81-ல் ரூ. 65 கோடி. இப்போது கூடுதல் செலவாக ரூ. 36 கோடி வருகிறது. அதுவும் அண்மையில் போட்டிருக்கின்ற வரி விதிப்பினால் வந்தகொண்டிருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால், அவர்களும் இதைத்தான் சொல்வார்கள். நாங்கள் என்ன செய்வது? எங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற பொருள்களின் விலை கூடிக்கொண்டே போகிறது என்ற பதிலை அவர்கள் சொல்வார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற செனகரியம் என்னவென்றால், அவர்கள் மின்சார வாரியத்தின்மீது வரிபோட்டு வாங்கிக் கொள்ளலாம். மின்சார வாரியம் மத்திய அரசை எதிர்த்து ஊர்வலம் போக முடியாது. ஆனால் நாம் கன்சுமர்க்களிடத்திலே, 40 லட்சம் பேர்களிடத்திலே அதை வசூல் பண்ணுகின்றபோது அவர்கள் ஊர்வலத்திலே வந்துவிடுகிறார்கள்.

208 தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான துணை நிதிநிலை அறிக்கை குறித்தும் விவாதம்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 27]

இது நமக்கு இருக்கின்ற சங்கடம். அது அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சௌகர்யம். ரொம்ப அதிகமாகக் கேட்டால், இருக்கவே இருக்கிறது 356-வது பிரிவு. ஆக இத்தகைய சிக்கல்களை வைத்துக்கொண்டுதான் மாநில அரசு இந்த நிறுவனங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறதே தவிர வேறு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் தந்துள்ள நல்ல யோசனைகள் அனைத்தையும் அரசு கவனத்தில்கொண்டு செயல்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து, அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-50)

6. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil

B. Reports, Notifications and Other Papers.

41. Thirty-Fourth Report of the Committee on Government Assurances.

* 42. The Tamil Nadu Tax on Luxuries in Hotels and Lodging Houses Bill, 1981 (L.A. Bill No. 4 of 1981), as passed by the Assembly.

* 43. The Tamil Nadu Sales Tax Laws (Amendment and Repeal) Bill, 1981 (L.A. Bill No. 1 of 1981), as passed by the Assembly.

1981 பிப்ரவரி 27]

இணைப்பு 1

[36 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

ஒன்பது அம்சக் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி, பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகத்திடமிருந்து அரசுக்கு மனுக்கள் வந்தன. இக்கோரிக்கைகள் குறித்து பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகத்தில் பிரதிநிதிகள் நேரிலும் பேசினர். அவர்களது கோரிக்கைகள் மீது கீழ்க்கண்டவாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது :—

(1) அவர்களின் கோரிக்கைகளில் ஒன்று, 1—4—1970-க்குப் பின் நியமிக்கப்பட்டு தேர்வாணைக்குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத, தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட அனைத்து பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கும் அவர்கள் பணிக்கு வந்த நாளிலிருந்தே வரன்முறைப்படுத்தப்பட்டு ஆண்டு ஊதிய நிலுவைத் தொகையும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதாகும்.

1—4—1970-க்குப் பின் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களில் தமிழ்நாடு பொதுத் தேர்வாணைக் குழுவினால் 1976 ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் பணியினை அவர்கள் பணியில் தற்காலிகமாகச் சேர்ந்த நாளிலிருந்தே வரன்முறை செய்யவேண்டுமென்பதுதான் அவர்களது கோரிக்கை. அக்கோரிக்கையின்படி 1976-ல் தேர்வாணைக்குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களை அவர்கள் தற்காலிகமாக பணியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து வரன்முறை படுத்த 22—12—1980 நாளிட்ட கல்வித்துறை ஆணை எண் 2722-ல் ஆணை வெளியிட்டுள்ளது. மேலும் அவர்களில் 1980 ஆம் ஆண்டு தேர்வாணைக் குழுவினால் நடத்தப்பட்ட சிறப்புத் தேர்வில் தேர்ந்தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களது பணியினையும் அவர்கள் தற்காலிகமாகச் சேர்ந்த நாளிலிருந்து வரன்முறைப்படுத்தவும், ஊதிய உயர்வு நிலுவைத் தொகை பெறவும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 பிப்ரவரி 27]

(2) உச்ச நீதி மன்றத் தீர்ப்புப்படி இணைப்பாணையை எல்லா மட்டங்களிலும் உடனடியாக அமுல்படுத்த வேண்டும், ஒருங்கிணைந்த பணி மூப்புப் பட்டியலை வெளியிடவேண்டும் என்பது மற்றொரு கோரிக்கை. அதன்படி ஒருங்கிணைந்த பணிமூப்புப் பட்டியலை அனைத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் மற்ற அலுவலர்களுக்கும் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நகரவைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து கணக்கில் கொள்ளவேண்டும் என்ற கோரிக்கை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(3) மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தற்போது உட்படுத்தப்பட்டுள்ள (Inducted) முதுகலைப்பட்டம் பெறாத அனைத்துப் பாட ஆசிரியர்களுக்கும் இவ்வாண்டிற்குள் குறுகிய கால பயிற்சி தொடங்கி, பயிற்சிக்குப்பின் அவர்களை முழுத் தகுதி பெற்ற முதுகலை ஆசிரியர்களாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஆராய்ந்து இண்டக்டட் ஆசிரியர்கள் முதுகலைப்பட்டம் பெற்று முழுத் தகுதியுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், அறிவியல் மற்றும் கணிதம் எடுத்து பட்டப்படிப்பு பெற்றவர்கள் அதே பாடங்களில் முதுகலைப் பட்டம் பெற அவர்களுக்கு கல்லூரிகளில் மாலை நேர வகுப்புகள் நடத்துவதற்கும், மாலை நேர கல்லூரிகளுக்குச் செல்ல வாய்ப்பு கிடைக்காதவர்கள் படிப்பதற்காக விடுமுறை கால வகுப்புகள் நடத்துவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் முதுகலைப் பட்டம் பெற ஒரு குறிப்பிட்ட அவகாசம் கொடுக்கப்படும். அதுவரை அவர்கள் பதவியிறக்கம் செய்யப்படமாட்டார்கள். அந்த உட்படுத்தப்பட்ட முதுகலைப் பட்டம் பெறாத ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கும் சிறப்பு ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பரிசீலனையில் உள்ளது.

(4) மூன்றாம் ஊதியக் குழுவின் குறைபாடுகளைக் களைய அமைக்கப்பட்ட ஒரு நபர் குழுவின் அறிக்கையை உடனடியாக வெளியிடவேண்டும். மற்றும் அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் ஓய்வு பெறும்பொழுது ரூ. 10,000 வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் பொருந்தும் பிரச்சனை. ஆகவே அரசு அலுவலர்களைப் பொறுத்தவரை என்ன முடிவு எடுக்கப்படுமோ அது ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்தும்.

981 பிப்ரவரி 27]

(5) எல்லா தனியார், நகராட்சி, மாநகராட்சி பள்ளிகளையும் அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும். அரசு மேற்கொள்ளும்வரை சிறுபான்மையினர் பள்ளிகள் உட்பட எந்த தனியார் பள்ளிகளிலும் ஆசிரியர், அலுவலர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படக்கூடாது, என்பது மற்றுமொரு கோரிக்கையாகும். இந்த அவையில் கூறியதுபோல சிறுபான்மையினரின் பள்ளிகளை எடுப்பதற்கு இயலாத நிலையில் ஒரு சாரார் நடத்தும் பள்ளிகளை மட்டும் அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்பது சரியல்ல. மேலும் தமிழ்நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வரன்முறைப்படுத்தும்) சட்டம், 1973, செயலில் உள்ளதால் எவரையும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கூட வேலை நீக்கம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லமுடியாது. தற்காலிகப் பணிநீக்கம் செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு பிழைப்பு ஊதியம் ஒழுங்காக கொடுக்கப்பட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோரினார்கள். இதற்கு வழிவகை செய்யும் முறையில் தமிழ்நாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (வரன்முறைப்படுத்தும்) விதி, 1974 திருத்தப்பட இருக்கிறது.

(6) பதவி உயர்வு செய்யப்பட்ட மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு எப்.ஆர். 22-பி-யின்படி ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்பது ஒரு கோரிக்கை. மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பணிவிதிகள் தயாரிக்கப்பட்டு இன்னும் ஒருமாத அவகாசத்தில் வெளியிட உள்ளது. பணிவிதிகள் வெளியிட்ட பின்னர் முதுகலைப் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுவிடும். எம்.எட். பட்டம்பெற்ற மேல்நிலைப் பள்ளியாசிரியர்களுக்கு ஊக்க ஊதியம் வழங்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை பரிசீலனையில் உள்ளது.

(7) சிறப்பாசிரியர், இடைநிலை ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் பி.டி. பட்டம் மற்றும் சிறப்பாசிரியர், இடைநிலை ஆசிரியர்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றிருப்பின் அவர்களுக்கு முறையே பட்டதாரி ஆசிரியர் ஊதியமும் முதுகலைப்பட்டதாரி ஆசிரியர் ஊதியமும் கீர்டுக்க வேண்டுமென்பது இன்னொரு கோரிக்கை. இந்தக் கோரிக்கையினை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

[1981 பிப்ரவரி 27]

(8) இண்டக்ட் (Induct) செய்யப்படாமல் தற்போது, பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு 10 ஆண்டுகள் பணி முடிந்ததும் கல்வித் தகுதியை உயர்த்திக் கொள்ள வசதிகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது ஒரு கோரிக்கை. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் தங்கள் கல்வித் தகுதியை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பும், வசதியும் ஏற்கனவே உள்ளதால் தனியேற்பாடுகள் தேவையில்லை. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் எம்.பில். தகுதி பெற வாய்ப்பளித்தது எந்த ஒரு கல்லூரி ஆசிரியரும் வேலையிழப்பு நேராமலிருப்பதற்காக செய்த ஏற்பாடாகும். பள்ளியாசிரியர்களுக்கு எம்.பில். (M. Phil.) தகுதியும் தேவையில்லை.

இணைப்பு II

[138 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 3 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தென் ஆற்காடு மாவட்டம் வடலூரில் உள்ள நெய்வேலி செராமிக்ஸ் அண்டு ரிப்ராக்டரிஸ் லிமிடெட் தொழிற்சாலையில் சுமார் 402 தொழிலாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள். இத்தொழிற்சாலையில் உள்ள நெய்வேலி செராமிக்ஸ் அண்டு ரிப்ராக்டரிஸ் லிமிடெட் தொழிலாளர் சங்கம் (இணைப்பு சி.ஐ.டி.யு.) தொழிலாளர்கள் சார்பில் கீழ்க்கண்ட கோரிக்கைகள் மீது தொழிற் தகராறு எழுப்பியிருந்தது :—

- (1) 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கு 50 சதவிகிதம் போனஸ் ;
- (2) 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாத ஊக்குவிப்பு ஊதியம் ;
- (3) கேசுவல் தொழிலாளர் ஊதிய உயர்வு ; மற்றும்
- (4) கேசுவல் தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்துதல்.

நிர்வாகம் 20 சதவிகிதம் போனஸ் மட்டுமே அளிக்க முன்வந்தார்கள். தொழிலாளர்கள் தங்களின் கோரிக்கையான 50 சதவிகிதம் போனஸ் குறித்தும் மற்ற மூன்று கோரிக்கைகள் குறித்தும் நிர்வாகம் எவ்வித பேச்சு வார்த்தைக்கும் இணங்காததால் 16—10—1980 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். எனவே 17—10—1980 முதல் நிர்வாகம் நிறுவன கதவடைப்பு செய்ய நேரிட்டது. இது குறித்து கடலூர் தொழிலாளர் அலுவலர் முன்னிலையிலும், தொழிலாளர் துறை ஆணையர்-2 சென்னை அவர்களின் முன்னிலையிலும் நடந்த பேச்சு வார்த்தையில் எவ்வித உடன்பாடும் ஏற்படாததால், மேற்கொண்டு பேச்சுவார்த்தைகள் ஆணையரின் அலுவலகத்தில், சிறப்பு தொழிலாளர் துறை துணை ஆணையர் முன்னர் நடைபெறுகிறது. 20—1—1981 அன்று நடந்த பேச்சு வார்த்தையில் ஒப்பந்தம் ஏதும் ஏற்படவில்லை. எனவே கதவடைப்பு நீடிக்கிறது. மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை சிறப்பு தொழிலாளர் துறை ஆணையாளர், சென்னை அவர்கள் முன் நடைபெற உள்ளது.

